XX. évfolyam 32. szám · Ára: 1 forint · 1964. augusztus 6

Ludas Matyi

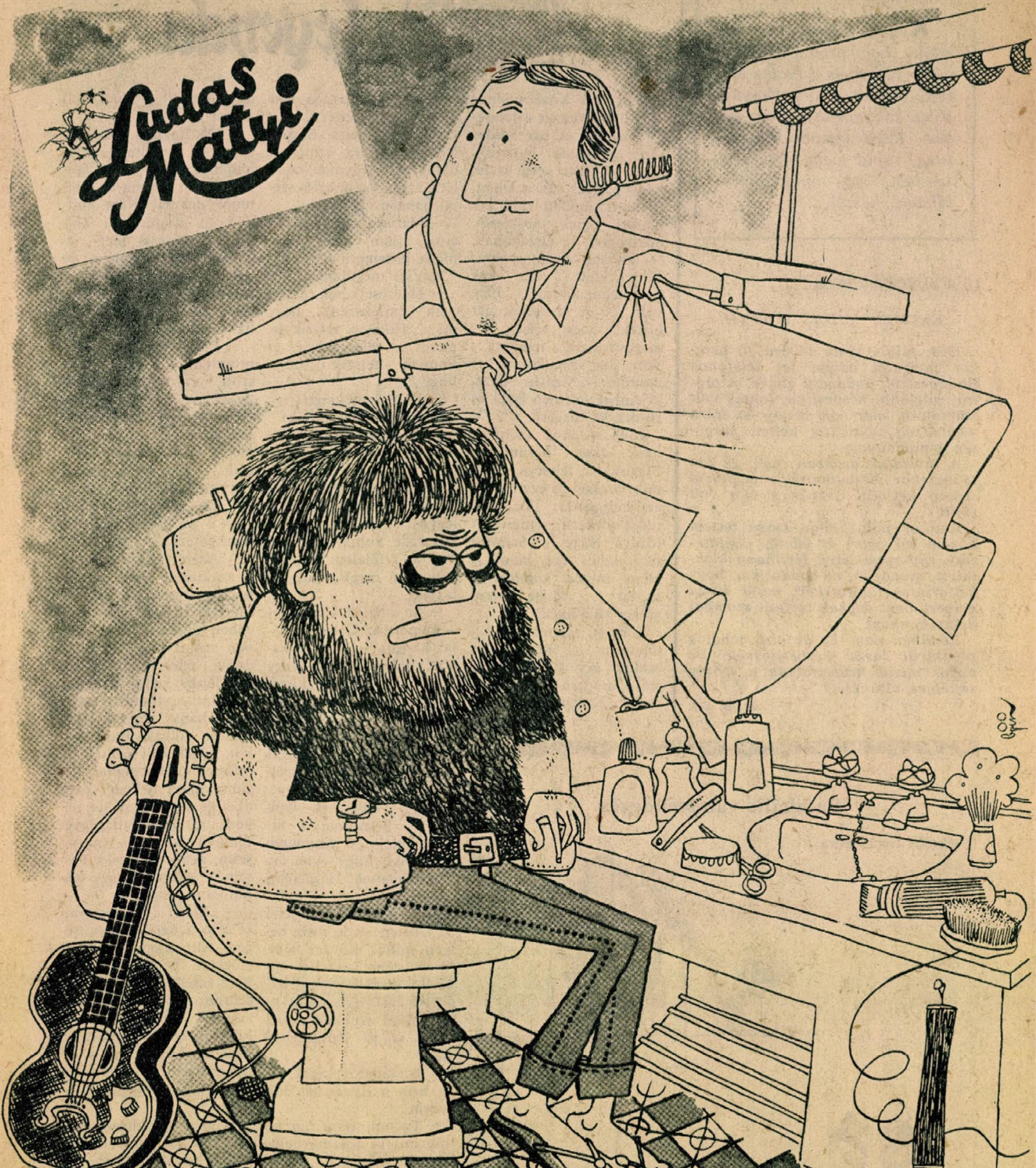

Balázs-Piri Balázs rajza

VILÁGNÉZETI VÁLSÁG — Hajvágás, borotválás...

Kedves Olvasóinkkal közöljük, hogy azon a nyomdagépen, amelyen a Ludas Matyit állítják elő, a Kossuth Nyomda generáljavítást végez. Ezért lapunk átmenetileg, rövid ideig, kevesebb színben, más nyomdatechnikával készül.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KEDVES LUDAS MATYI!

1964. július 18-án 16 óra 20 perckor táviratot adtam fel telefonon Budapestről, budapesti címre. A távirat mielőbbi kézbesítése fontos volt számomra, mert egy aznap 20 órára megbeszélt találkozót kellett sürgősen lemondanom.

A táviratot azonban csak 22 óra 15 perckor kézbesítették, méghozzá szöveg nélkül!! Csupán a cím volt rajta.

Amikor július 20-án szóvá tettem a nem túl gyors és pontos ügyintézést, egy rosszkedvű férfihang kioktatott, mondván, ne gondoljam, hogy kétforintos táviratokért majd annyi embert bent fognak tartani szombat délutánonként ...

Rendben van. Ez az oka tehát a rendkívül lassú kézbesítésnek. De akkor mivel magyarázzák a szöveg rejtélyes eltűnését?

dr. B. Gy.

Legenda

Egy este Kovács János összeveszett a feleségével, és bár későre járt, elrohant hazulról. Csak az utcán vette észre, hogy papucs van a lábán, de nem törődött vele. Lehajtott fejjel, csoszogva, nekivágott az éjszakának, és közben azt motyogta: „Elég volt ... Ezt már nem lehet kibírni ... Elég volt ...” A járókelők azt hitték, hogy részeg, és megcsóválták a fejüket ... Volt, aki sajnálkozva azt mondta: „Menjen haza, jó ember, menjen haza és aludja ki magát! ...”

Kovács János azonban nem akart hazamenni Mariska, a felesége, egész este, órákon át egyre csak azt hajtogatta: „Te nem tudsz elintézni semmit ... Mulya vagy ... Semmit sem lehet rád bízni ... Nem mered kinyitni a szádat ... Miért nem szólsz valakinek? ...”

Könnyű azt mondani – sóhajtott fel Kovács, és midőn egy kis parkhoz ért, fáradtan leült egy padra. Kisvártatva észrevette, hogy a padon már ül valaki, egy fehér szakállas, hajlott hátú öregúr. Néhány percig szótlanul üldögéltek egymás mellett, aztán az öregúr szelíd hangon így szólt:

– Mariska már aggódik érted, fiam, nem kéne mégis hazamenned?

Kovács megdöbbent:

– Elnézést kérek, de én nem emlékszem, hogy mi ... Honnan tetszik ismerni a feleségemet, és honnan tetszik tudni, hogy ...

Az öregúr nevetett:

– Én mindent tudok!

Abban a pillanatban Kovács János rájött, hogy kivel ül együtt a padon. Az Úristennel. Zavarában nem is tudta, hogy mitevő legyen ... Legszívesebben elszaladt volna, de nem tudott: a félelem és a kíváncsiság megbénította a tagjait.

– Az a bajod, édes fiam – mondta az Úristen nyájas hangon –, hogy sohasem tudod, ebben vagy abban az ügyben kinek kell szólni ... S ez nagy baj ...

– Most amiatt veszekedett velem – kesergett Kovács –, hogy nem szóltam a fizetésemelés ügyében ... Pedig én szóltam ... Beszéltem a főnökömmel, és megmondtam neki, hogy évek óta nem emeltek, legalábbis nekem nem ...

– Tudok róla – felelte az Úristen –, de rossz helyen szóltál, Kovács fiam. Miért nem beszéltél inkább a sarki Közért üzletvezetőjével, aki neked iskolatársad volt, és akivel azóta is jó barátságban vagy?

– Bocsánatot kérek, de én nem a Közértnél dolgozom ...

– Tudom, fiam, én ne tudnám? Te a Bámexbumfértnál dolgozol, de a Közért üzletvezető feleségének a testvére a te hivatali főnököd ... Ha ő közbenjár érted, nyert ügyed van ... Értesz engem?

– Értelek ... Most már kezdem érteni a dolgot ...

– Na végre! Látod, ez a nagy művészet ... Mindig tudni, hogy kinek kell szólni ...

– De ha már találkoztunk – mondta Kovács felháborodva –, nem lenne egyszerűbb, ha te segítenél nekem? Nem tudnád te elintézni a dolgot? ... Bocsáss meg nekem a merészségemért, de neked mindez csak egy szavadba, egy intésedbe, egy szemöldökrándulásodba kerülne ...

– Édes fiam, én megmondtam, hogy kinek szólj a fizetésemelésed ügyében – válaszolta az Úristen nagy türelemmel és szeretettel. – Mit akarsz még? A többi már a te dolgod ... Vagy nem mered kinyitni a szádat?

– De, de – hebegte Kovács – én csak azért merészkedtem ...

– Azért vagyok Úristen – szakította félbe az Úristen –, mert én mindig tudom, hogy kinek kell ebben vagy abban az ügyben szólni ... És ez nagy dolog, édes fiam! Nem mindenki tudja utánam csinálni ... Illetve Pesten él néhány ember, akik szintén tudják, hogy mikor, kinek kell szólni, de ők meg se közelítenek engem, mert nekem, nem akarok dicsekedni, de nekem az egész világegyetemben vannak ismerőseim, nekik meg csak Pesten ... Azért ez nagy különbség, nem?

– Óriási! ... De hogyan kérjem a barátom segítségét? Mit mondjak neki? Hogyan kezdjek hozzá? Még sohasem kértem tőle semmit ...

– De mulya vagy! – kiáltott fel haragosan az Úristen. – Igaza van a feleségednek ... Te valóban nem tudsz elintézni semmit!

Kovács sértődötten felállt, meghajtotta magát, aztán hazacsoszogott.

Odahaza el akarta mesélni a feleségének, hogy kivel találkozott, de az nem volt hajlandó felébredni.

Másnap reggel Kovács felkereste a Közért-üzletvezetőt ...

Mikes György

* * *

Radikális városrendezés

Hegedűs István rajza

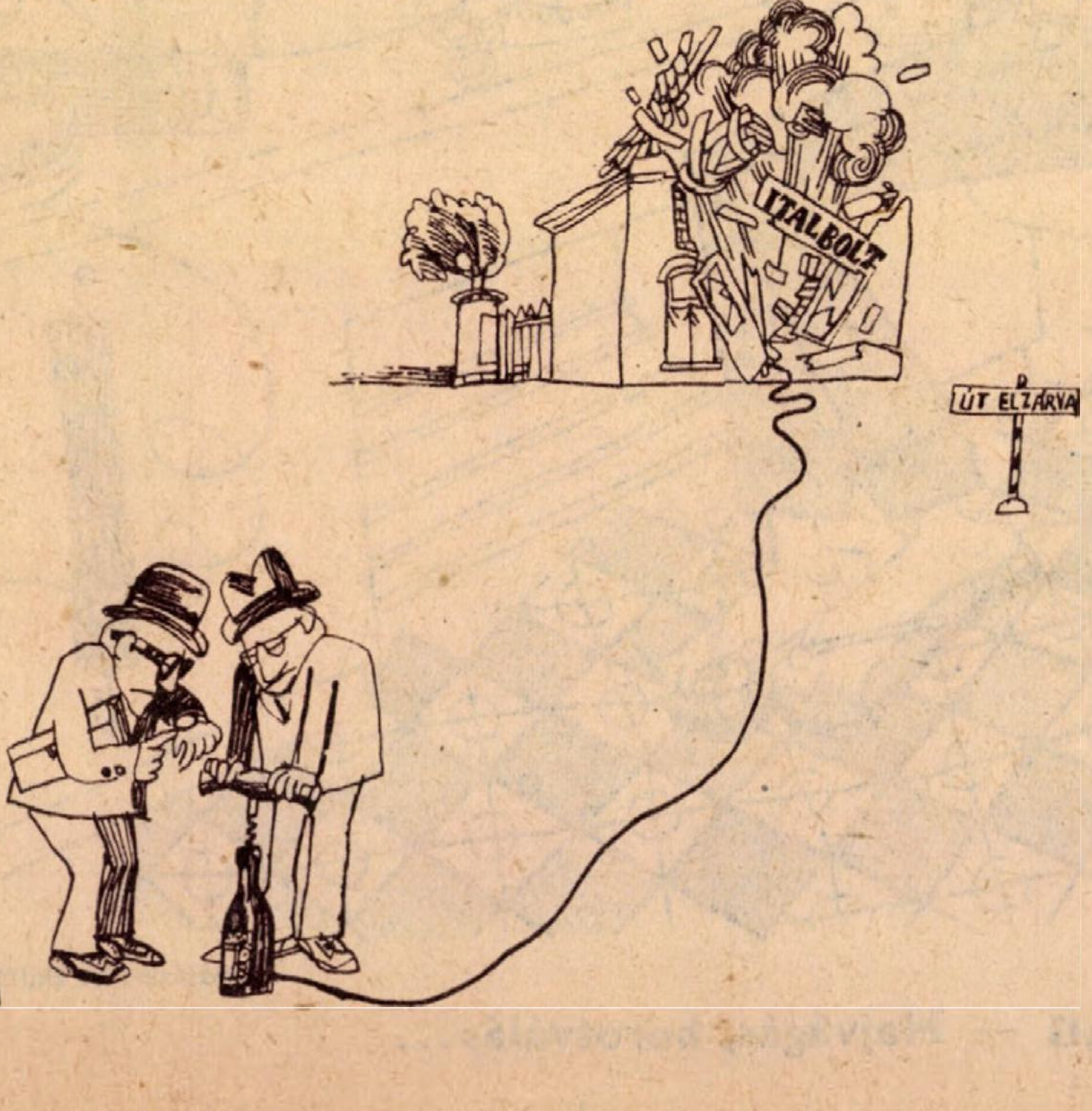

A procc

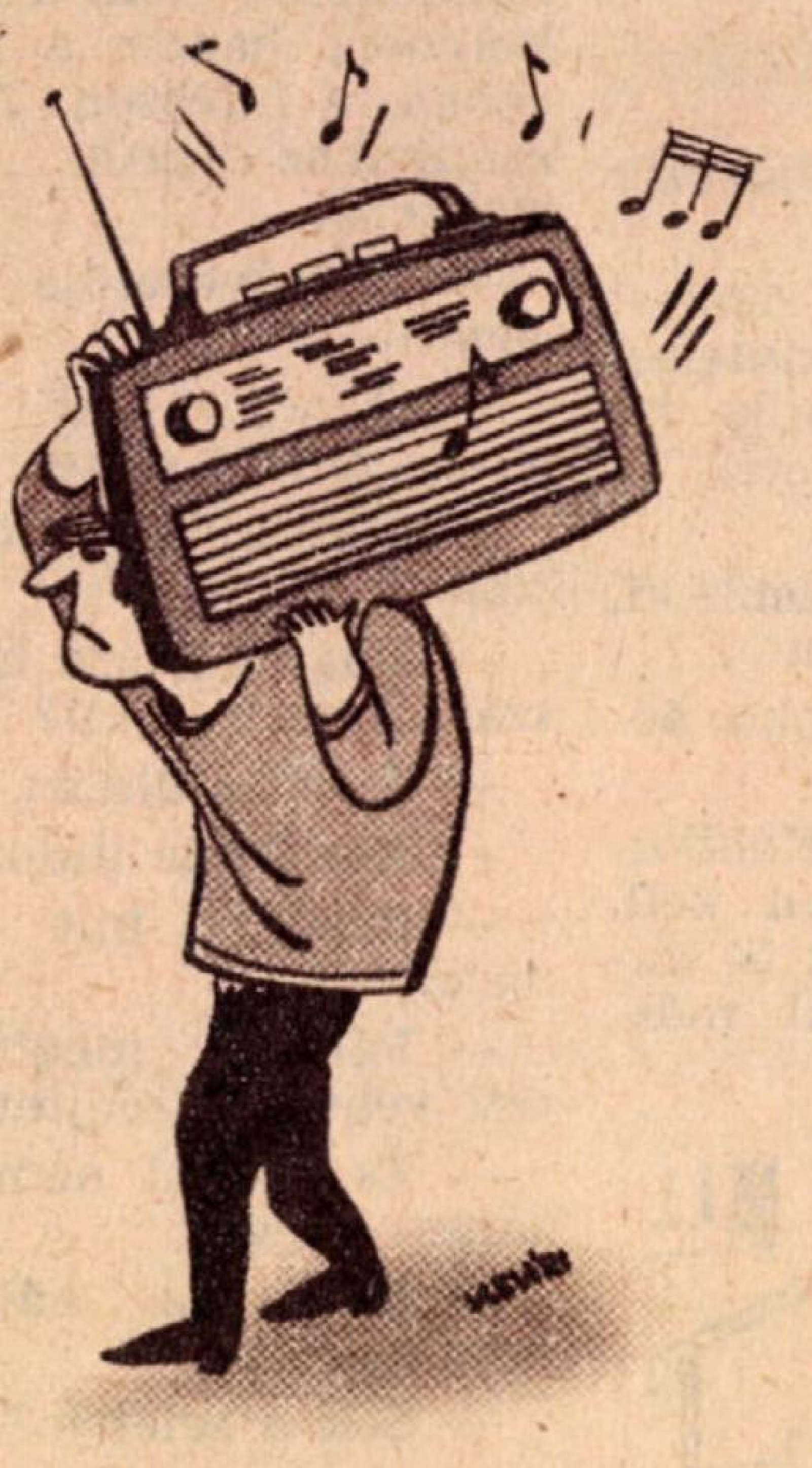

Amerikai segítség Kongónak

Szűr-Szabó József rajza

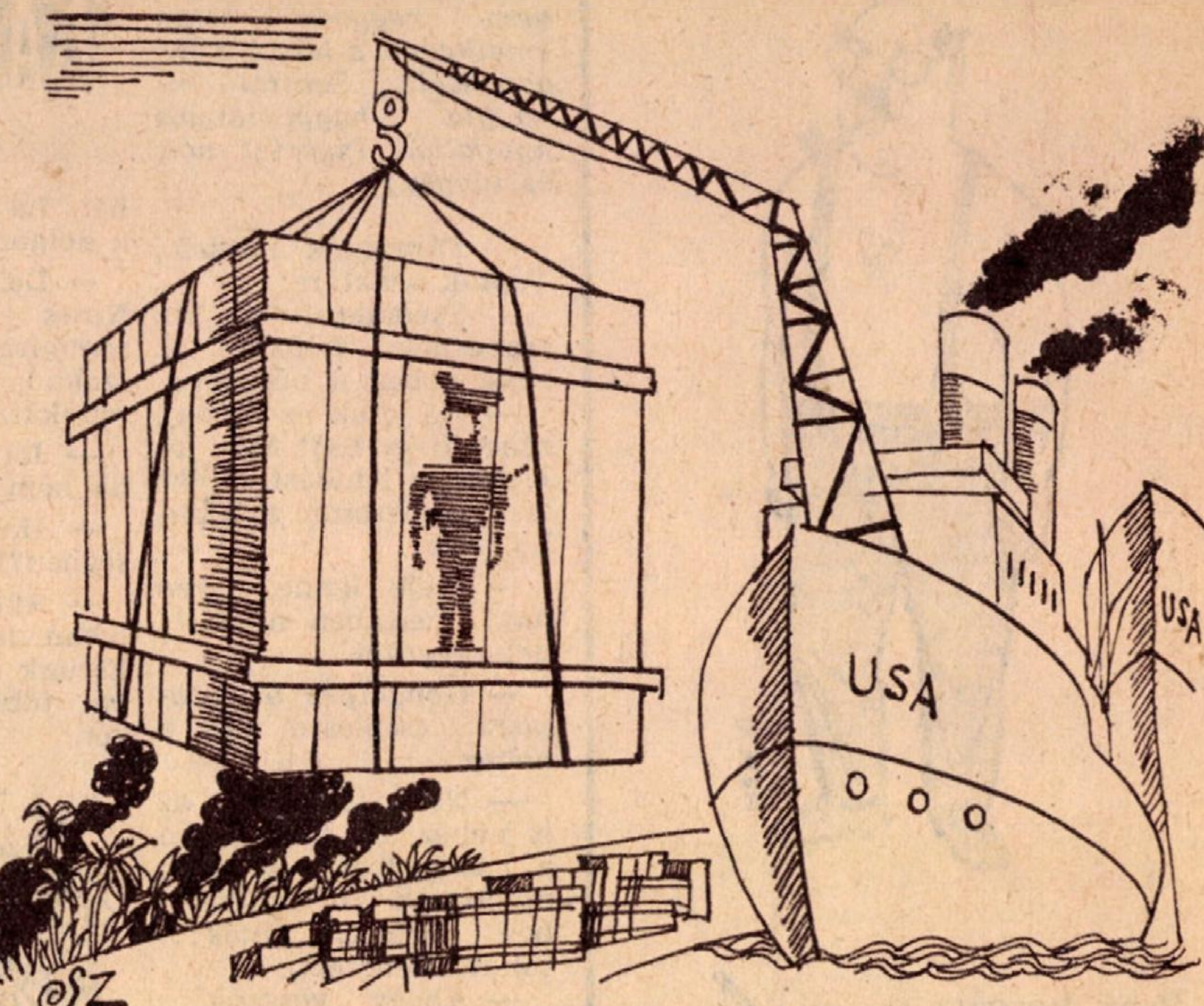

A Balaton jövője

A rohamléptekben fejlődő magyar tenger jövőjét tekintettem meg a napokban az Országos Futuroszkópiai Intézet széles látószögű jövőbelátóján. Harminc évre állítottam be a készüléket, hogy lássam, hogyan fest a Balaton 1994-ben.

Az első érdekes benyomásom az volt, hogy a Balatont alaposan kibővítették, növelték a tó férőhelyeit, elárasztották a partmenti helységeket, az új Siófok például cölöpökre épült, utcáin gondolák bonyolítják le a közlekedést. A nagyarányú kibővítésre azért lesz szükség, mert az emberiség létszáma ekkor már eléri a négy és fél milliárdot, s mindenki a Balatonon akar üdülni, elsősorban a fejlődő országok lakossága. A Balatoni Intézőbizottság minden országban tart fenn irodákat nagyköveti szinten.

Sok várost lebontottak, hogy helyet adjanak a sátorvárosoknak, ahol elsősorban, föltétlenül és kizárólag külföldiek üdülnek. Ezek a sátorok teljesen korszerűek, minden ízlést kielégítő berendezéssel, rádióval, televízióval, fürdőszobával, egy-egy sátor negyvenkét emeletes, s minden sátornak külön liftje van, amely páros napokon működik.

Tihanyban a visszhangot eredeti formájában állították helyre, állandó magnószolgálat is van, hogy kívánatra bárki hazavihesse a visszhangját.

Áttértek a kecskekörmök nagyüzemi termelésére is, a Balatoni Kecskeköröm Kombinát a legkorszerűbb gyártási módszerekkel hatalmas exportot bonyolít le, s ugyanakkor hiánytalanul ellátja a hazai piacot is.

Tekintettel a nagy férőhelyhiányra a nagyobb halakat kilakoltatták a tóból és szerényebb méretű, ún. szardíniákkal helyettesítik őket.

A tóparton 300 méterenként fürdőruhakölcsönzőt állítottak fel, a nudista telepeken ruhatárat.

Mint említettem, a nagyobb halaknak helyszűke miatt el kellett hagyniok a tavat, a horgászsport azonban ennek ellenére sem szenved hiányt, a horgászok különféle bonokat fognak ki a tóból, ezeket akármelyik halcsarnokban beváltják, még hozzá a bonon feltüntetett nagyságú halakra.

Felépült a balatoni Meteorológiai Intézet is, amely nemcsak jósol, hanem elő is állítja az igényelt időjárást. Mivel egyelőre antagonisztikus ellentétek vannak a strandolók, a vitorlások és a pihenők között, átmenetileg még a hagyományos időjárással oldják meg a kérdést.

Szúnyog bőségesen van, de tekintettel az üdülők óriási tömegére, jobban eloszlanak, mint a múltban.

Örömmel állapítottam meg, hogy nincs igazuk azoknak a javíthatatlan borúlátóknak, akik szerint a sok külföldi kiszorítja a Balaton vidékéről a bennszülött lakosságot. Nem is egy helyen láttam kitéve táblát ezzel a szöveggel: „Beszelni madjar!”

Feleki László

Történelmi hagyomány

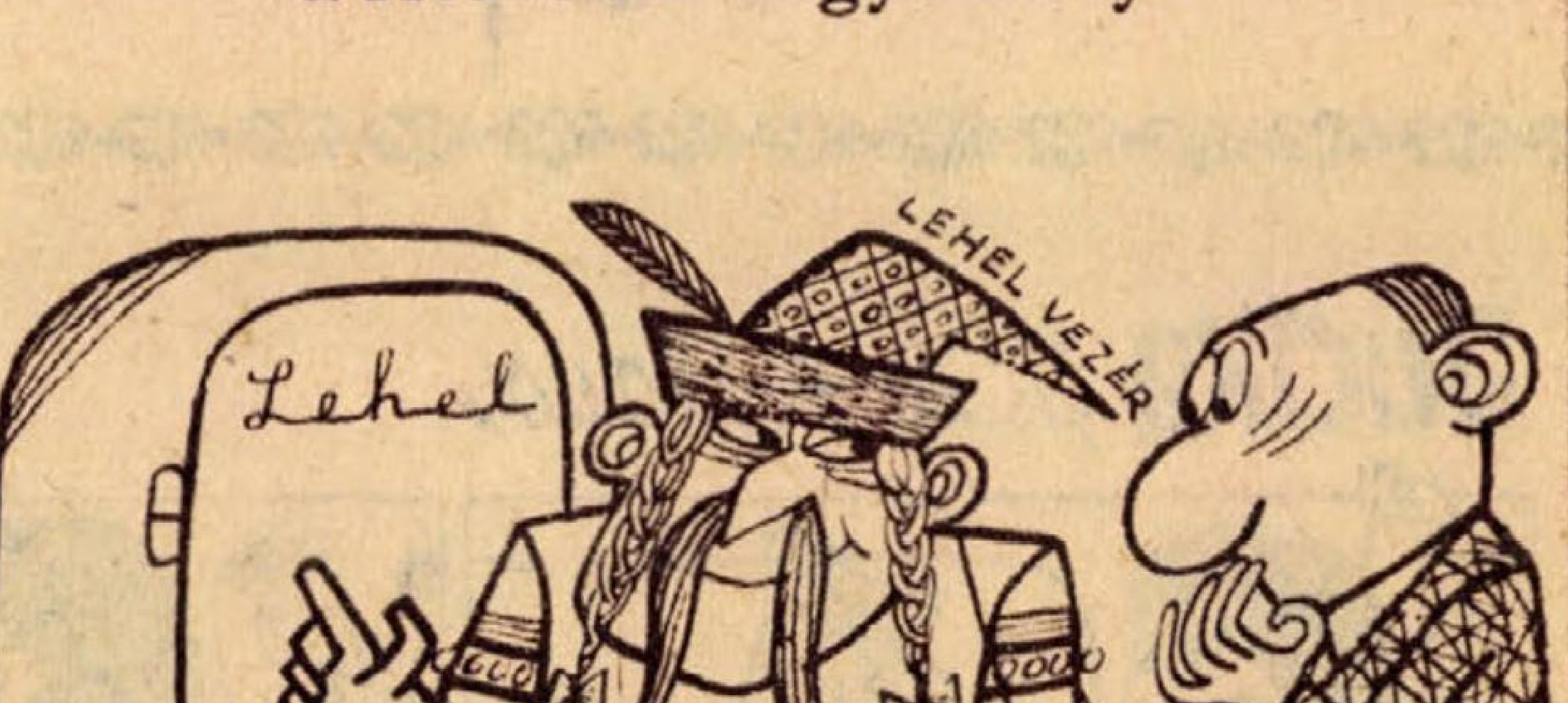

– Ha ezen a héten sem jönnek ki a szerviztől, akkor vágd, fiam, a fejükhöz!

Topless

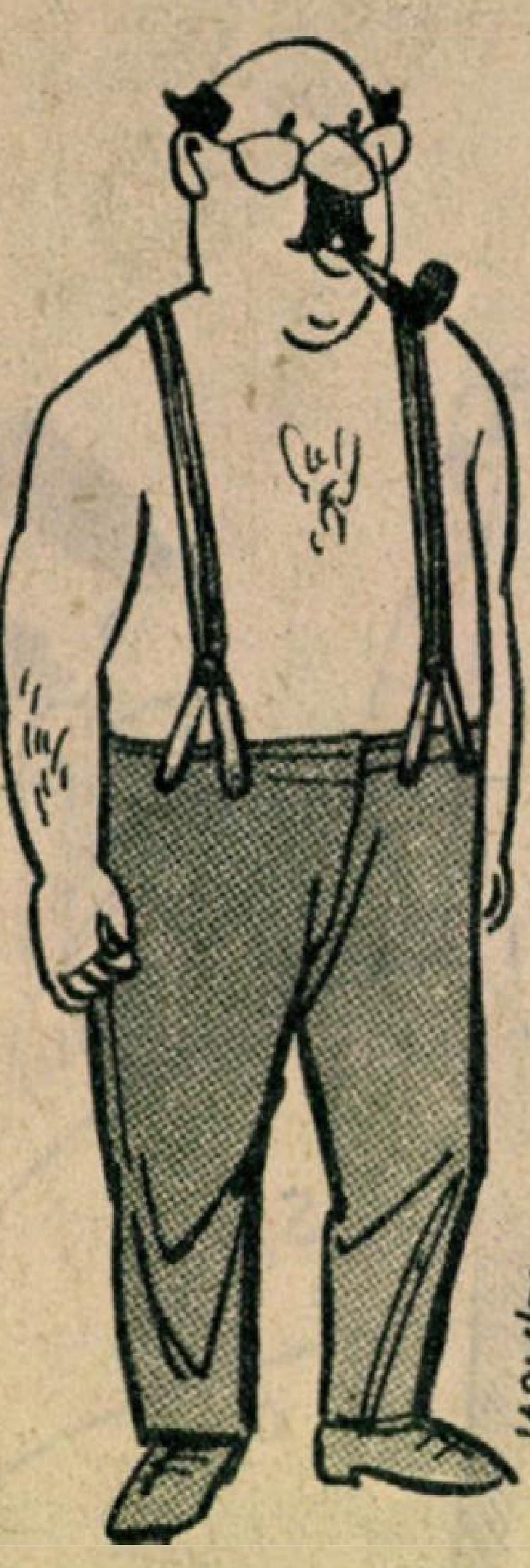

Profi horgász

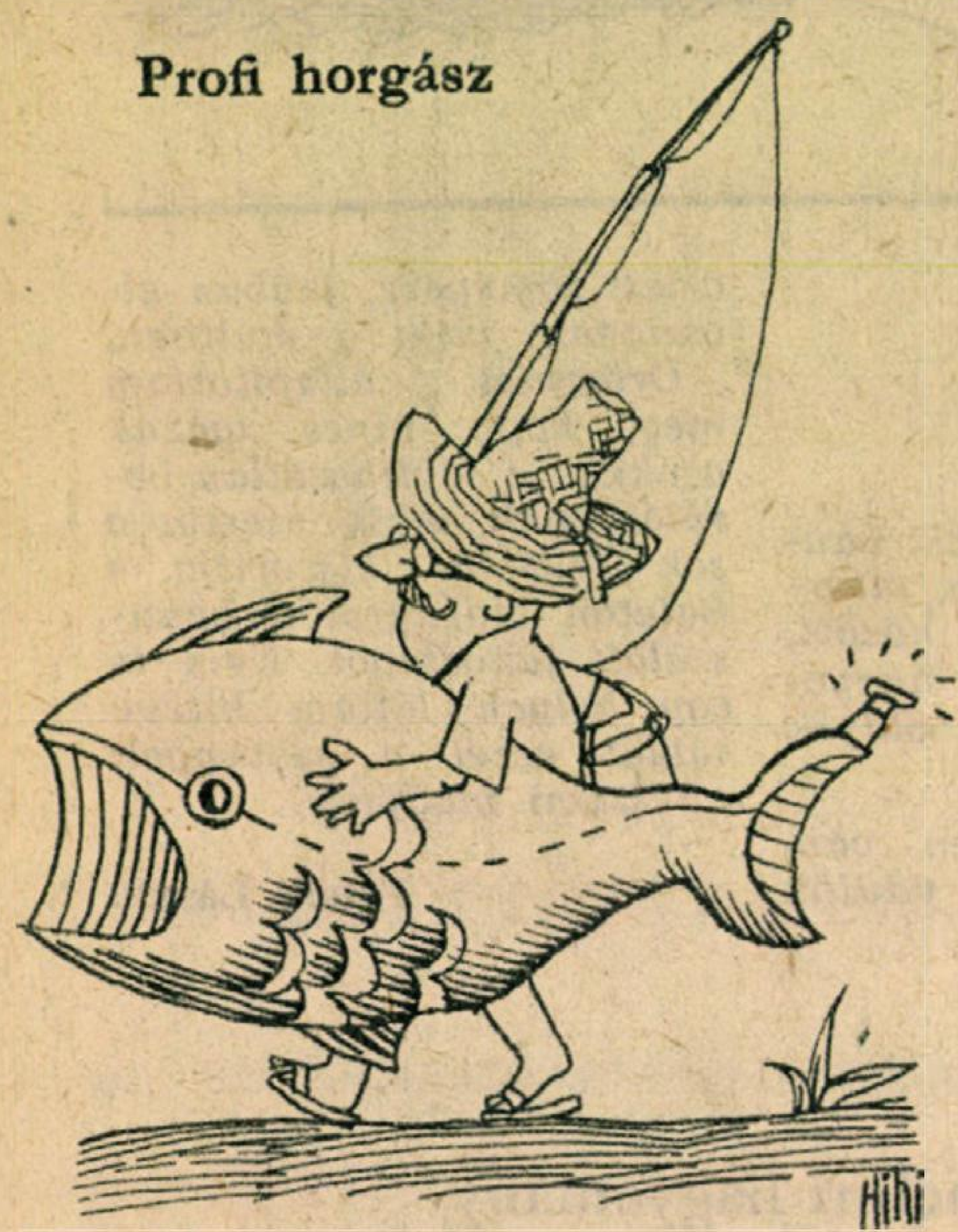

KÁNIKULA

(Azokban a napokban beszélgettem Teplák Alberttal, amikor majdnem negyven fokig emelkedett a hőmérő higanyszála. Ezúttal elhagyta hagyományos nyugalma. Ingerült volt és ideges.)

— Fáradtnak látszik, Teplák szaktárs!

— Csodálkozik? Az embernek felforr az agya ebben a hőségben.

— Ha csak ez a baj, nincs nagy baj! Már jelezték a lehűlést. Vége lesz hamarosan a kánikulának.

— Ideje lenne. Ilyen nagy melegben nem lehet dolgozni.

— Gondoljon az aratásra, cséplésre. Az a nehéz...

— Nem tagadom, az is nehéz. De a földeken a szabadban, levegőn dolgoznak. A műhelyben egészen más... sokkal nehezebb.

— Ahogy vesszük...

— A téeszben nincs művezető, aki megköveteli a pontos munkát.

— De van elnök, agronómus, brigadéros. Ott kell igazán jól dolgozni. Az ő munkájuktól függ az ország kenyere...

— Ezen lehetne vitatkozni. A művezetőm azt mondta, hogy az én munkámtól függ az ország kenyere...

— Ez is igaz! Mindenkiétől függ! Az ipar termelése sem alábbvaló, mint a mezőgazdaságé.

— A művezetőmnek is ez a véleménye.

— Rendes ember lehet, ha így foglalkozik a dolgozókkal.

— Dehogy rendes! Nincs az tekintettel semmire. Ha törik, ha szakad, megköveteli a munkát.

— Jól is néznénk ki, ha nem követelné...

— Harmincötfokos hőségben?!

— Akkor is! Kánikulában is termelni kell. Eszünk is, iszunk is. Talán többet, mint máskor.

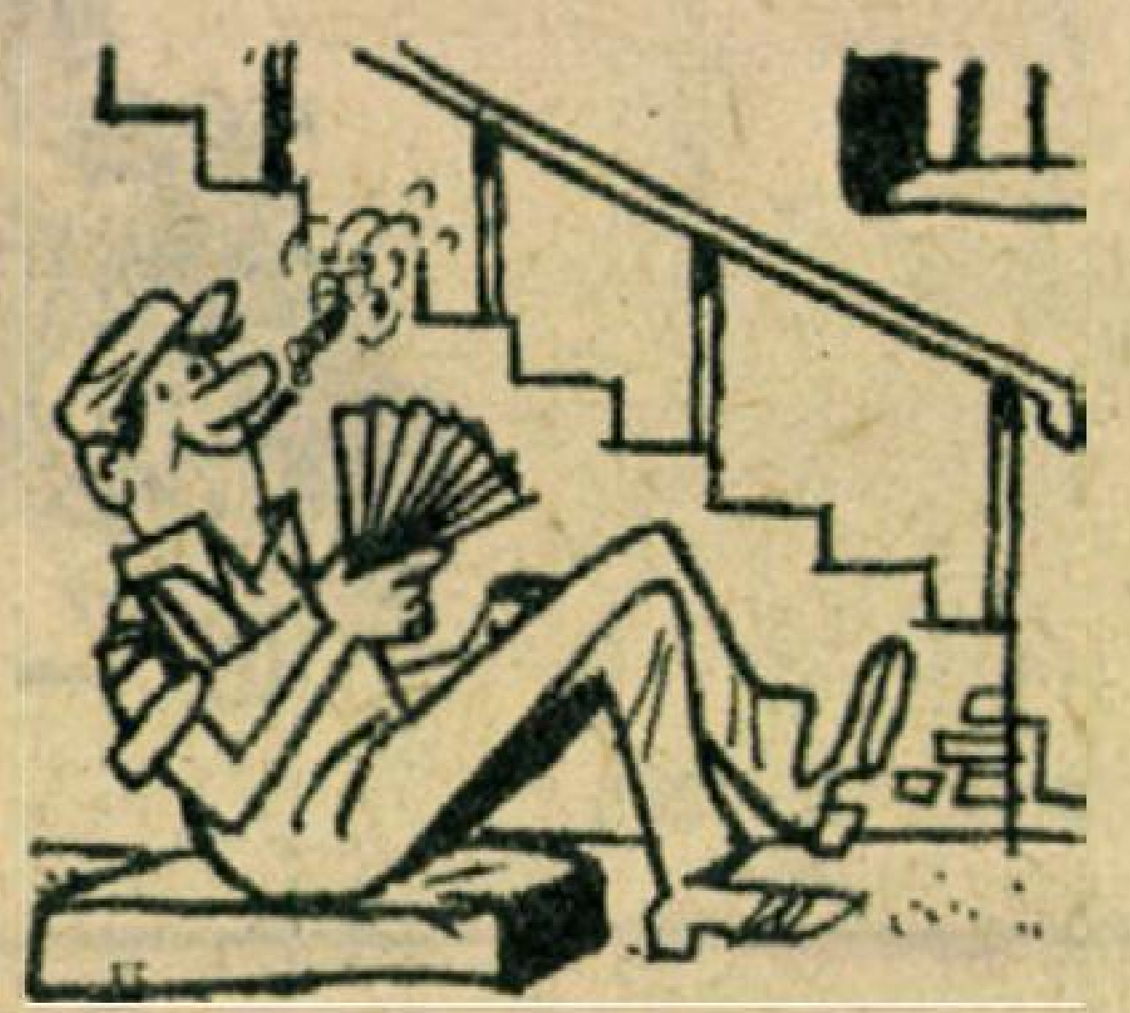

— Pihenni is többet kell. De éppen ezt nem látja be a művezetőm.

— Csak nem hajszolja a dolgozókat?

— Azt nem lehet mondani, de engem különösen kiszúrt...

— Talán megbántotta valamivel...

— Én őt? Semmivel, csak ő engem...

— Bizonyára okot is adott rá.

— Egy kicsit hűsöltem ebéd után...

— Munkaidőben?!

— Igazán nem mehettem haza...

— Tehát a műhelyben lógott?

— Nem lógtam, csak lepihentem. Nem a műhelyben, hanem a pincében, a hűvösön. A jó munkához erőt kell gyűjteni...

— A művezetője észrevette.

— Ő ébresztett fel. Nincs annak szíve.

— Eszerint elaludt egy kicsit...

— Vagy két óra hosszat. Az is valami?

— S azóta üldözi.

— Azelőtt is üldözött.

— Például, mit tesz ön ellen?

— Például megfizetteti velem a selejtet.

— És mással nem fizetteti meg.

— Nem. Az nálunk nem szokás.

— Sok a selejtje?

— Minél többet dolgozom, annál nagyobb.

— S nem gondol arra, hogy ezzel megkárosítja a közösséget?

— Gondolok, és éppen ez aggaszt...

— Látja, ez rendes dolog magától. Hogyan képzeli el a megoldást? Valahogy mégiscsak meg kell javítania a munkáját...

— Kevesebbet dolgozom és akkor kevesebb lesz a selejt.

— Furcsa észjárás!

— De logikus. Rájöttem, így használok legtöbbet a népgazdaságnak...

Földes György

* * *

Pusztai Pál rajza

Jucika és a kalauz

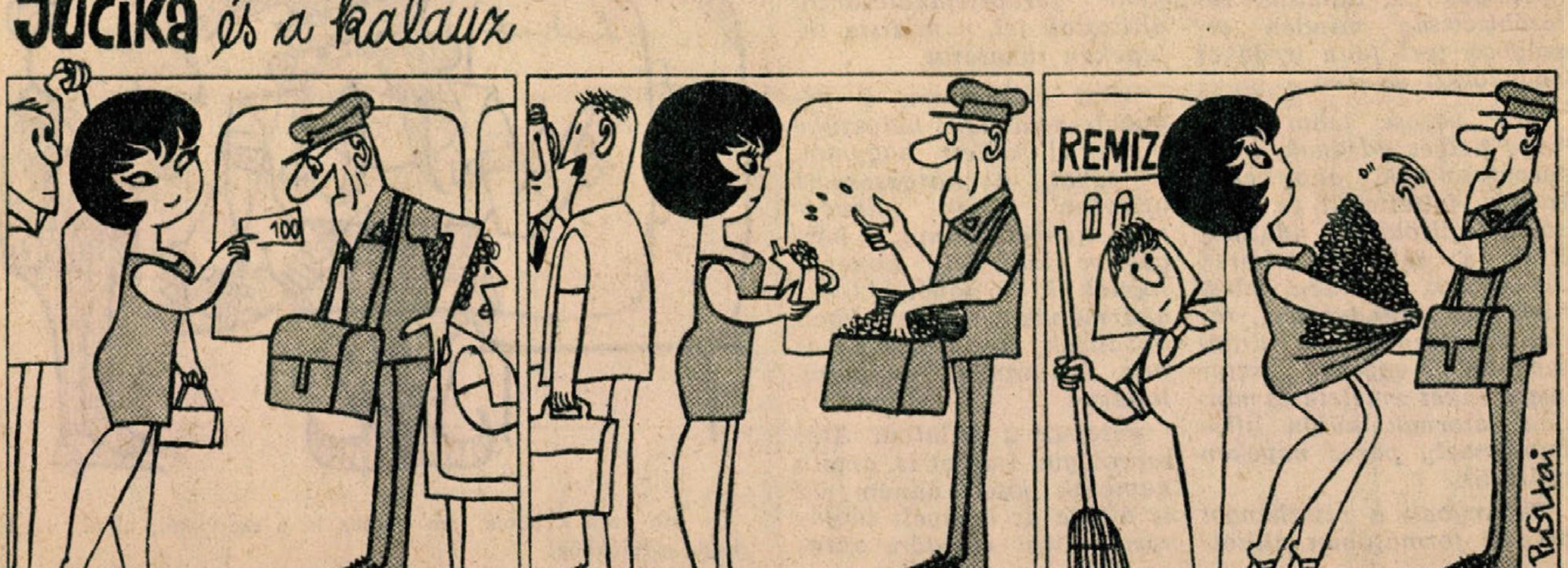

Mindenféle

X. olyan rossz ember, hogy nincsenek ellenségei. Lehetnének, de nem mernek.

*

Az igényes írókat kivéve általában mindenki könnyen fejezi ki magát.

*

Azért lenne szükség pontos történelemre, hogy tudjuk, mi ismétlődik meg.

*

A tudomány cáfolattal kezdődött.

*

A szerencse képességeket is pótol.

*

Az ember fejlődéstörténetében a hiányzó láncszemről egyelőre csak annyit tudunk, hogy hiányzik.

F. L.

Idegenforgalom

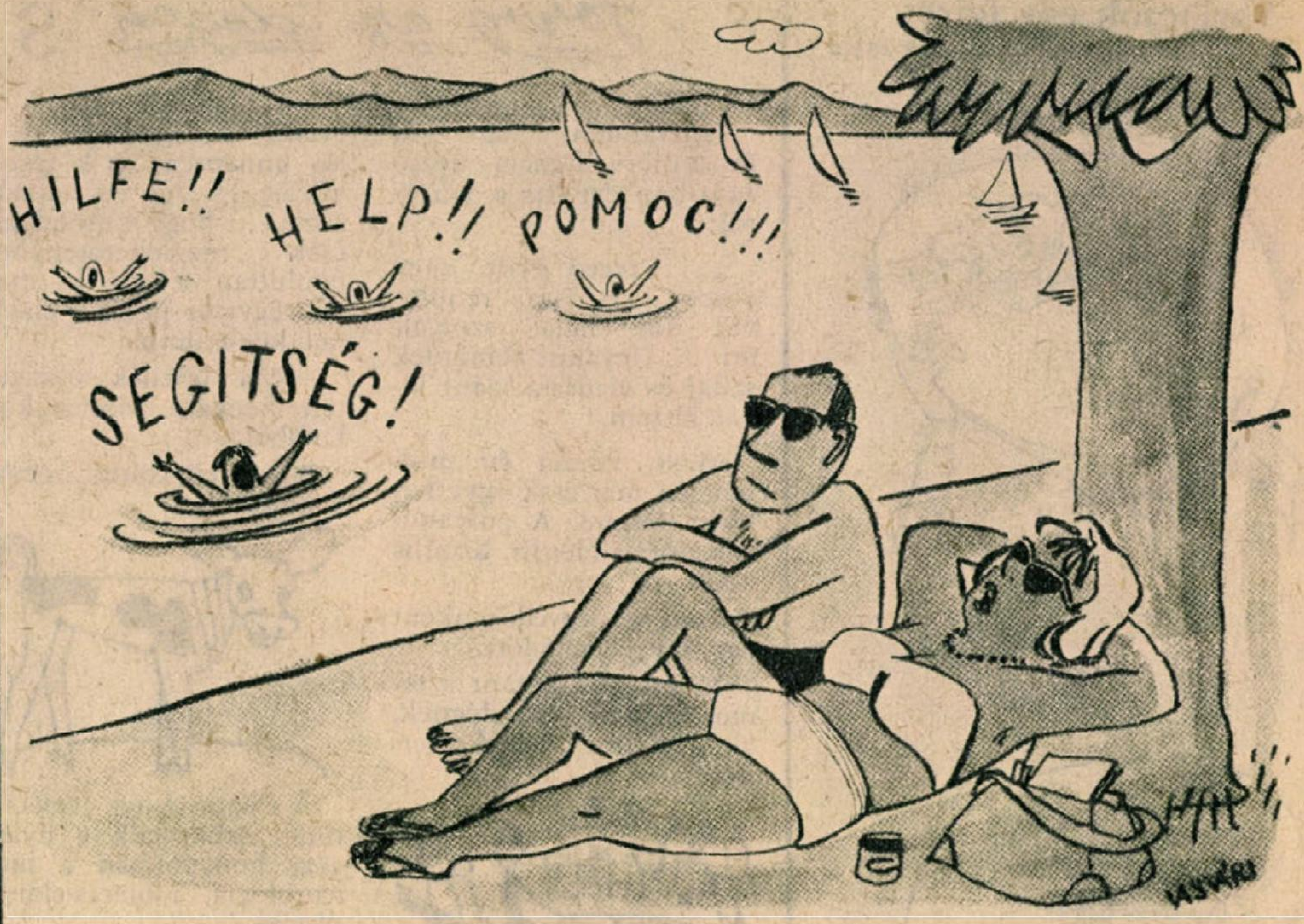
HILFE!!
HELP!!
POMOC!!!
SEGITSÉG!
VASVÁRI

– Végre magyar szót is hallok . . .

FOGYÓKÚRÁSOK: LAKMÁROZZATOK!

Amióta az orvosok kimondták, hogy a kövérség az emberiség legnagyobb ellensége és a girhes sokkal tovább él, mint a molett – világszerte divatba jött a fogyókúra. Mi, magyarok, különösen kedveljük a finom és bőséges kosztot, és elsősorban ennek köszönhetjük, hogy minden külföldi vendégünk szívesen méltatja jóltápláltságunkat.

Az általános súlytöbbletnek igyekeznek végetvetni azok a gombamódra szaporodó „szakkönyvek", amelyek különböző fogyókúrák segítségével iparkodnak leszedni a felesleges kilókat. Fogyókúrás könyvet írnak Amerikában tudósok, orvosok, kémikusok, gyógytorna-pedagógusok, sarlatánok, sőt poéták is, ha történetesen nem akad jobb témájuk. Ezek a szerzők általában megegyeznek abban, hogy mindentől eltiltják az olvasót, ami kellemes az életben.

Most aztán felbukkant egy új amerikai besteller. Maga a címe is sokat ígér: „BŐVEN TÁPLÁLKOZNI: A LEGJOBB FOGYÓKÚRA!"

A könyv lényege: a fogyókúrára ítélt páciens csak fogyassza minél bőségesebben kedvenc ételét, mert a sok evéssel járó energiaveszteségtől kellőképpen lefogy.

A könyvből néhány hét alatt több százezer példány fogyott el. Nem tudni, fogytak-e tőle az olvasók, de az valószínű, hogy a szerző meghízott a jólétben.

(s—a)

Türelmetlen vendég

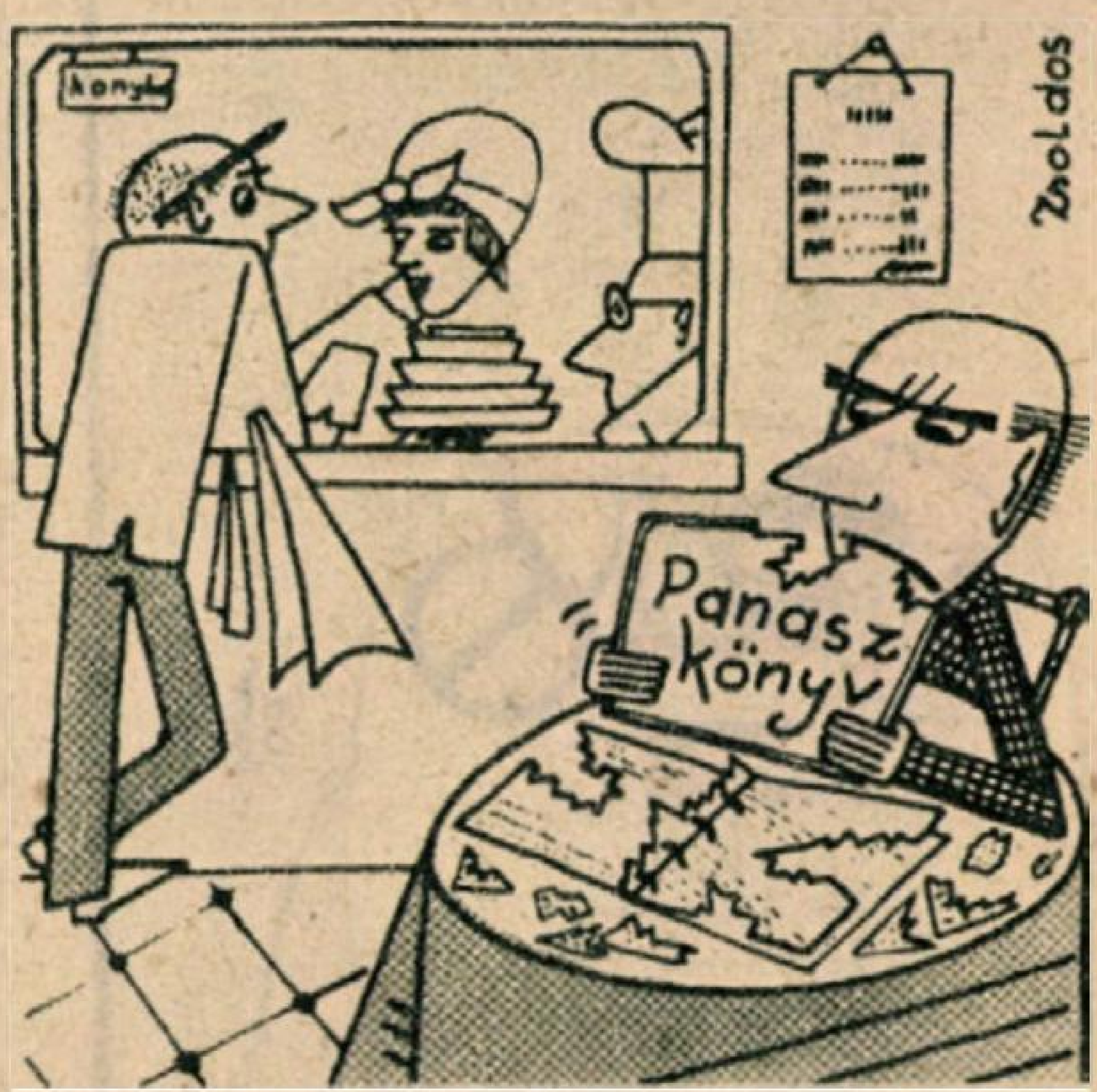

Nagyra nőnek a mai gyerekek

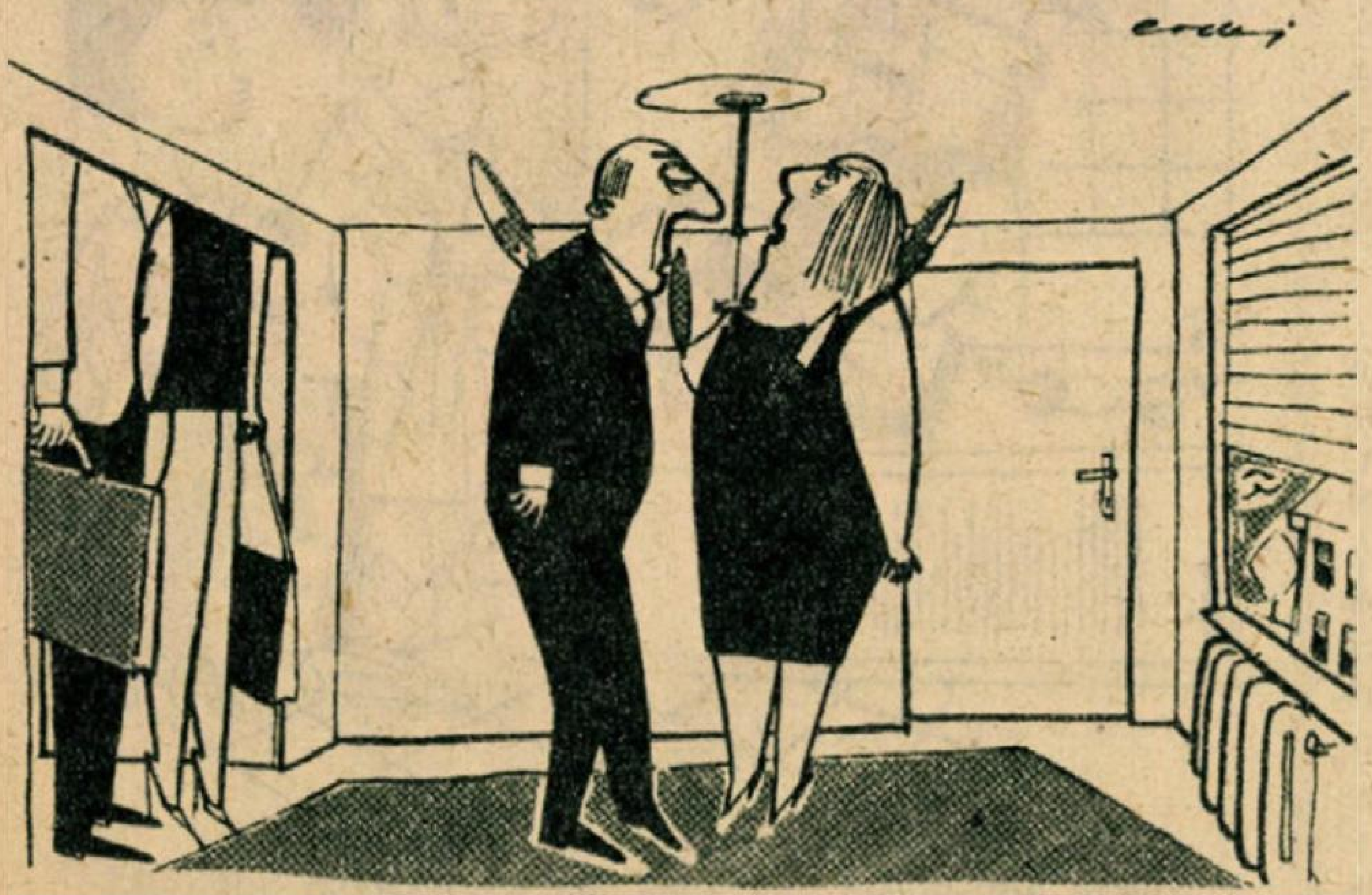

– Mi csak elférnénk, de mi lesz velük?

Egy vállalati üdülőben

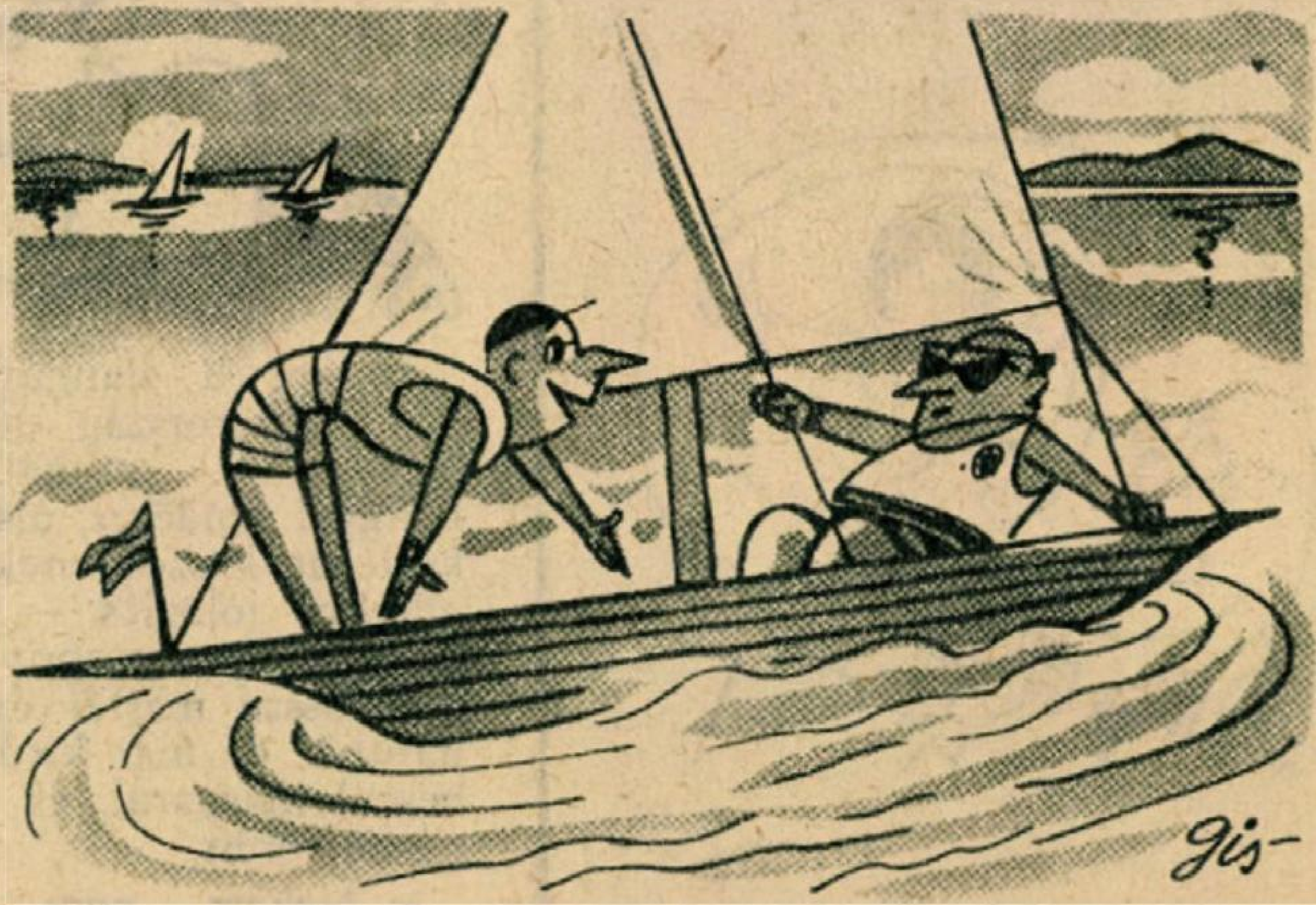

– Osztályvezető kartárs, most merről fúj a szél?

Variációk egy fejre

Balázs-Piri Balázs rajza

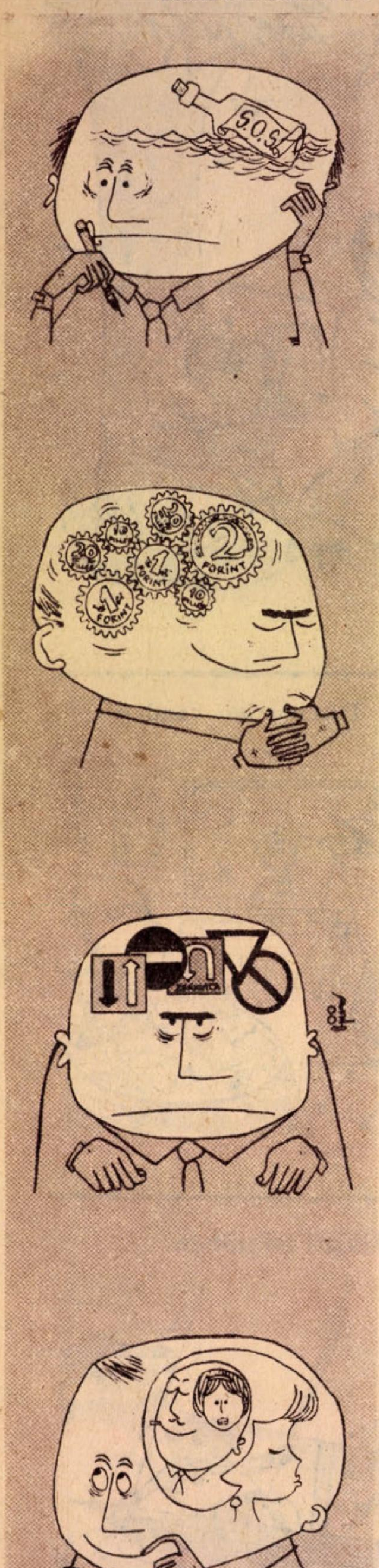

Forog az idegen Szegeden

Bertrandon de la Brocquière francia utazó 1433-ban ezt írta a városról:

„...Szeged nyílt, nagy város... A Tisza rendkívül sok halat szolgáltat... Ugyanitt temérdek szilaj és eladásra szánt lovat láttam."

Most, félezer év múltán, én már csak egyetlen lovat láttam. A pályaudvar előtt álldogált. Konflis kocsi elé fogva.

Taxi – negyedóránként egy, ha odavetődött.

Meg sem kottyant a temérdek szilaj vendégnek, aki az Ünnepi Hetekre érkezett.

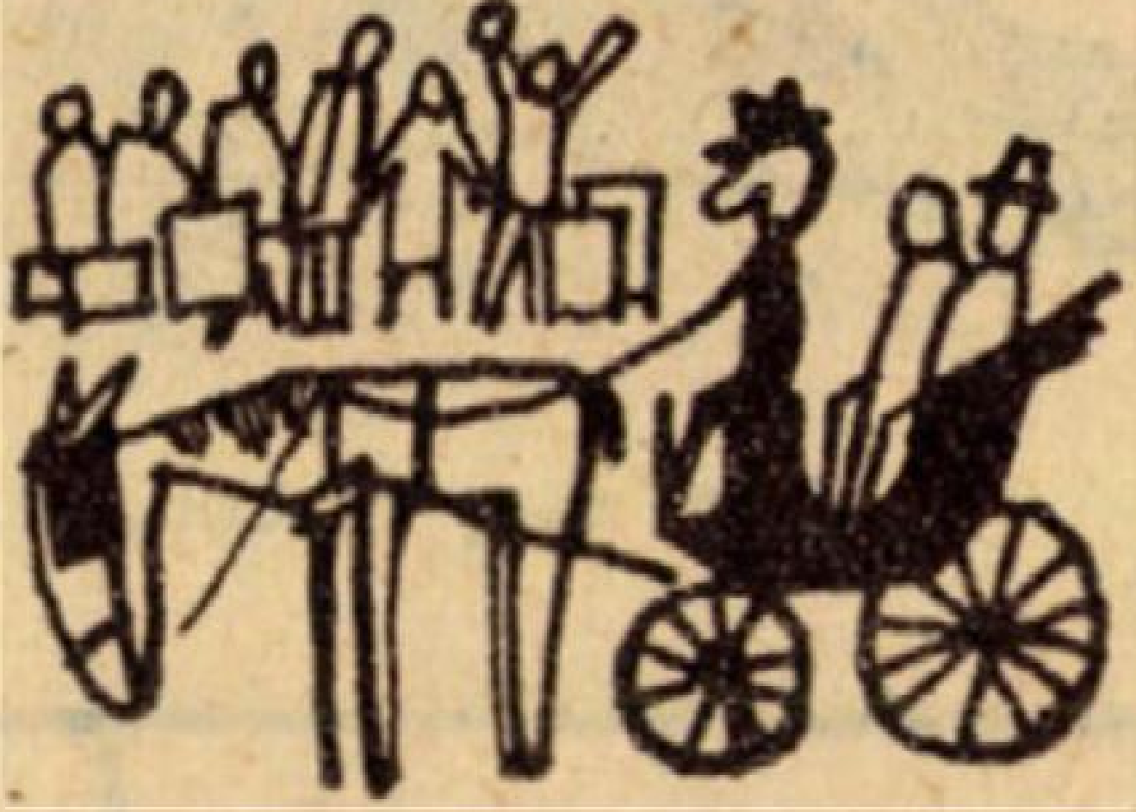

Közismert, hogy hajdanán Szeged környéke volt az alföldi betyárvilág központja.

E régmúlt idők két mai képviselője – férj és feleség – a „Hunyadi László" nyitánya közben csörömpölt be a mögöttünk levő sorba. Elhelyezkedtek, és azonnal családi ügyeik zajos megtárgyalásába merültek. A derűsebb epizódoknál vidáman kacarásztak. A férfi szellemesnek szánt „bemondásokkal" utasította vissza szerencsétlen szomszédai csitító szavait.

A nyitány után magukhoz intették a jegyszedőt, és méltóságteljesen előbbre vonultak.

Oda, ahová a tiszteletjegyük szólt.

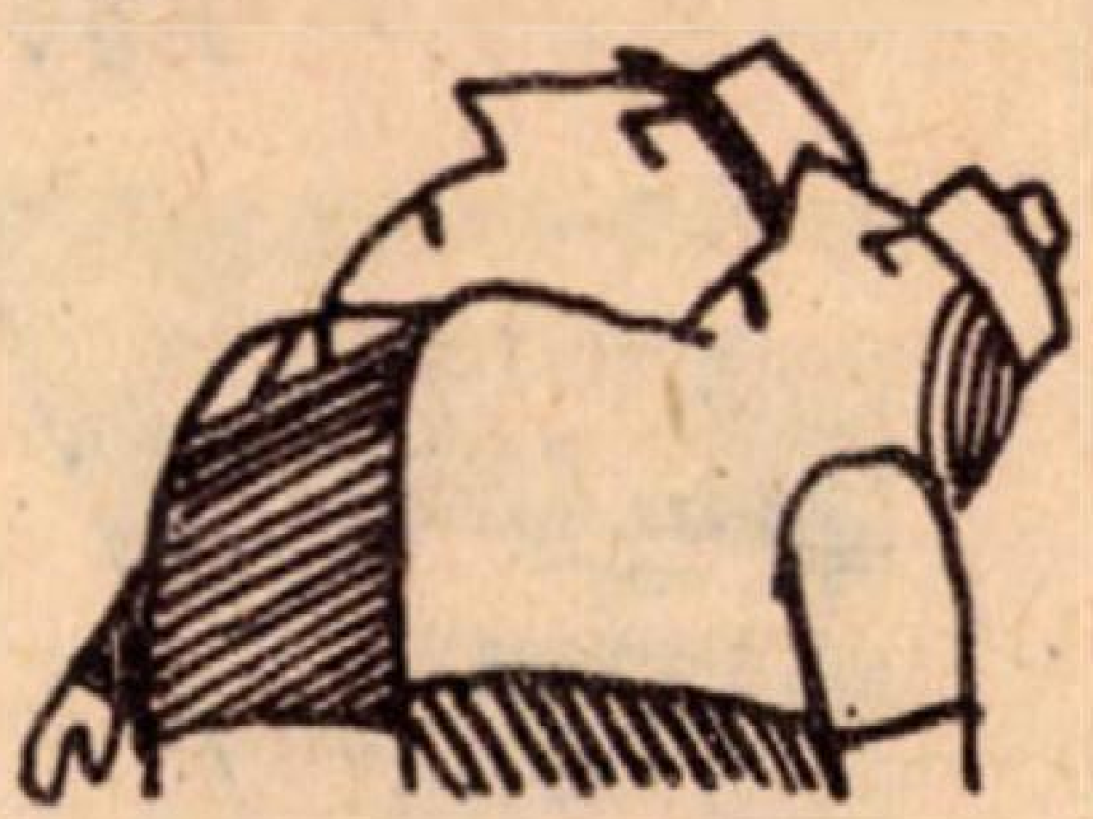

Vidám a hangulat a Dél-Magyarország főszerkesztőjének szobájában. Lengyel vendéget, újságíró kollégát köszöntenek. Az alkalmi tolmács – bájos lengyel fiatalasszony, aki mindössze másfél éve él nálunk, de már kitűnően beszél magyarul, és pompásan fordít.

– Nekem nem volt ilyen szerencsém Varsóban – emlékezik vissza ottani vendégeskedésére a kis ünnepség egyik résztvevője. – Az én tolmácsom... hogy is mondjam csak... meglehetősen bonyolultan fejezte ki magát. Egyszer például ebédnél kijelentette:

– Ma lesznek elszigetelt kockák. Marha kislányból.

Borjú pörköltet hozott a pincér.

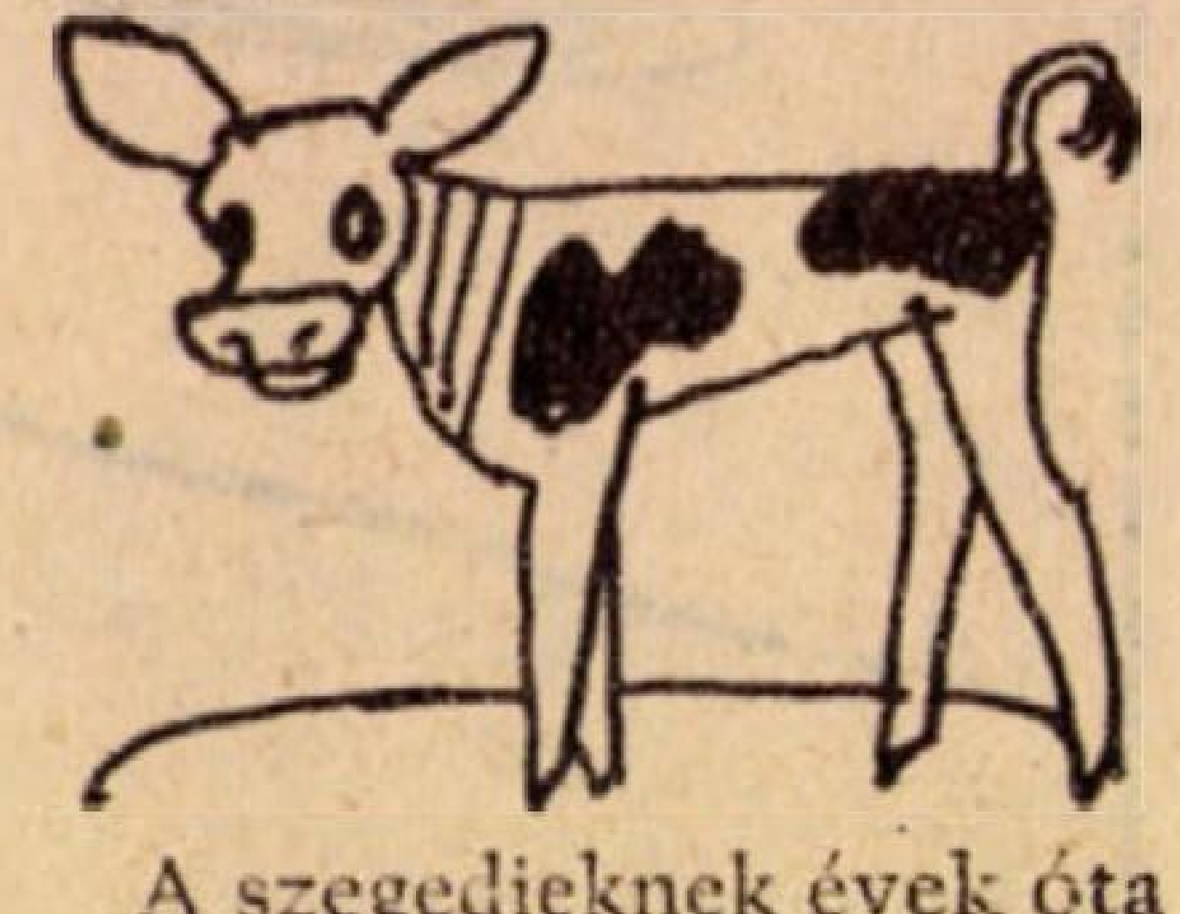

A szegedieknek évek óta nincs szükségük e nyárvégi hónapokban a meteorológia időjárás-előjelzéseire.

Kezdődnek a szabadtéri játékok?

Beköszönt az esős idő!

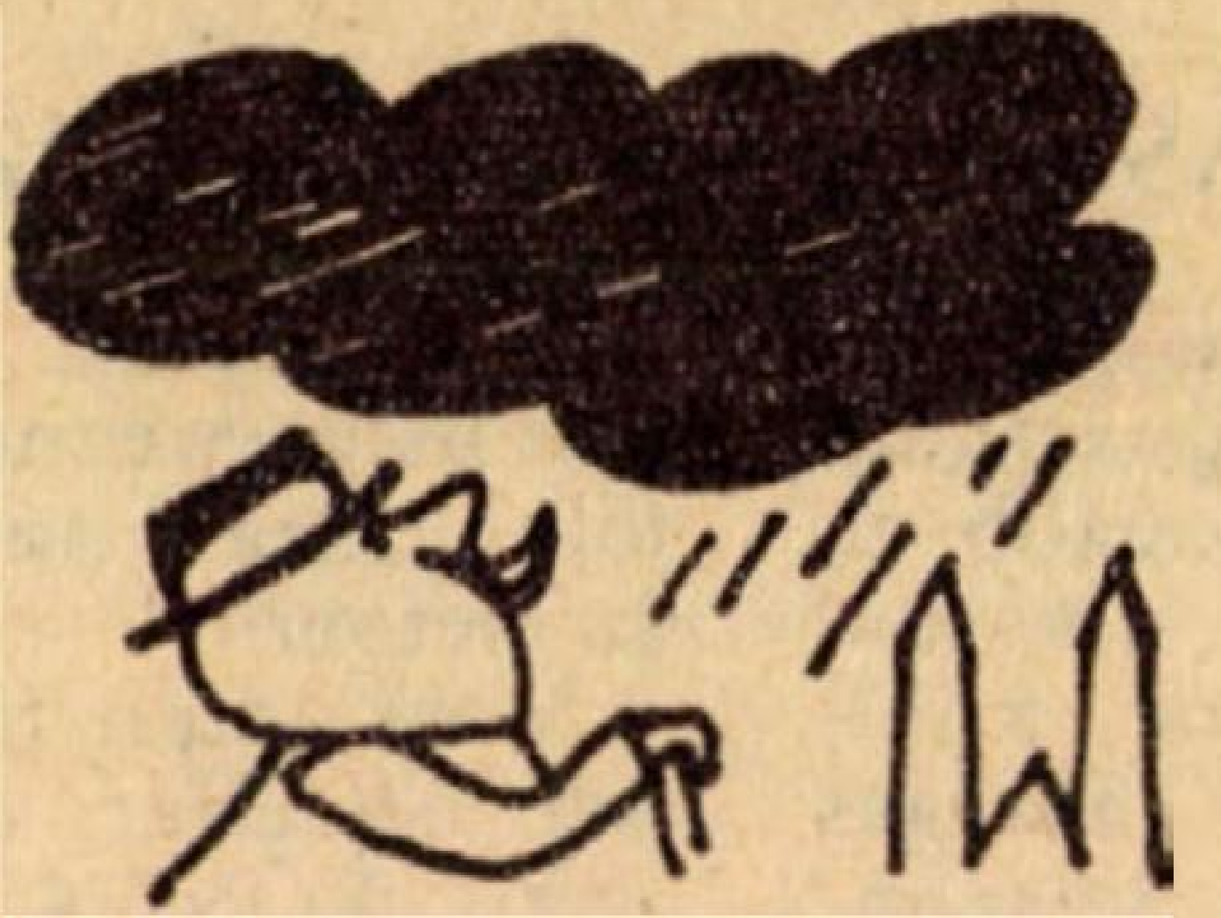

– Milyen jegyöt tetszik? – érdeklődik a filigrán, barna kalauzlány a villamoson.

– Milyen jegyöt kaphatok? – kérdöm asszimilálódva.

– Itt csak egyfélét – feleli. – Ötvenfilléröset.

– Akkor miért kérdezi, kedves kisasszony, hogy milyent akarok?

Szakértő pillantást vet a Pesten három hónapja csináltatott ünneplő ruhámra.

– Vidékiektől mindig mög szoktam kérdözni.

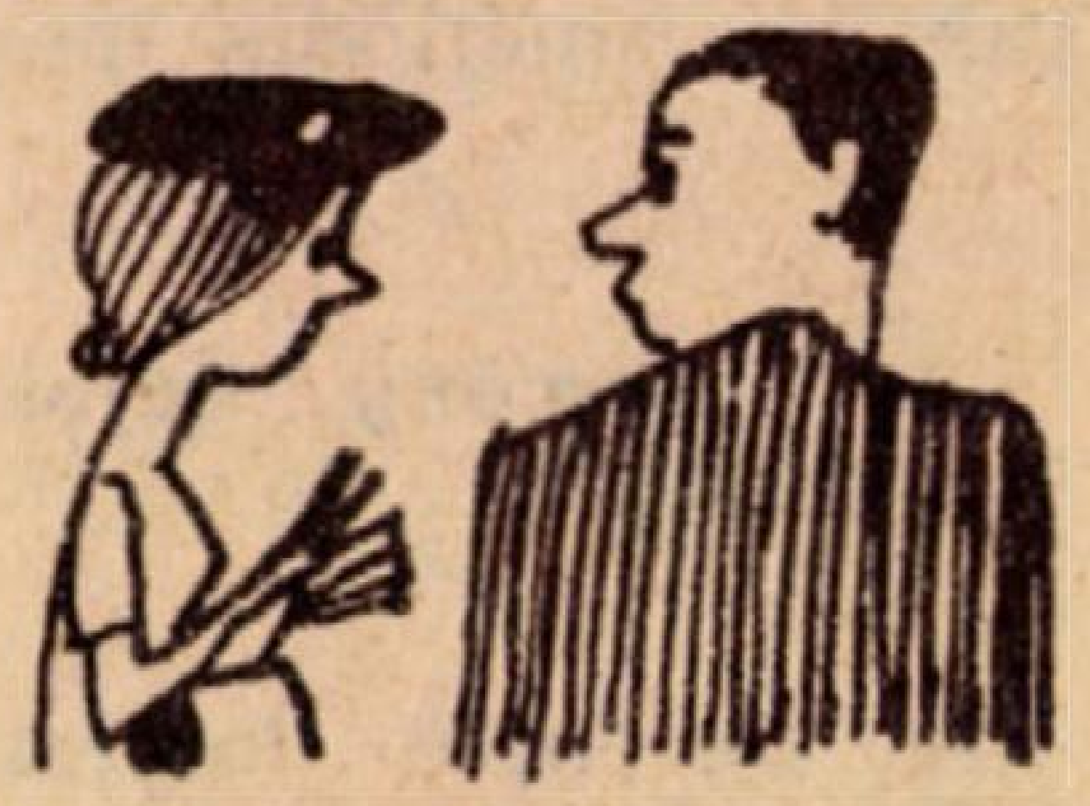

A Horváth Mihály utcában az őszibarack-kiállítás mesébe illő gyümölcshalmai között udvarias jelzőtáblák mutatják a menetirányt.

A kiállításon nem is téved el a látogató! Indokoltabb volna azonban, ha a többszázezres idegenforgalomra számító város főbb útvonalain, terein is felállítanának irányjelző táblákat, nemcsak magyar nyelvű felirattal. És nagyméretű, színes térképtáblák is kellenének, hogy a látogatók könnyen eljussanak a százféle szép látnivalót kínáló helyekre, a művészi és sportrendezvények színhelyeire.

Vagy legalább a benzinkutakhoz!

Mert most sem irányítótábla, sem térkép nem igazítja útba az idegent.

Kürti András

Irodalmi riporton

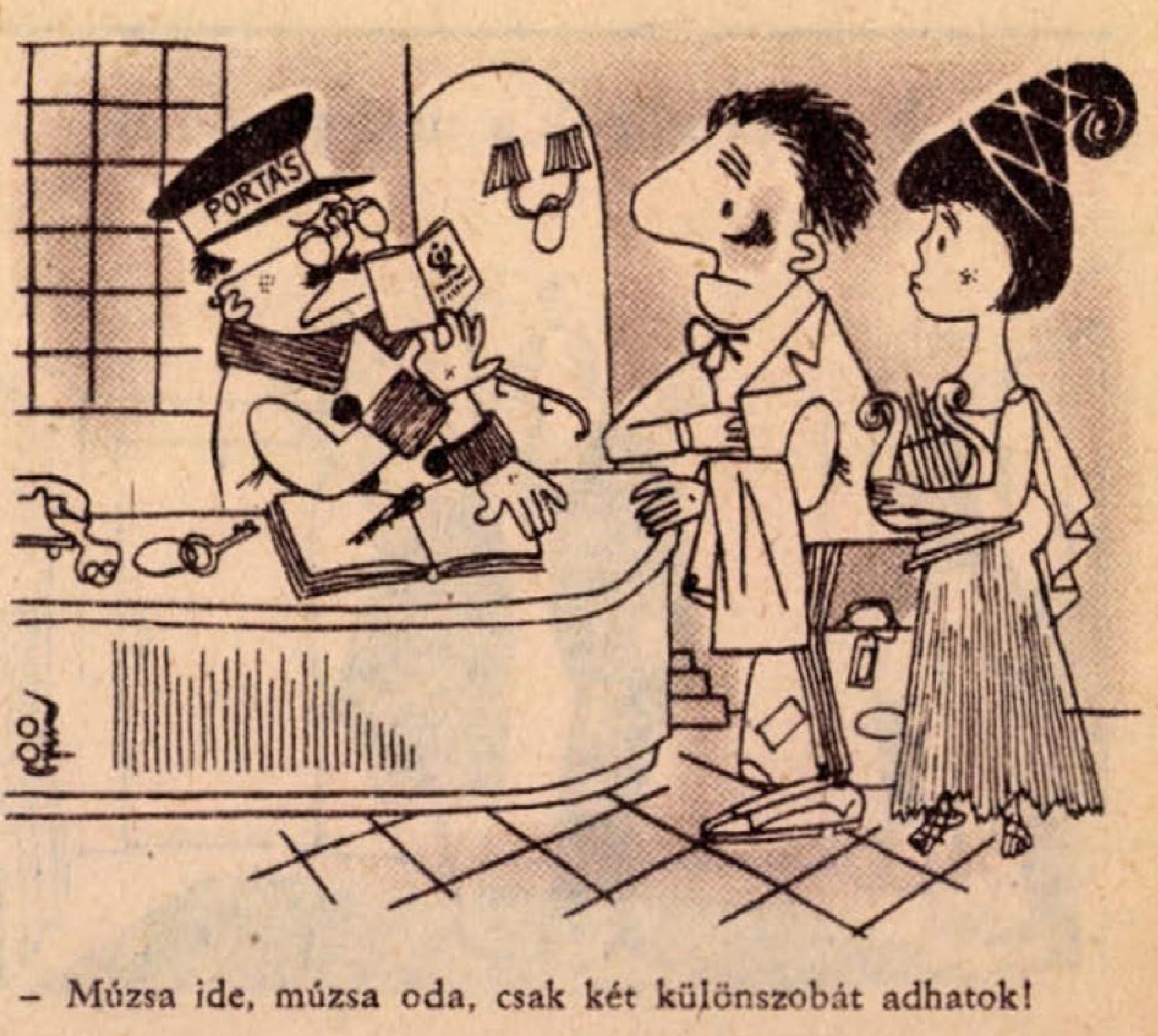

– Múzsa ide, múzsa oda, csak két különszobát adhatok!

Senki sem felelős!

Mészáros András rajza

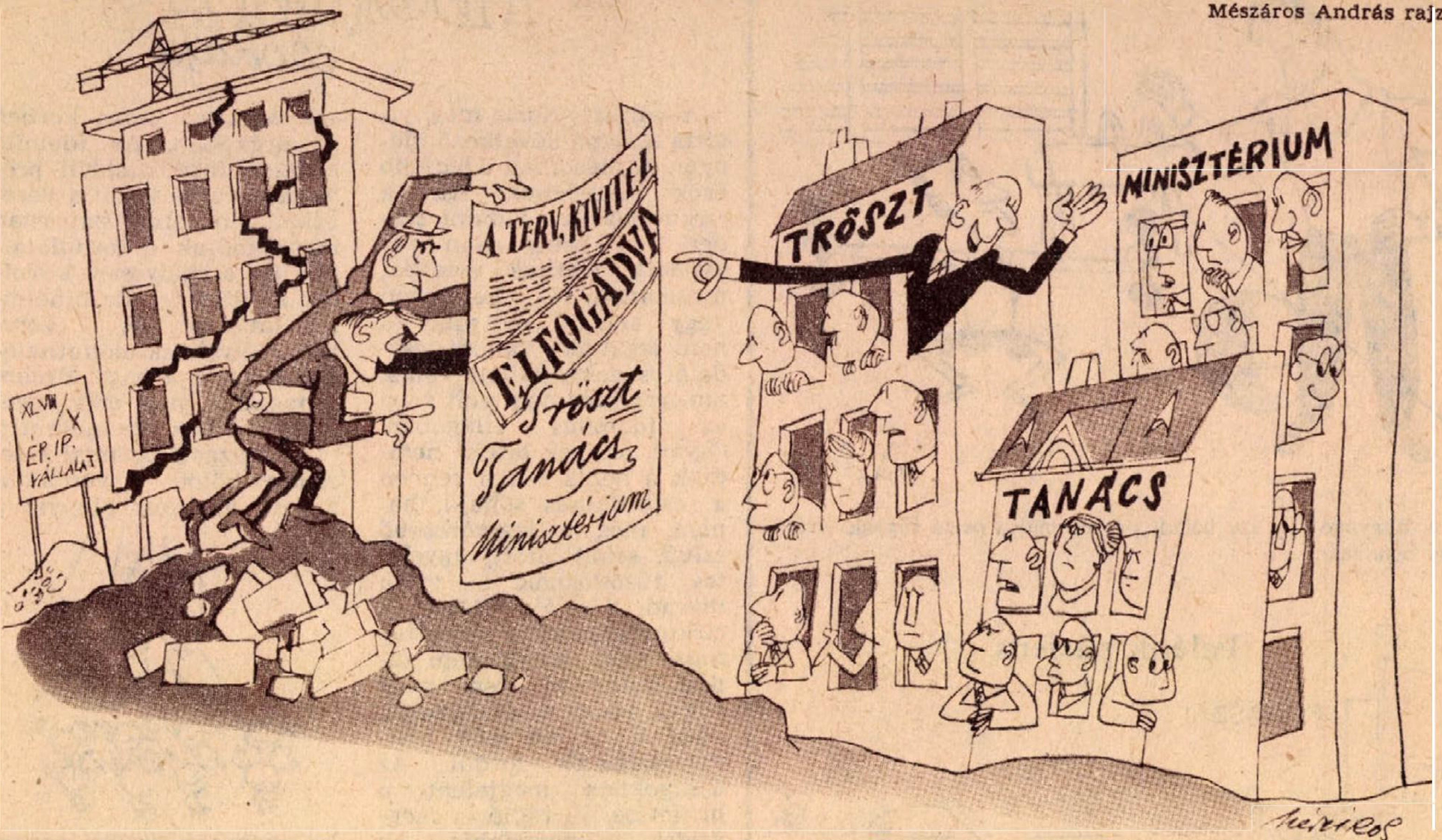

– Teljesen igazuk van az építő kartársaknak, nem érdemes ügyet csinálni ebből a vacak hárommillós kárból!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

ORTOPÉD SZÁLLÓ

Bokasüllyedés esetén ajánlatos lúdtalpbetétet, illetve ortopéd cipőt viselni, ez köztudomású, de hogy mi a teendő krónikus szállodasüllyedés esetén, az már jóval bonyolultabb dolog.

Nos, Baja város egyetlen szállodája pont ilyen cipőben jár mostanság...

1958-ban elhatározták a Sugovica festői partján elterülő Béke Szálló (azóta már Duna Szállóra magyarosították a nevét) teljes felújítását. A húszas években épült intézmény rekonstrukcióját különösen indokolttá tette, hogy a szálló egyik szárnya 15–20 centit lesüllyedt, ami erősen rossznéven vehető egy mindössze kétemeletes épülettől.

A felújítás tervei közel három esztendeig készültek, tekintve, hogy az eredeti műszaki leírások megsemmisültek a háború alatt. A munkálatokra pedig egész szép kis summát, négymillió forintot irányoztak elő. Maga e rekonstrukció is kerek három évig tartott és 1963 végén fejeződött be. A süllyedő épületrészt lebontották, majd a vadonatúj tervek alapján felépítették.

És most tessenek jól megfogódzkodni: A makacs szárny röpke pár hónap alatt ismét úgy lesüllyedt, mint a pinty!! A folyosók, a szobák falán több méter hosszú, ujjnyi széles repedések keletkeztek, a konyhában lepotyogtak a csempék, elgörbültek a csövek – akár egy jól sikerült földrengésnél.

BÉKE
MENTŐÖV

Hát ezért bizony kár volt kiadni kilencmillió forintot, tudniillik menet közben ennyire nőttek a költségek.

Jelenleg a következő a helyzet:

A Városi Tanács mint beruházó pereli a tervező vállalatot, a Kereskedelmi Tervező Irodát, a KERTI-t. (A minisztériumi szakértők már megállapították: a süllyedés oka az, hogy a terhelés kétszerese a talaj teherbíróképességének.) A Tanács Építési Osztálya életveszélyesnek (!) tartja a kérdéses szárnyat, és kérte a Bács-Kiskun megyei Vendéglátóipari Vállalatot, hogy szüntesse be itt az üzemeltetést.

Hogy az inkriminált szárny-rész összeomlik-e mostanában, vagy csak békésen tovább süllyed, az a közeljövő édes titka. Mindenesetre a sors iróniája volna, ha az épület hamarabb eldőlne, mint a felelősség megállapításáért indított per. A vendégek jönnek-mennek, a szálloda foglalt, de az összevissza repedezett szobákban lakni még igénytelenebb emberek számára sem kimondottan kéjmámor.

Ha a KERTI netalántán azt hiszi, hogy a pisai ferdetoronyhoz hasonló idegenforgalmi látványossággal gazdagította hazánkat, téved. A bajai süllyedő szálló nem látványosság, hanem hanyagság!

Dalmáth Ferenc

Kánikulában

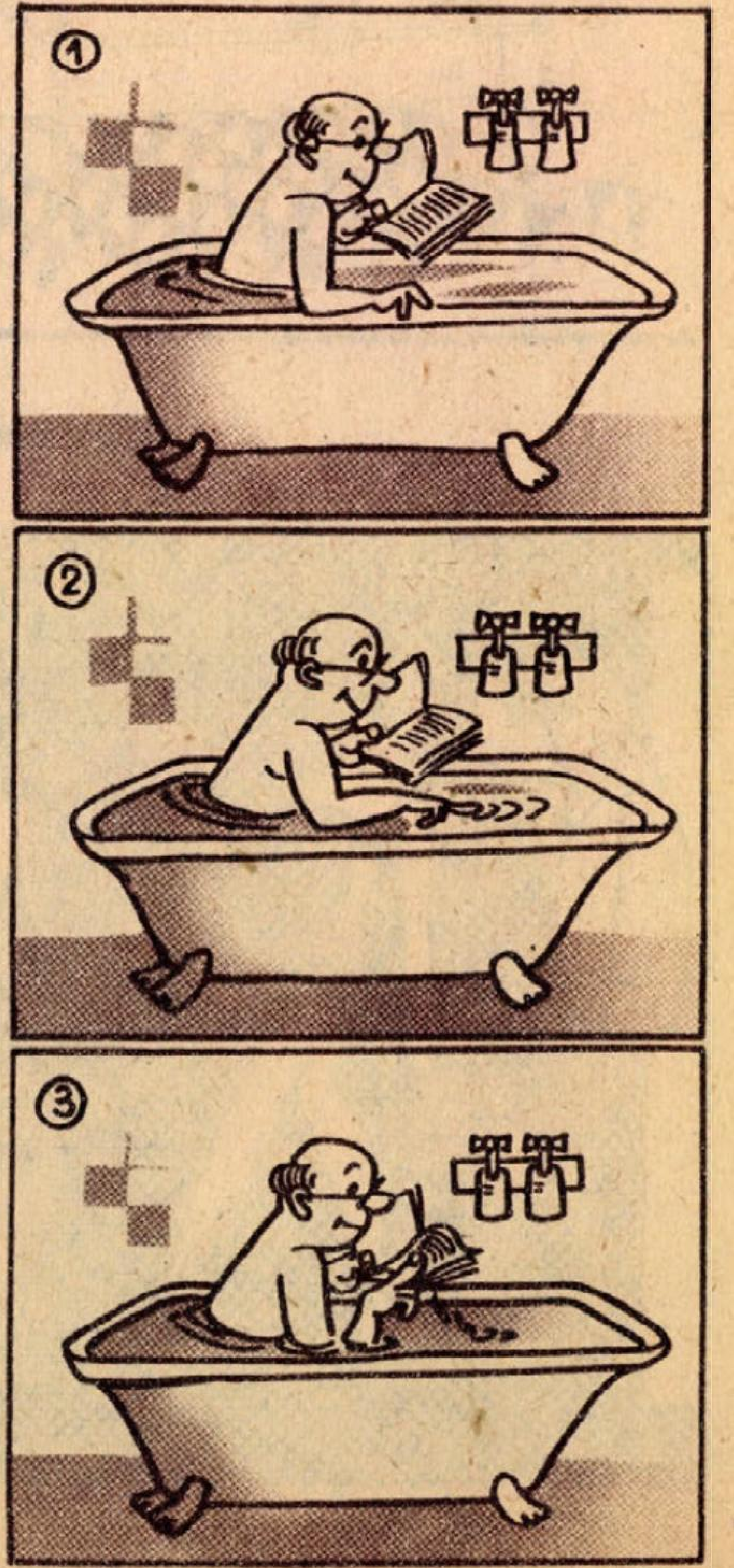

Lélektan

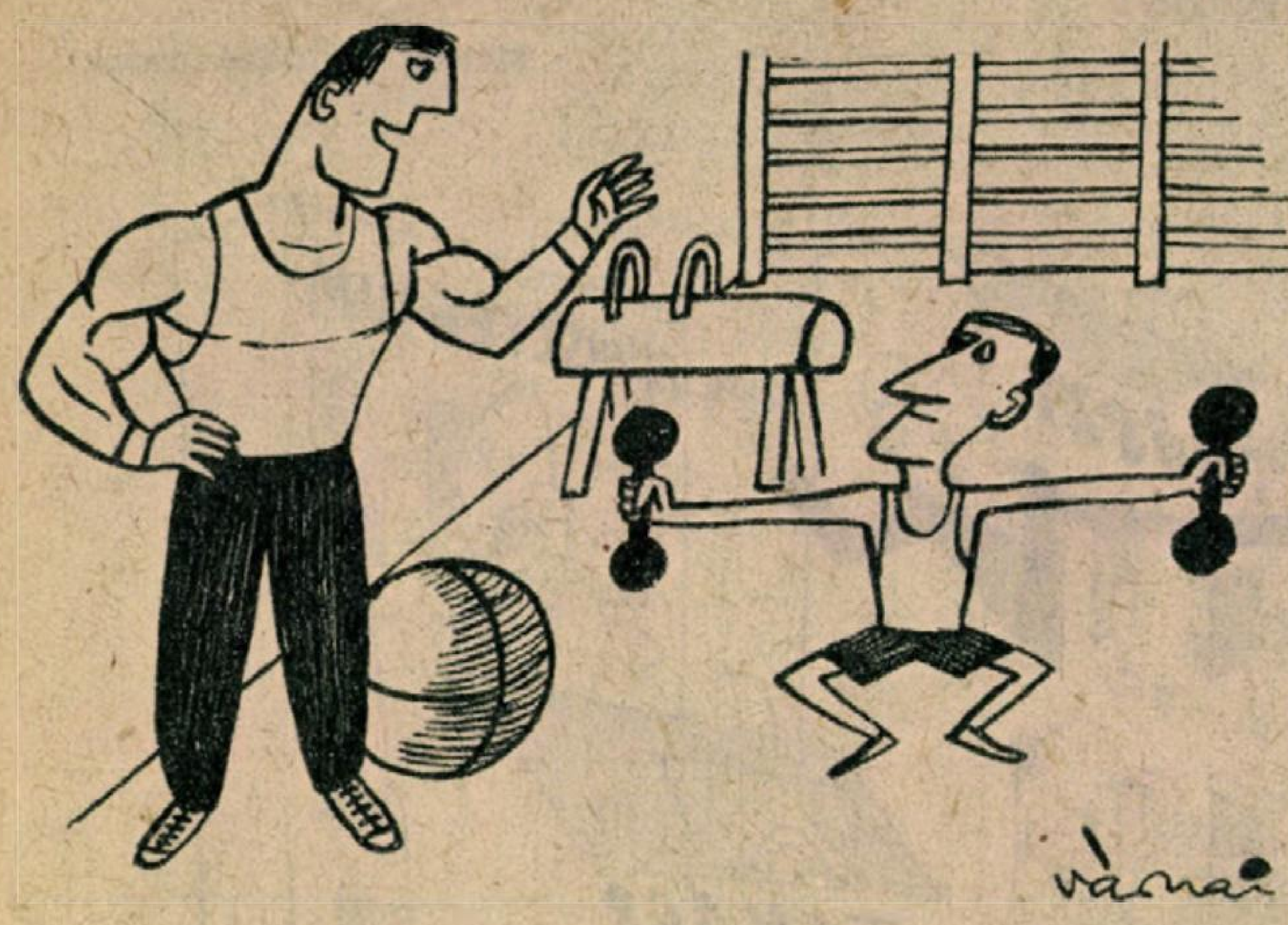

– Ragyogó! Ha így halad, pár év múlva össze fognak téveszteni bennünket...

Félénk páciens

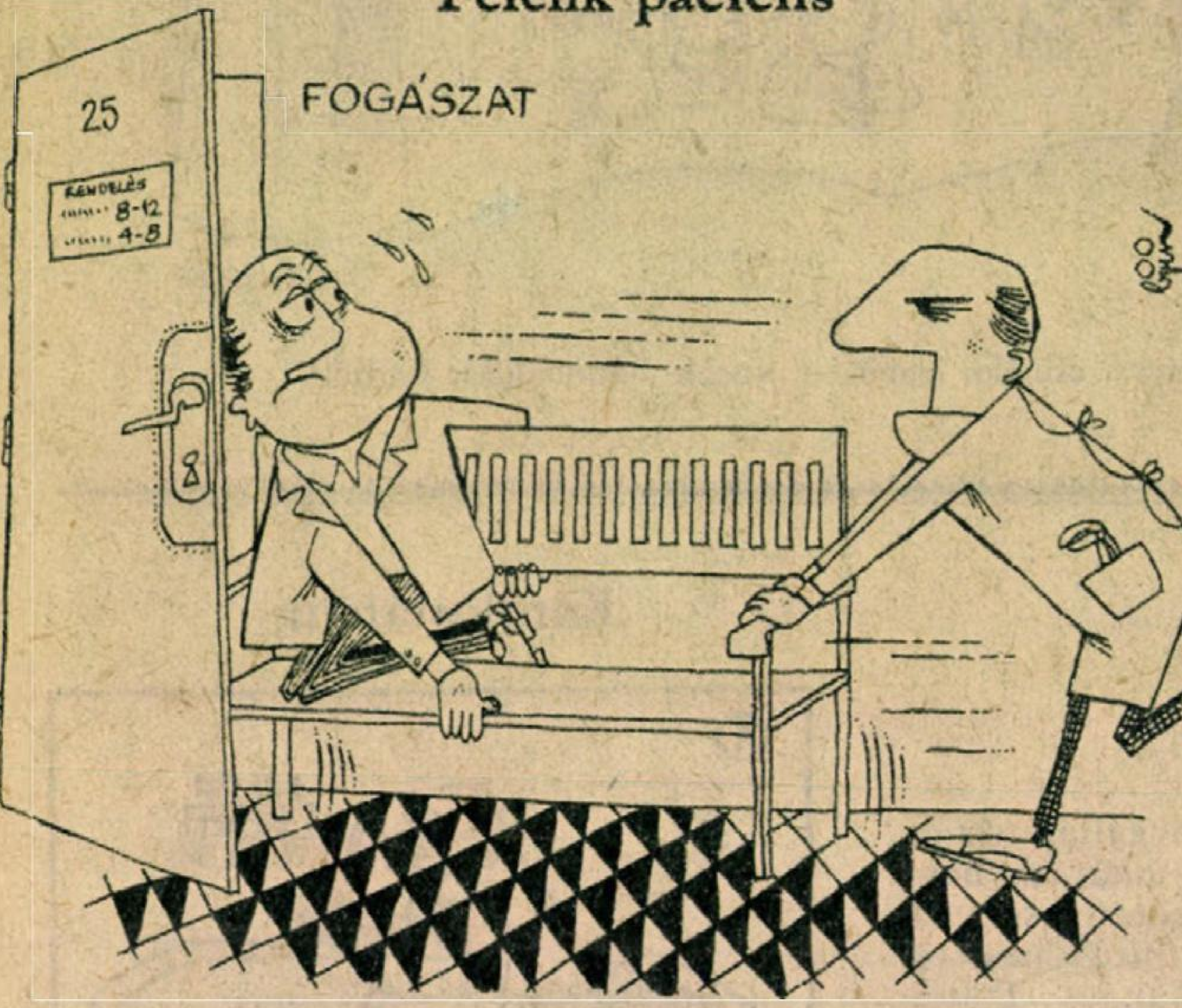

VLADLEN KARLINSZKIJ:

az IDOMÍTÁS csodája

A városi cirkusz megnyitotta a soron következő idényét. A műsorban a legjobb erők szerepeltek. Ám a cirkuszigazgató valami eredeti mutatvány után vágyódott. Tigrisek, medvék, oroszlánok — ketrecben vagy anélkül — már őt nem izgatták. Valami csodálatos dolog kellett volna, amilyen még nem volt soha az idomítás világában. Olyan, aminek láttán nemcsak a nézők ajkán rebben a csodálkozás sóhaja, hanem még a legszőrösebb szívű, sokat látott, ügyeletes tűzoltóknak is tátva marad a szája. Mivel a cirkuszigazgató a rengeteg műsorszám között nem tudott felfedezni ilyent, vagy ehhez hasonlót, elhatározta, hogy a „*Ki mit tud*" nyilvánosságához fordul. Az újságokban megjelent a hirdetése. A rádió is megütötte a nagydobot. Az igazgató három teljes napon át ki sem mozdult az irodájából, ott várta a csodát.

A csoda egy szerény fiatalember képében jelent meg, aki ... verebeket idomított. Amíg az idomító állt, a jóltáplált, gömbölyű verebek egy csomóban csipogtak körülötte. Mikor azonban a maestro megindult, a tanítványai hosszú sorba igazodtak, és katonásan ugráltak utána körben az arénában. Az idomító hirtelen fordulatokkal próbálta zavarba hozni a verebeket, ám azok szigorúan ragaszkodtak a fordulataihoz és szabályosan követték az útjában. Ez hihetetlen látvány volt... Verebek, melyeknek idomíthatóságát maga a nagy Brehm is tagadta, most már engedelmeskedtek az embernek!

Az igazgató azonnal szerződést kötött a verébidomárral az egész idényre a legmagasabb fizetési norma szerint. A cirkuszban forró napok következtek. A nézők verekedtek a jegyekért. A legkiválóbb madárszakértők utaztak a városba, hogy megnézzék az idomítás csodáját. Sürgősen átírták a doktori disszertációkat. A cirkuszi állatidomítók világszervezete üdvözlő táviratot küldött.

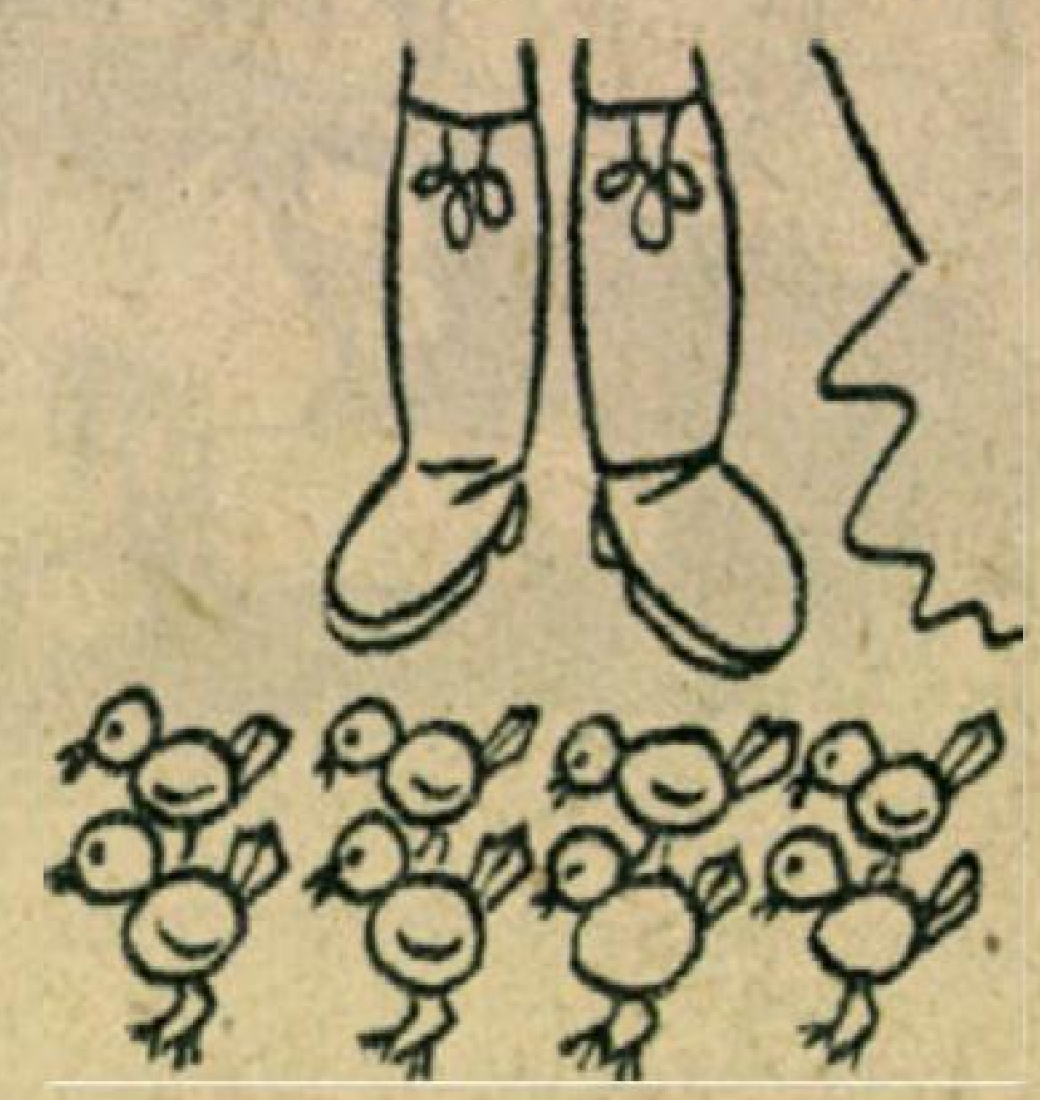

Szakértők tucatjai törték a fejüket, hogy megfejtsék a csoda titkát. Ám az idomító hallgatott. Még akkor is, amikor az egyik szolid tudományos intézmény sajtókonferenciát rendezett a tiszteletére. Az idomítót végül is meghatotta a jelenlevő híres tudósok tiszteletre méltóan hatalmas gyülekezete. És vallott.

A titok egyszerű volt: nyáron a mezőgazdaságban dolgozott és mindennap fuvarozta a búzát az elevátorhoz. Az autó tartályában egy kis lyuk támadt, melyből vékony sugárban szemetelt a búza az útra s ebből a verebek megtanulták, hogy sorban kövessék a gépet.

A beismerés szenzációt keltett, de egyidejűleg tönkretette az idény hősének a tekintélyét is. Ugyanis a sajtókonferencia anyagának közlését követő napon a cirkuszban 283 idomító jelentkezett, akiket a verebek négyes sorokban követtek.

(Oroszból fordította: Pogonyi Antal)

Egy házasság története

Erdei Sándor rajza

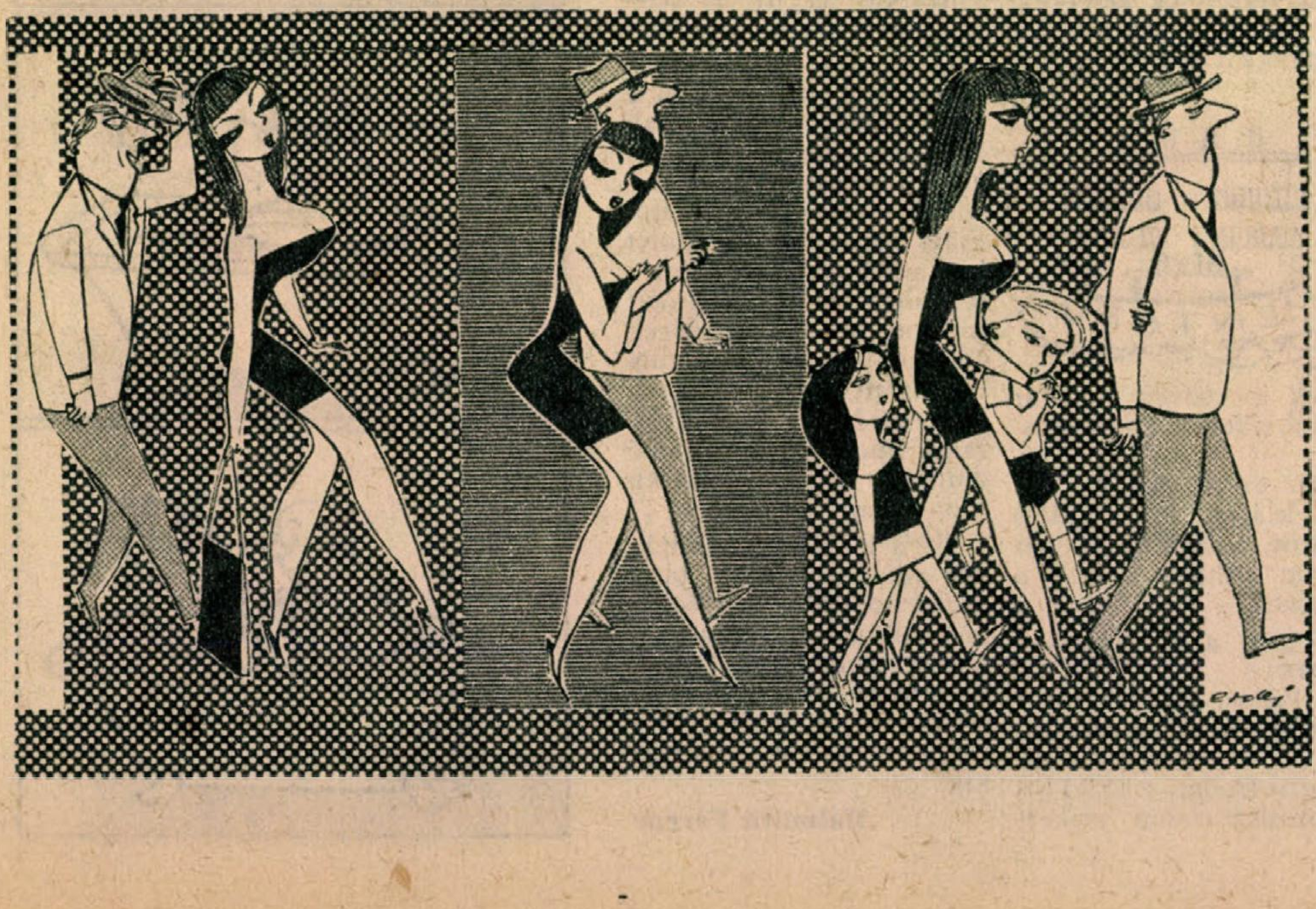

Pesti tudósítónktól

A nagy kánikula idejéről való ez a kis párbeszéd:

— Nem jössz strandra?

— Ugyan, ebben a melegben?

*

Két sertés beszélget:

— Miért vagy ilyen levert?

— Kellemetlen előérzeteim vannak. Attól félek, rossz vége lesz ennek az eltartási szerződésnek!

ť. l.

Velencei kaland

Hegedűs István rajza

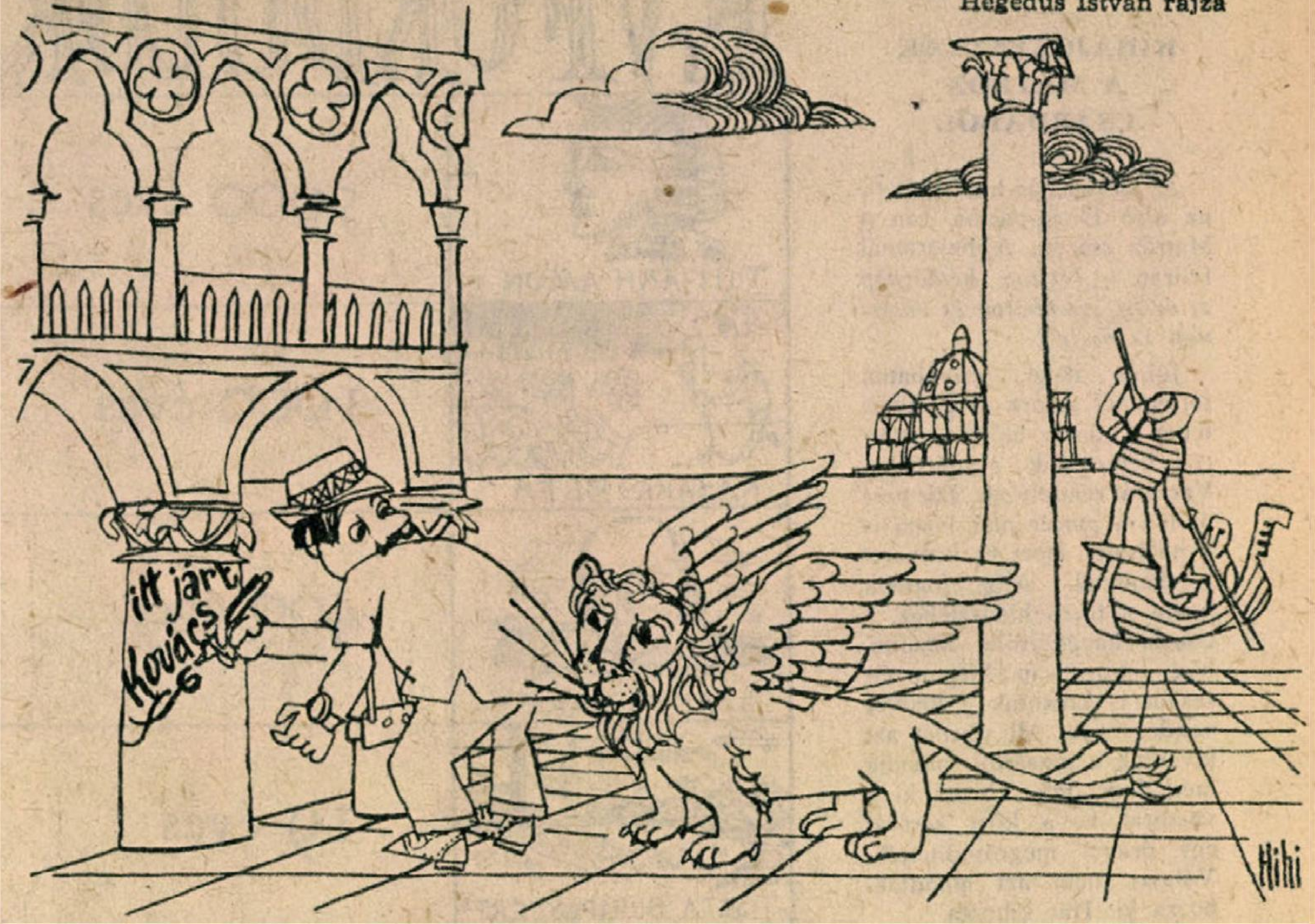

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

S. O. S. SÜLLYED A HAJÓ!

Kisfiam hosszú időn keresztül megtakarított pénzén – játékhajót akart venni. Álmai hajója „Tihany" névre hallgatott. Volt azon minden, amit csak egy gyermek kívánhat. Kis vitorla, nagy vitorla, svert, kormány, celluloiddal takart fedélzet, sőt még zászló is. Maradéktalan volt a boldogsága, amikor selyempapírba csomagolva átvette a hajót. Türelmetlenül várta, hogy kiérjünk a strandra és vízre bocsáthassa.

Ha e hajó gyártóinak az volt a szándékuk, hogy a gyermekeket már korán megtanítsák arra, hogy a ragyogó külső nem minden – akkor céljukat maradéktalanul elérték.

A gyönyörű hajó ugyanis nem úszott. Mintha valami csodálatosan nehéz fából faragták volna, árbocig merült a vízbe, és abban a pillanatban a vizes vitorla oldalra döntötte. Újabb kísérletek. Egy pillanatig sem volt hajlandó fentmaradni a vízen. Kisfiam kétségbeesetten nézte a hajóját.

Mentsük a menthetőt, gondoltam, és azt mondtam neki: „Nézd fiacskám, ez tulajdonképpen tengeralattjáró és csak álcázásból tettek rá vitorlát." Gyorsan leszereltük az árbocot, és elkezdődött a víz alatti játék. Sajnos, ez sem tartott sokáig. Az egyik merülésnél a hajó orra nekiütközött a partnak, a „Tihany" szétnyílt és szétázott. Kiderült, hogy a szép fedélzet vastag papírból készült, és csak addig tart, amíg víz nem éri.

Szomorúan olvastuk a hajótestre nyomott bélyegzőt: „Minőségileg ellenőrizve, I. oszt. Nívó KSZ, Szeged."

dr. Bánhegyi Tihamér
Budapest,
VI., Bajcsy Zsilinszky út 61. sz.

A gondos Páris

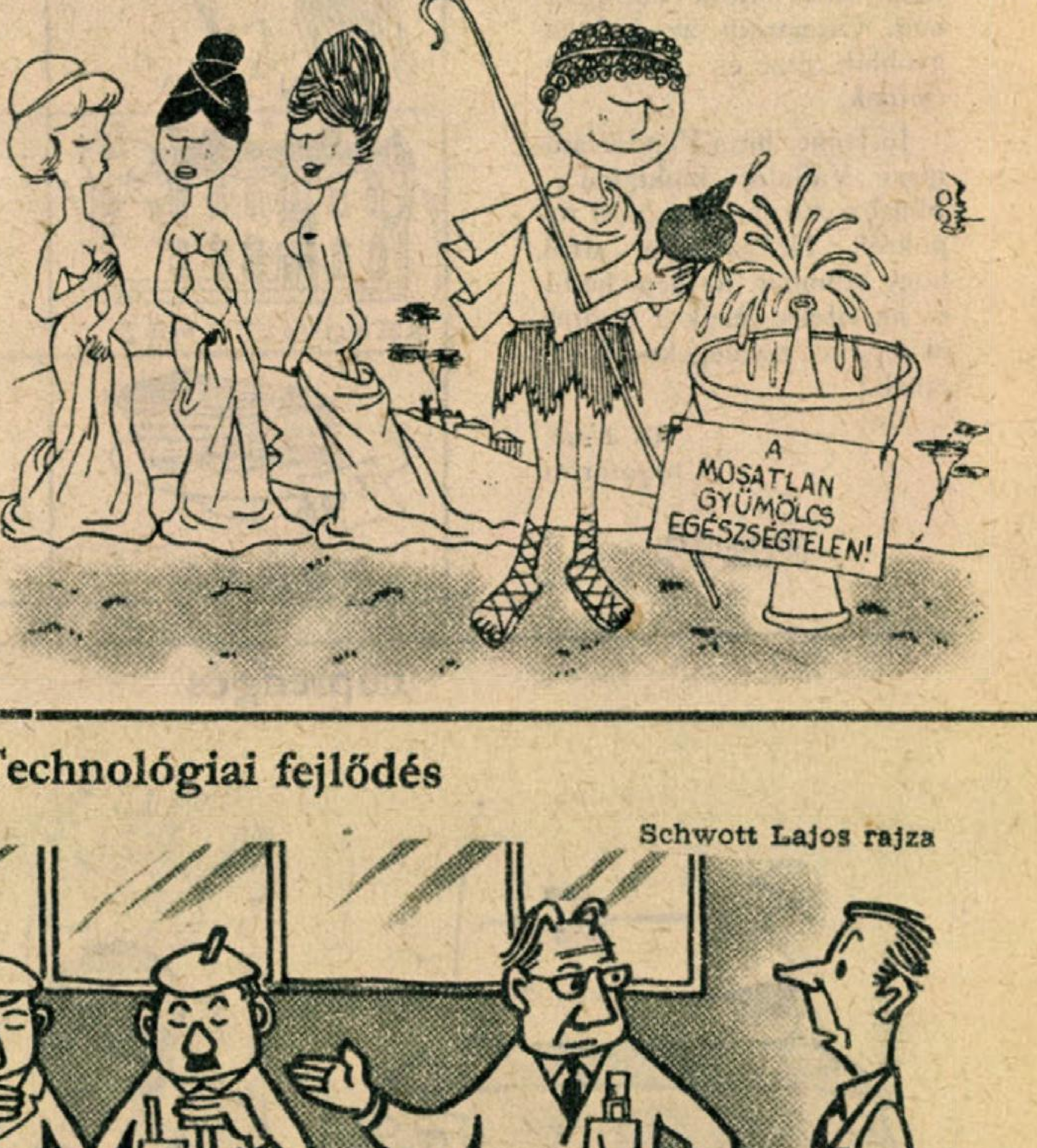
A MOSATLAN GYÜMÖLCS EGÉSZSÉGTELEN!

Technológiai fejlődés

Schwott Lajos rajza

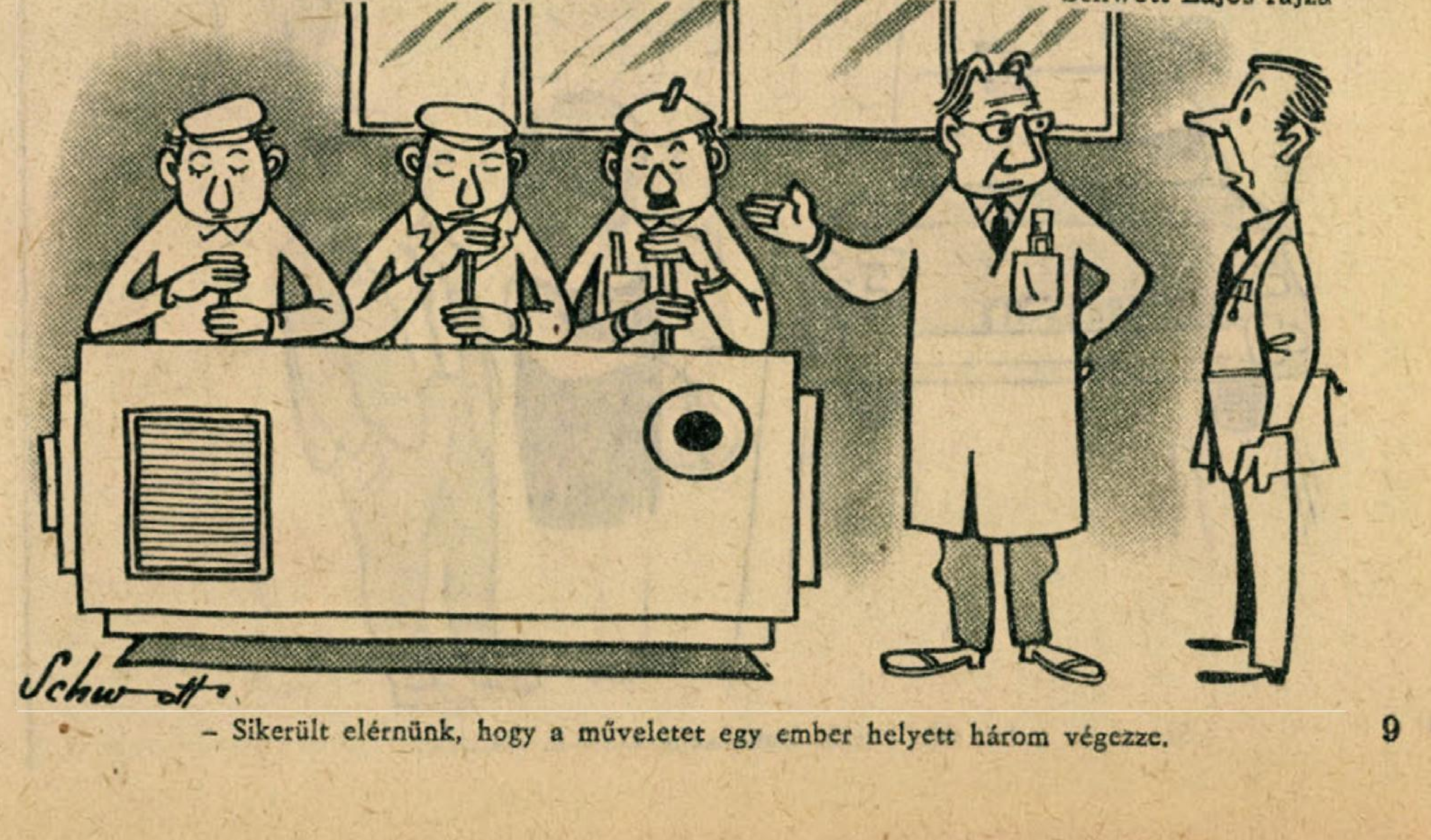

– Sikerült elérnünk, hogy a műveletet egy ember helyett három végezze.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KIHAJÓZTATTAK A MATRÓZ CSÁRDÁBÓL

A Szabadság-híd mellett, az alsó Duna-parton van a Matróz csárda. A bejáratnál felirat: *„Nyitva hétköznap 23 óráig, szombaton és vasárnap 24 óráig”*.

Július 18-án, szombaton férjemmel 22 óra 41 perckor, tehát a záróra előtt 79 perccel bementünk a csárdába. Vacsorát rendeltünk. Pár perc múlva a pincér már hozta is a halászlét. Bort és kenyeret is kaptunk. Alig fogtunk hozzá a forró halászléhez, a csárda hangszórója közölte, hogy záróra van. Még jó éjszakát is kívántak a kedves vendégeknek. Mi viszont azt kívántuk a pincértől, mondja meg, hogy miért hozta ki a vacsorát, ha a kiírt zárórát egy órával megrövidítették. Válasz: neki azt mondták, hozza ki. Hát kihozta.

Gőzerővel láttunk neki a gőzölgő halászlének, megégettük a nyelvünket, de a felét sem tudtuk elfogyasztani. Ottmaradt az étel nagyobbik része és ötvenkét forintunk.

Jó lenne, ha a Vendéglátóipari Vállalat kioktatná a Matróz csárdát a naptári napokról. Nevezetesen arról, hogy szombat, az nem hétfő, és ha éjfélre jelzik a zárórát, akkor ne tizenegykor csukjanak.

G. J.-né
hajótörött

* * *

Szűr-Szabó József rajza

ÉVFORDULÓK

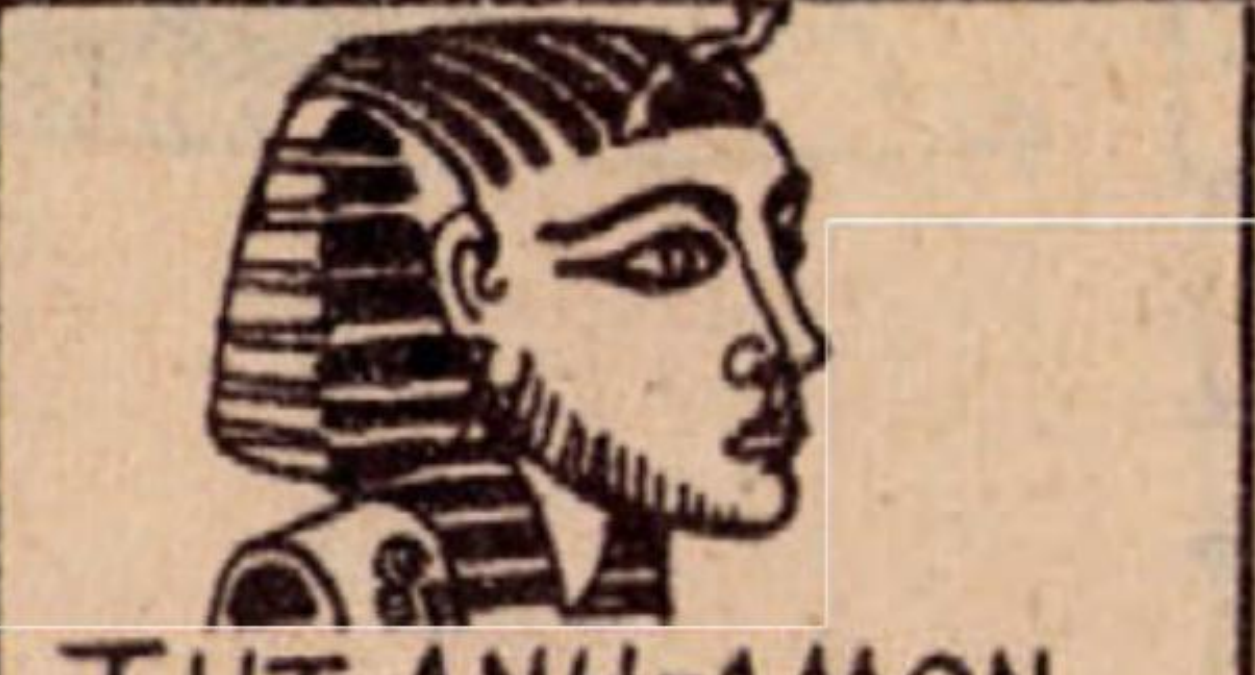	5000 éves
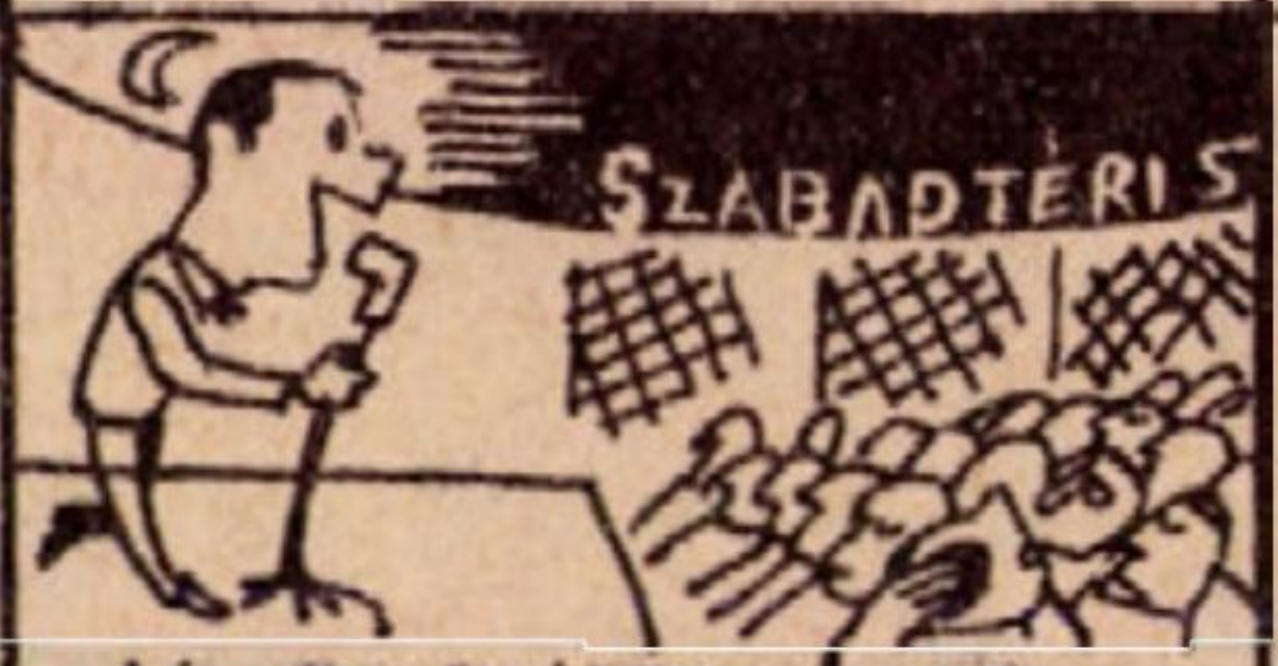	1000 éves
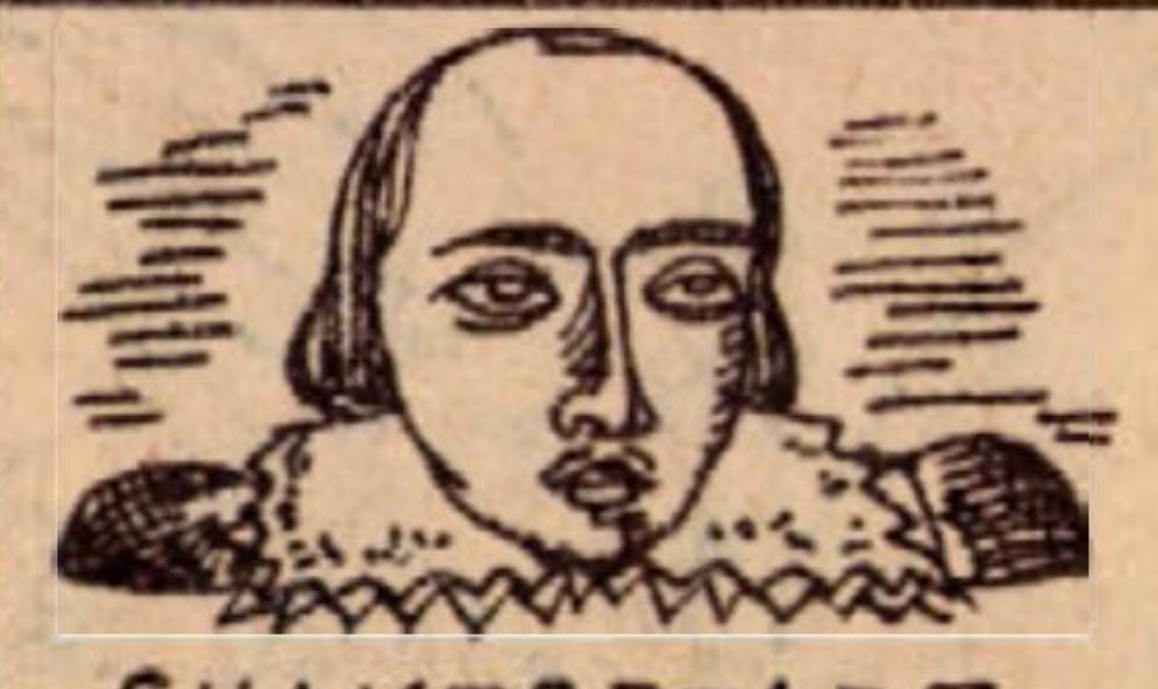	400 éves
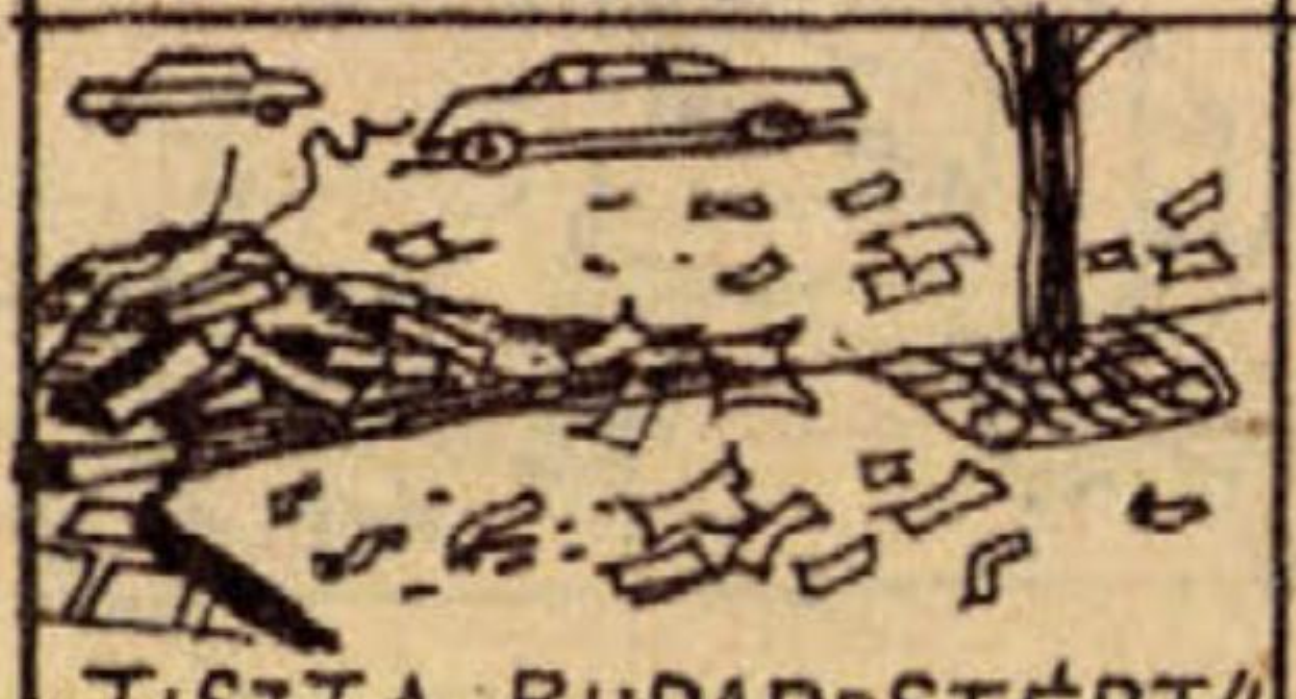	19 éves
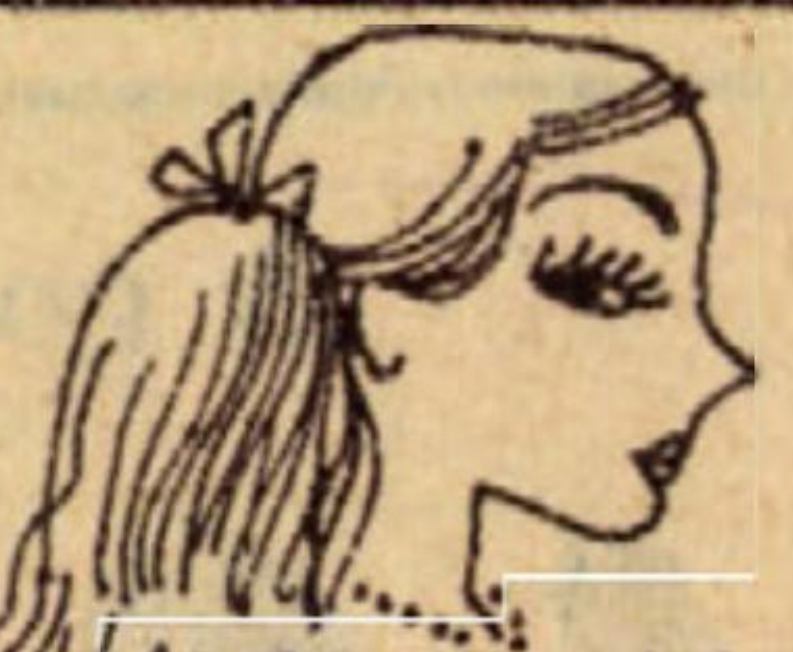	16 éves
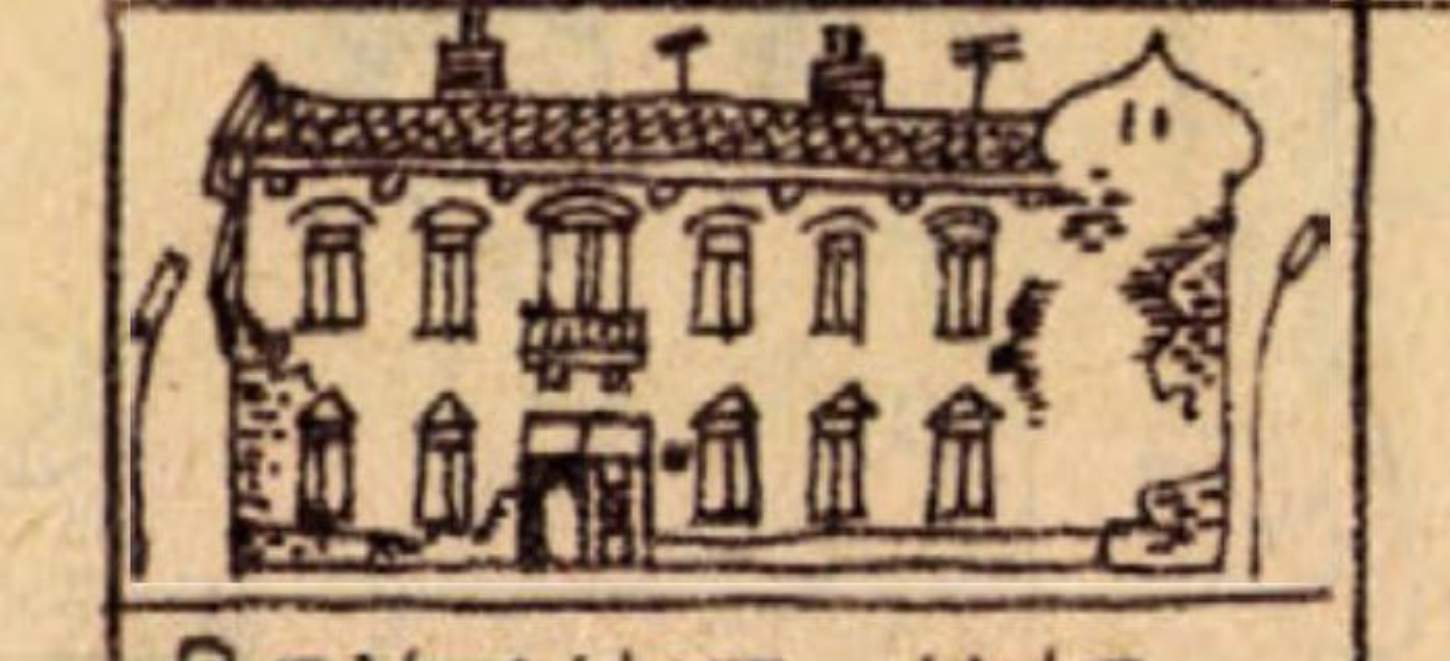	2 hónapos
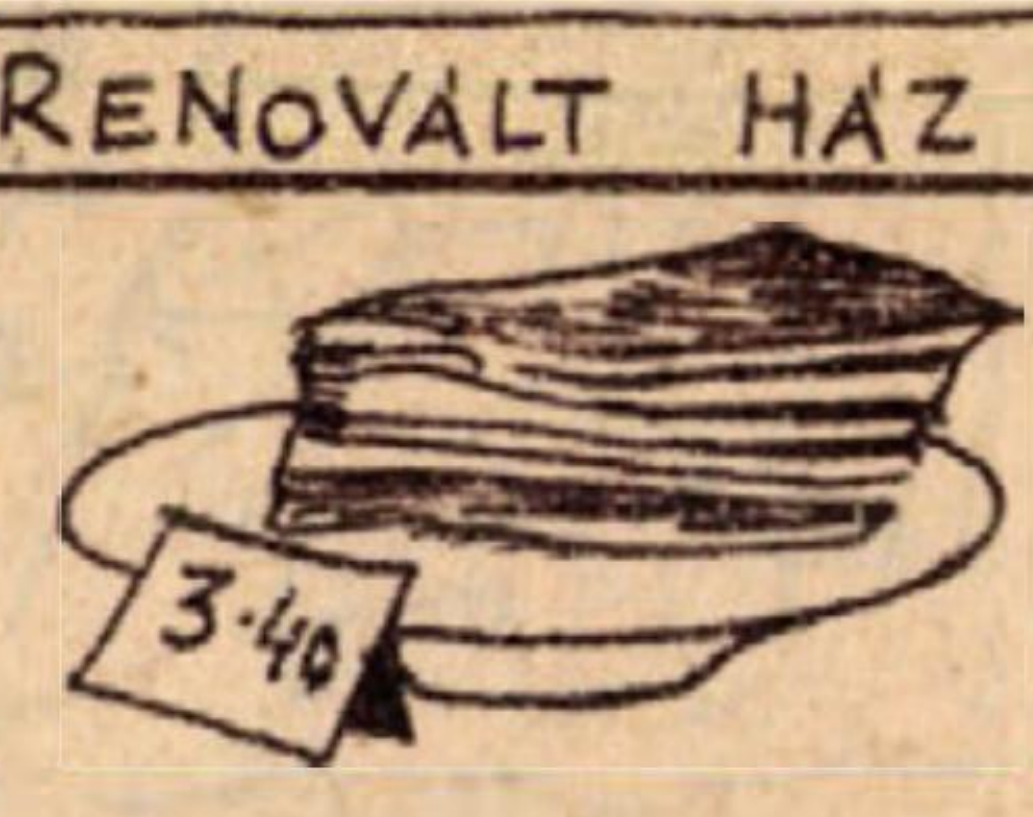	3 napos

SZ

Töprengés

Vasvári Anna rajza

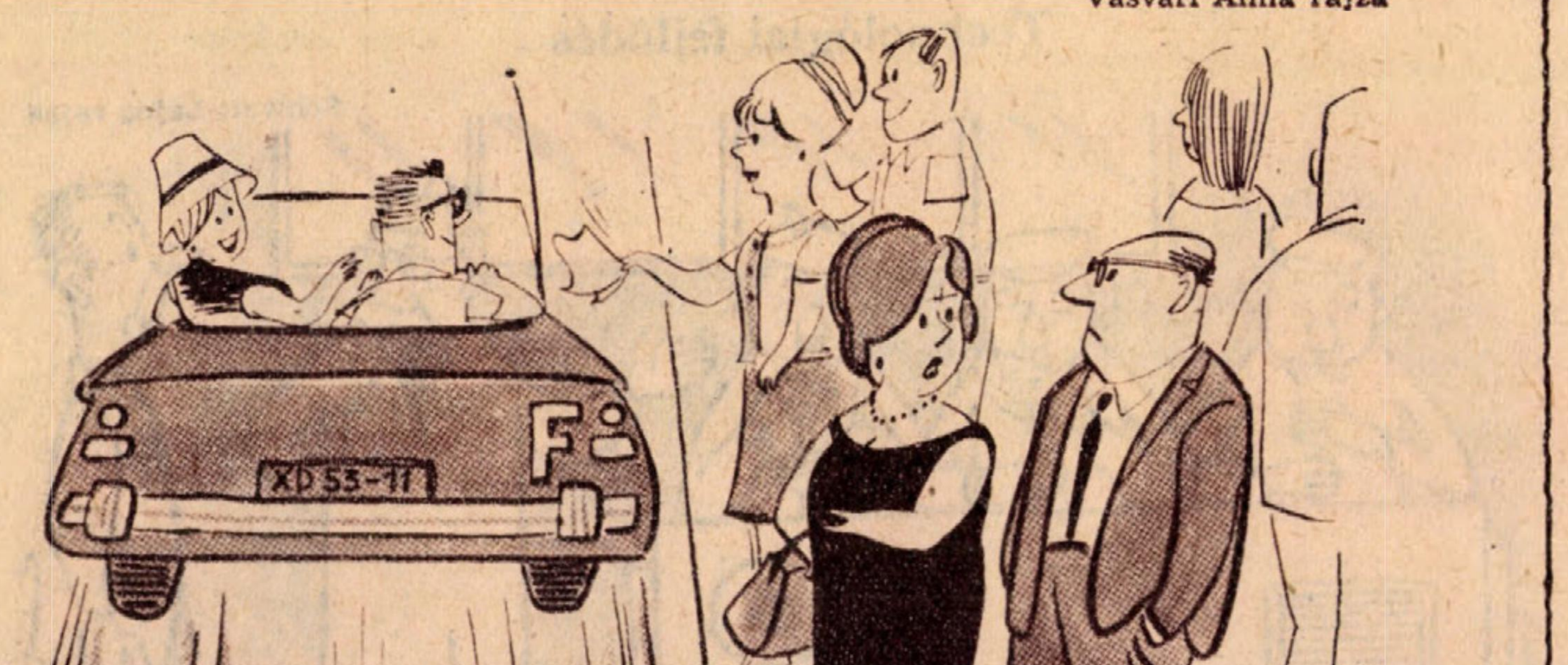

– Szeretném tudni, miből telik Szabóéknak külföldi rokonra?

EGY KIS EMLÉKEZTETŐ

Sokat olvasok és hallok manapság a 18 évesek differenciált problémáiról. Az idevágó újságcikkek, továbbá a tévé- és rádióankétok, kommentárok egyaránt foglalkoznak a kérdés morális, valamint egzisztenciális oldalaival, gazdagon feltárva azok bonyolult kölcsönhatásait.

Nos, a minap ezt a témakört juttatták az eszembe azok a pontosan 18 esztendős újságok, amelyeket könyvszekrényem rendezésekor találtam. A Jövendő című képes hetilap 1946. június 20. és 1946. július 18. közti számait.

Kissé meghatódva forgattam az idős sajtótermékeket. Sok mindent tudnék mesélni az akkori időkről, de azt hiszem, a legerőteljesebb dokumentum-sorozat a korabeli állapotokról, az egyes példányok hétről hétre módosuló árjelzései:

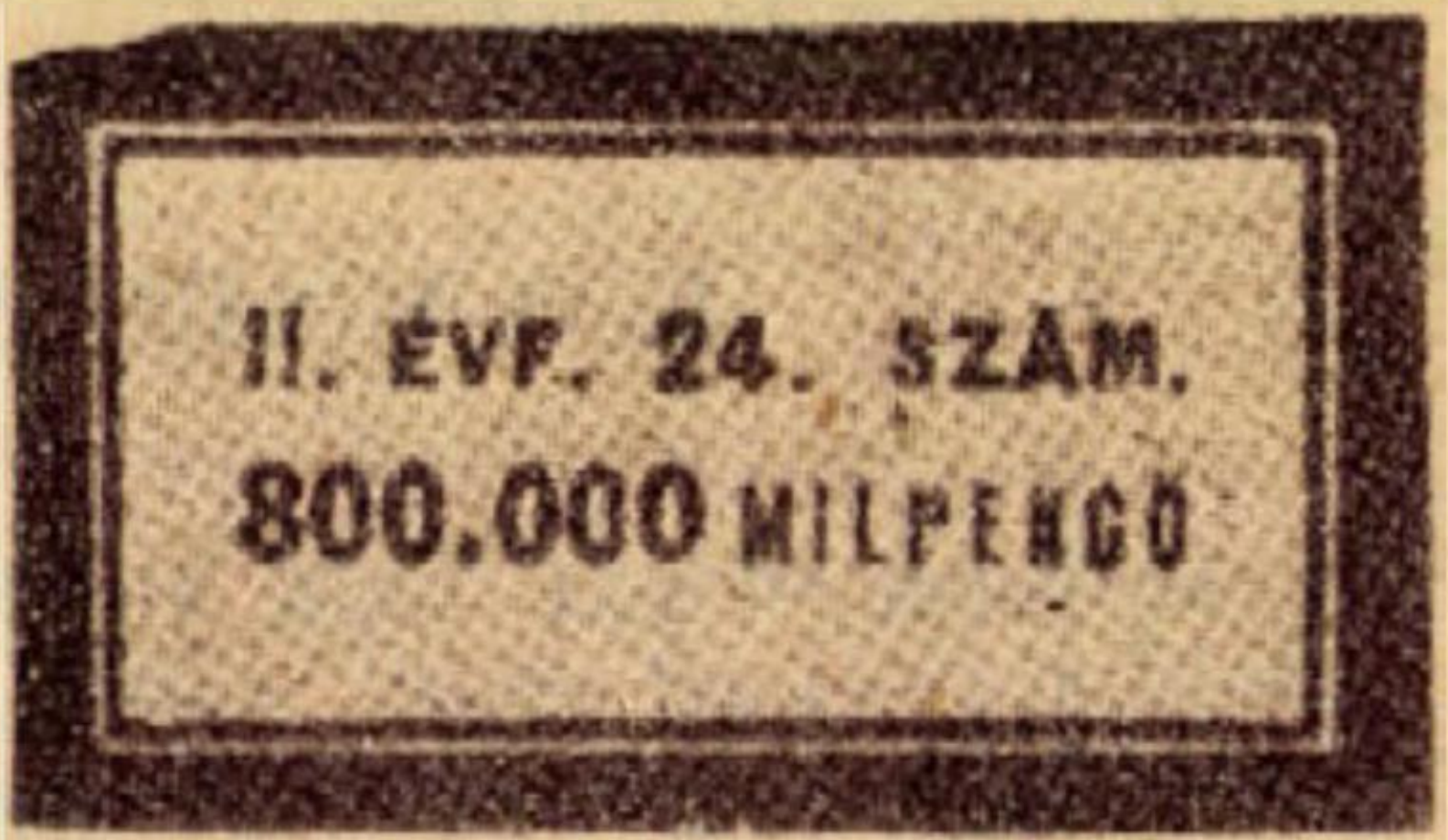
II. ÉVF. 24. SZÁM.
800.000 MILPENGŐ

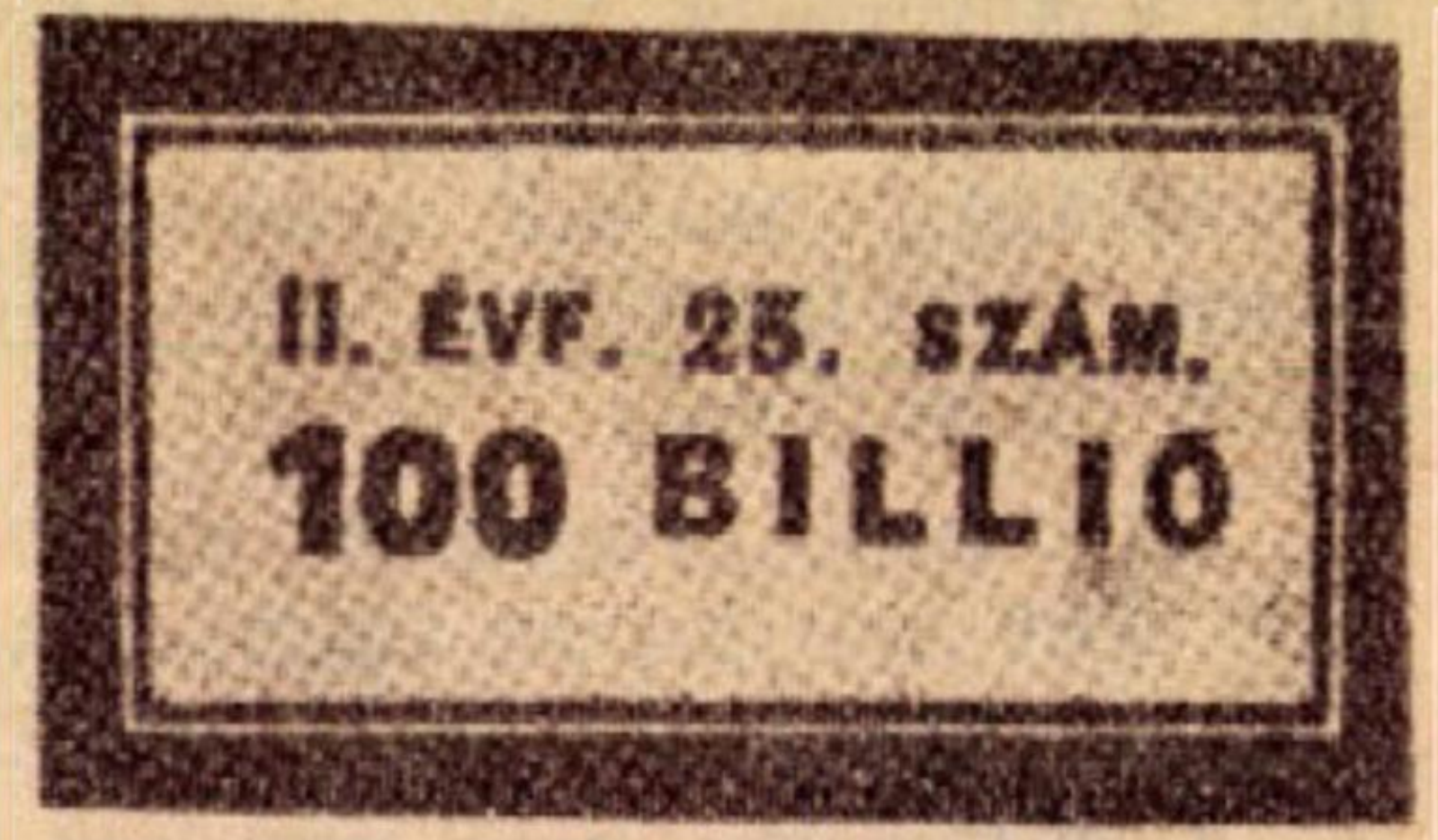
II. ÉVF. 25. SZÁM.
100 BILLIÓ

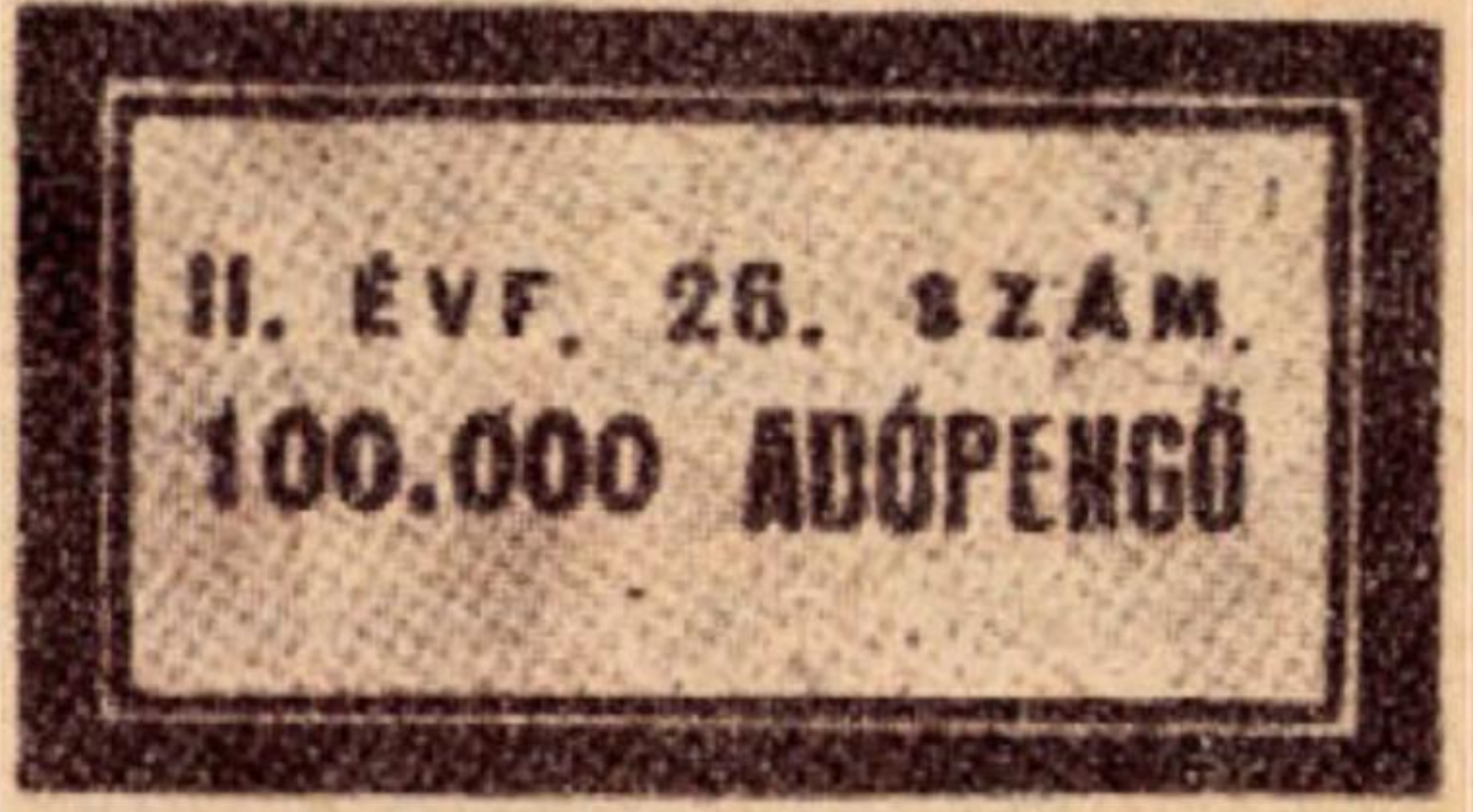
II. ÉVF. 26. SZÁM.
100.000 ADÓPENGŐ

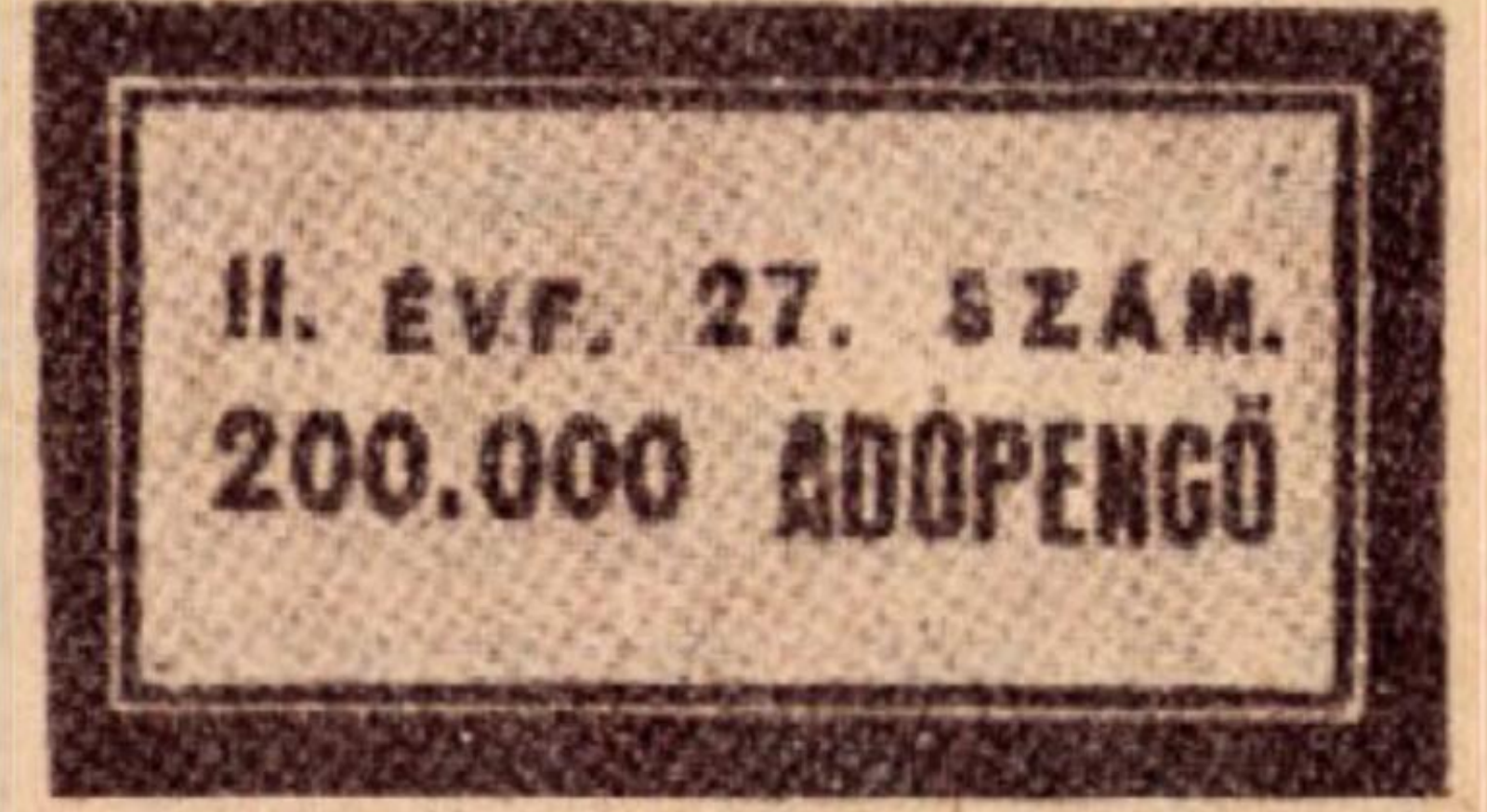
II. ÉVF. 27. SZÁM.
200.000 ADÓPENGŐ

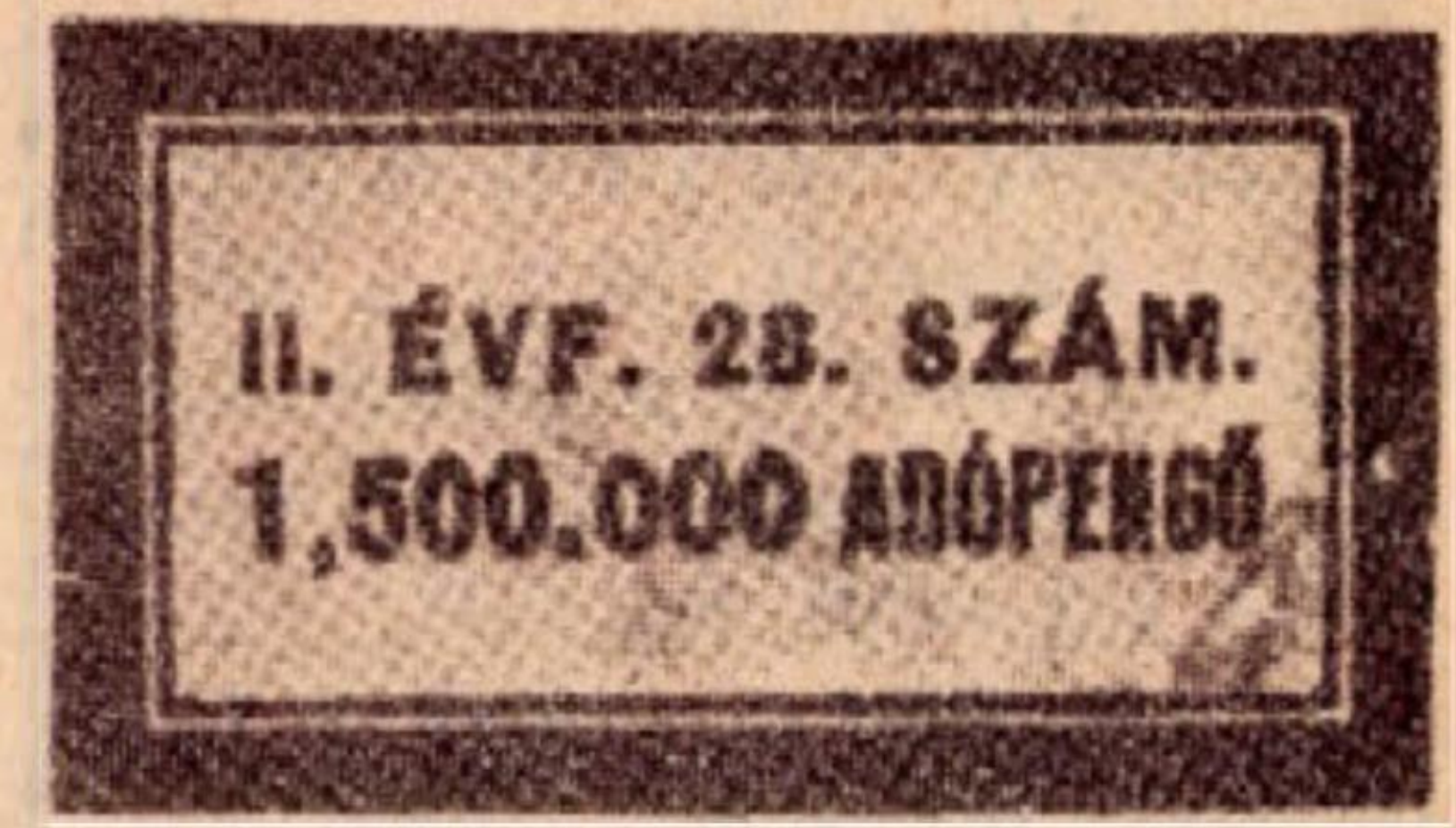
II. ÉVF. 28. SZÁM.
1,500.000 ADÓPENGŐ

Szóval, körülbelül ez volt a főprobléma akkoriban, amikor a mai 18 évesek úgy találták, hogy már érdemes a világra jönni...

(d—th)

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Az érdekeltek hozzászólnak

A „Tartós öröm" című bíráló írás a „Palatinus fürdőruha" kezelési utasításával kapcsolatban – teljesen indokolt.

A selyemipar a fürdőruha szövethez a szintetikus árukra vonatkozó *általános kezelési utasítás*t adta meg a feldolgozó iparnak, amely a szöveget mechanikusan átvette és mellékelte a fürdőruhához. Helytelenül.

Intézkedtem, hogy a fürdőruhák helyes szövegű kezelési utasítással legyenek ellátva.

Kis Sándor s. k.
BELKERESKEDELMI MINISZTÉRIUM
Ruházati Főigazgatóság
osztályvezetője

Tapasztalatcsere

Várnai György rajza

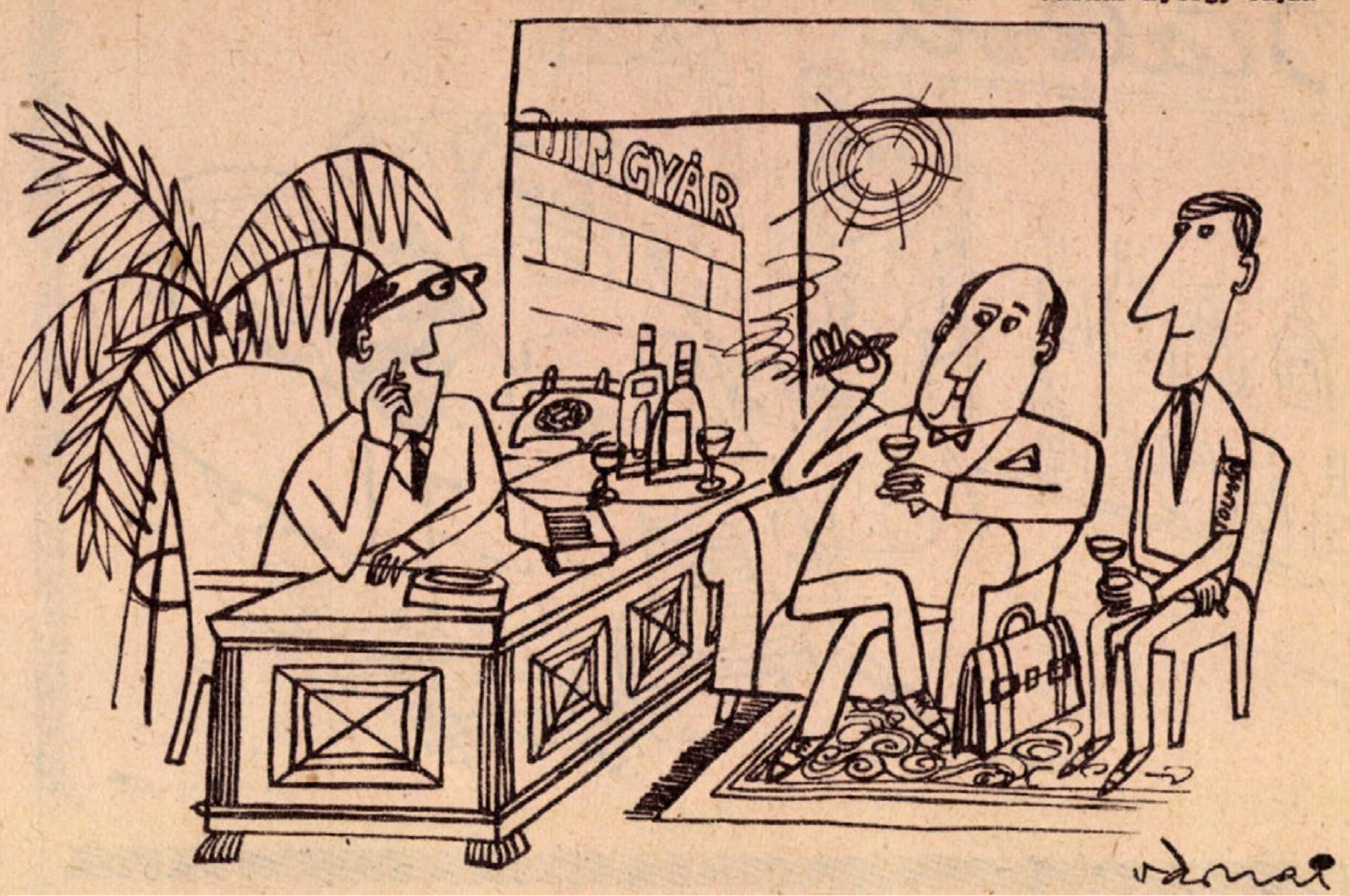

– Mondja, kedves kollégám, magát is úgy utálják a beosztottjai?

Ezt olvastuk...

INDOKOLATLAN BÍRÁLAT

Kabaré-színpadok visszatérő témája, hogy nem érdemes több újságot járatni, vásárolni, mert mindegyikben ugyanazt találja az olvasó.

Ez a bírálat indokolatlan.

Az Esti Hírlap például beszámolt arról, hogy Johannesburg központi pályaudvarán súlyos bombarobbanás történt, s ennek következtében 25 ember sebesült meg. Ugyanebben a számban, a lap következő oldalán viszont arról olvashattunk, hogy időzített bomba robbant Johannesburg vasúti pályaudvarának nagy várócsarnokában, s ennek következtében 22 személy megsebesült. Íme, ugyanannak az újságnak ugyanabban a számában, ugyanarról az eseményről sem jelent meg ugyanaz!

HOL VAN A FÖLD KÖZEPE?

A Dunántúli Naplónak a mecseki szénbányákról szóló cikkében olvastuk:

„... az összes aknák mélysége több, mint 10 ezer méter. Ha jól meggondoljuk, hogy a Föld átmérője az északi sarktól a déli sarkig alig több 13 ezer kilométernél, akkor igencsak közel jutnánk a középpontig, ha az aknákat egymásután helyeznénk el a mélység felé."

Ha jól meggondoljuk: 10 ezer méter – mindössze tíz kilométer.

Ha jól meggondoljuk: a Föld sarki sugara 6356 kilométer. És még néhány száz méter.

Ha jól meggondoljuk: az egymáshoz illesztett aknasor aljától a Föld középpontjáig még marad némi távolság.

NÉHÁNY NAGYSÁGREND...

Az Esti Hírlap közölte, hogy a Vízművek július 21-én annyi ivóvizet adott a fővárosnak, mint megelőzően még sohasem: 780 köbmétert.

Ha ez valóban így történt volna, alighanem szomjanhal Budapest népe, mert ez a vízmennyiség még egy nagyobbacska falu lakosságának napi vízszükségletét sem elégítené ki.

A tömegkatasztrófa utólagos elkerülése érdekében a 780 köbmétert sürgősen megszoroztuk ezerrel, és így szerencsésen megkaptuk a tényleges adatot.

Dr. Árgus

Bélyeggyűjtőink jól szerepeltek Riminiben

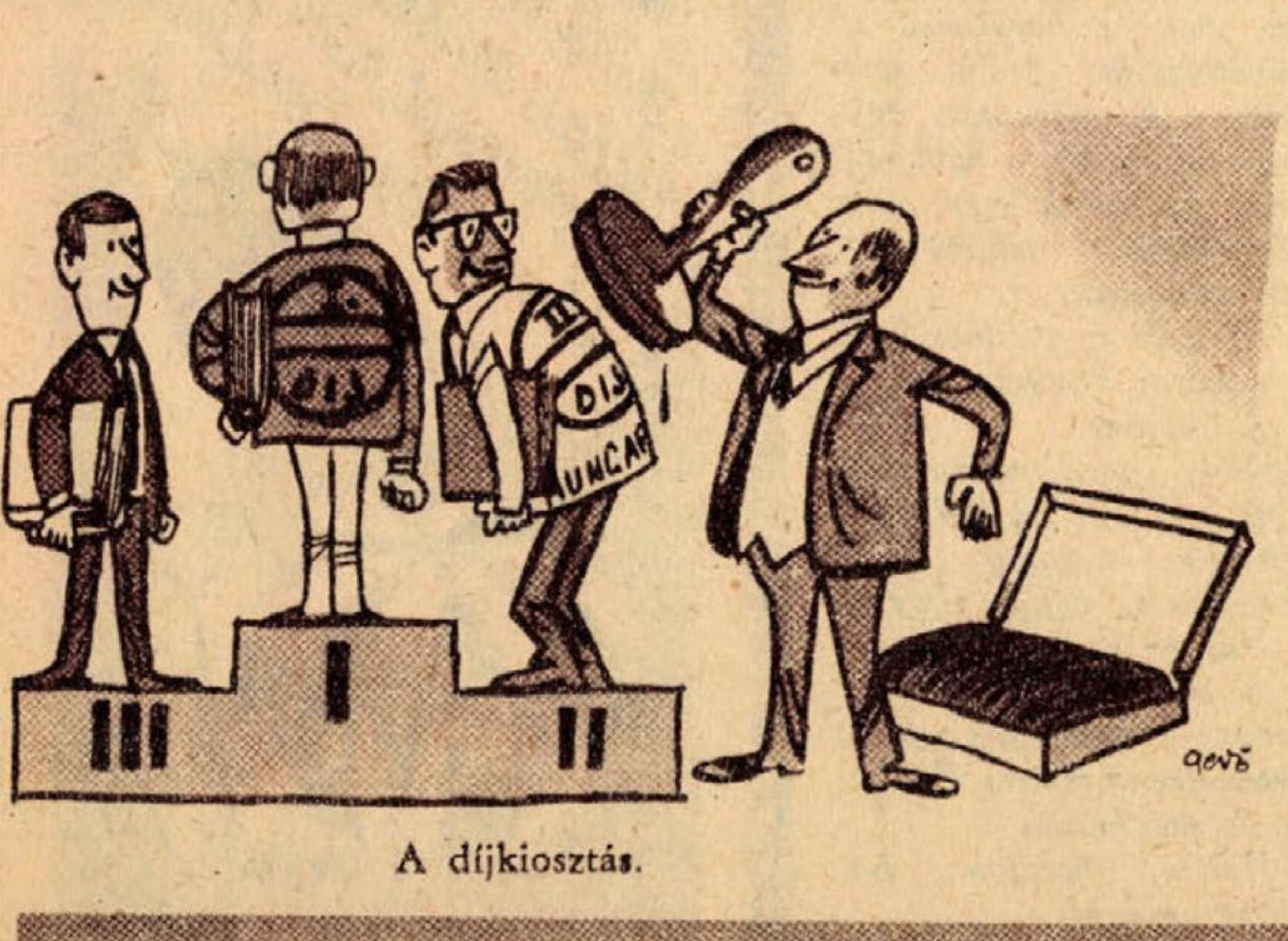

A díjkiosztás.

Itt a kiszállási idény

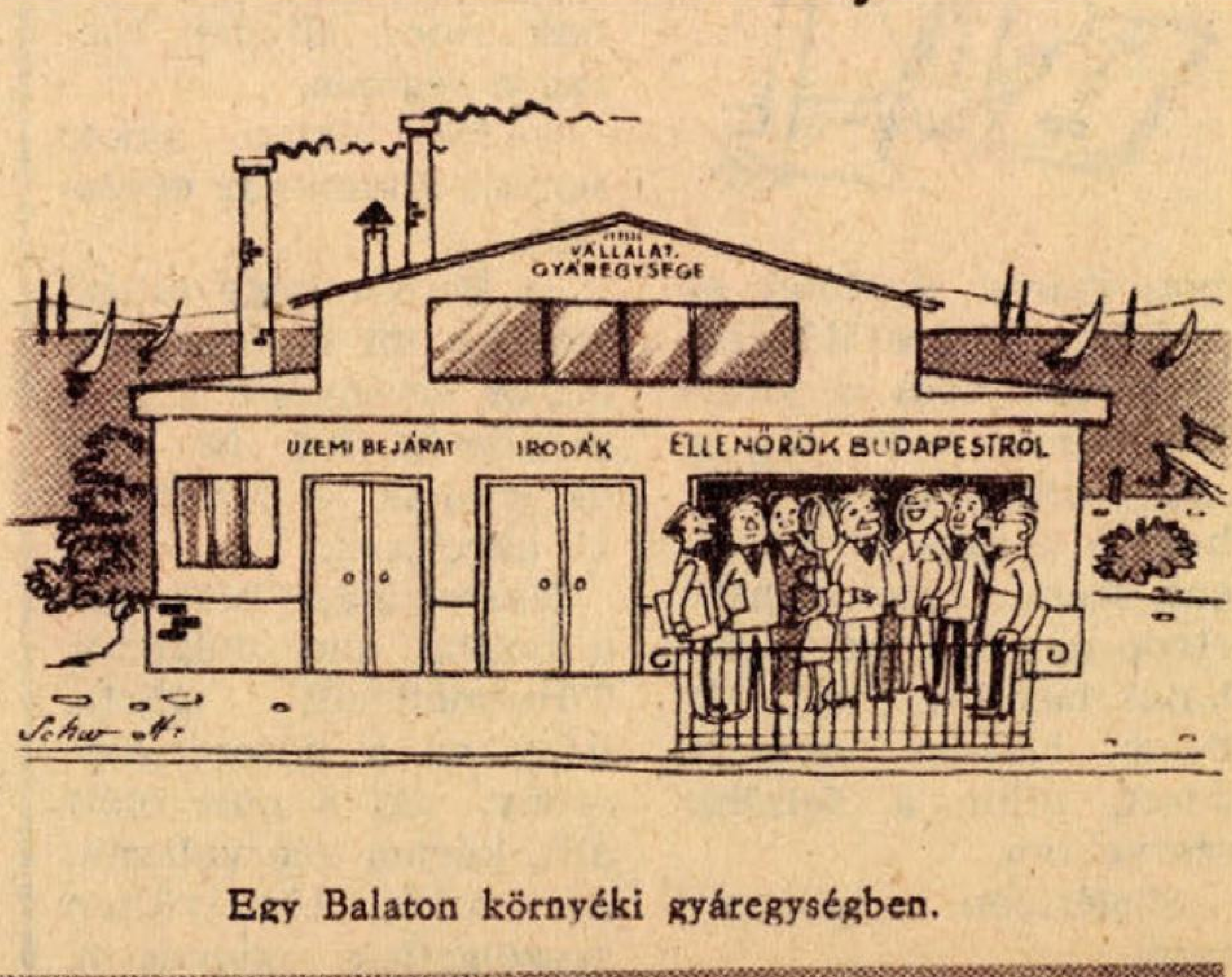

Egy Balaton környéki gyáregységben.

Veszélyes áru

Várnai György rajza

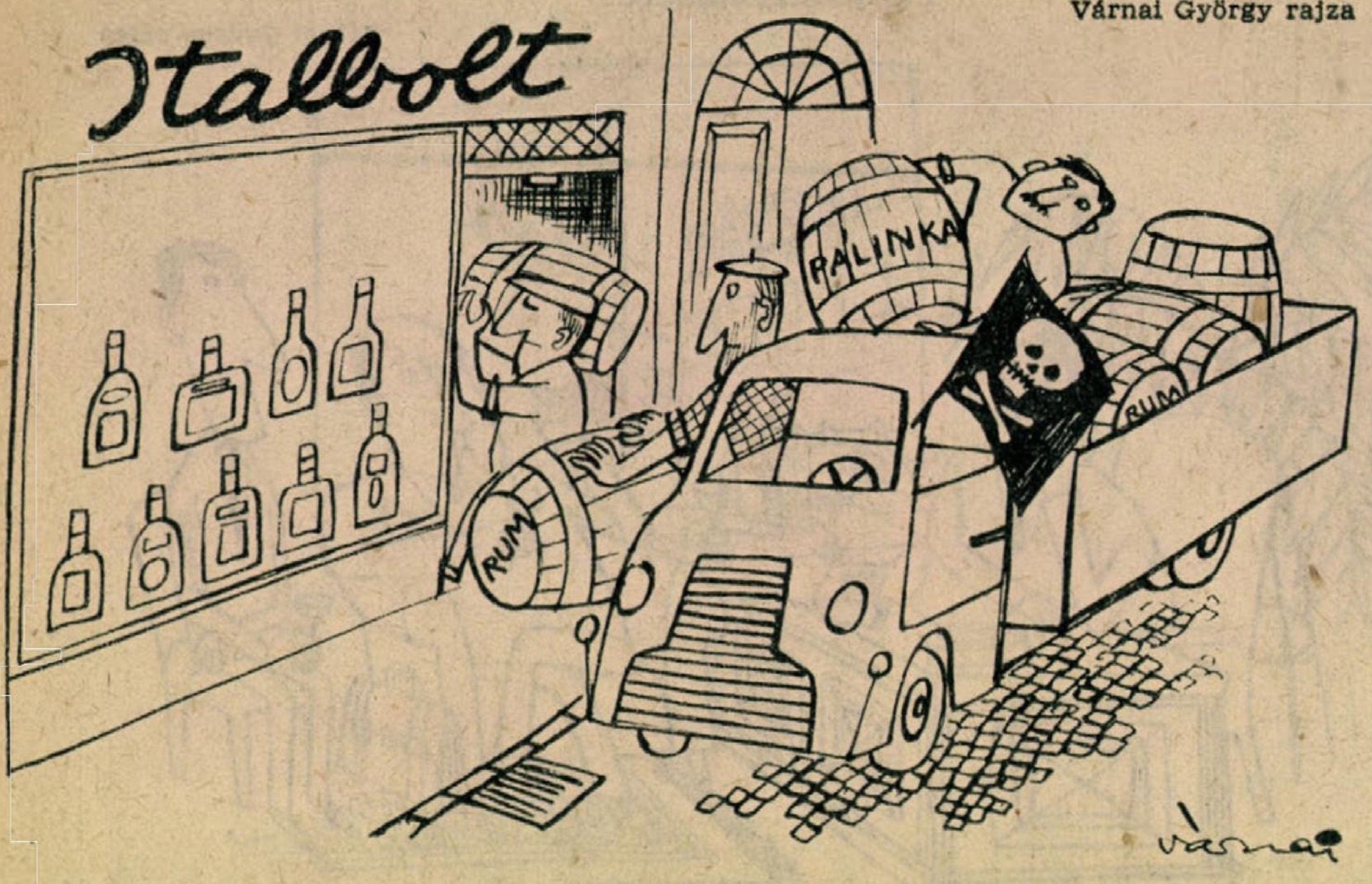
Italbolt
PÁLINKA
RUM
RUM
Várnai

A KÖLCSÖNÖSSÉG ELVE

Ismerősöm a pult mögött dolgozik és nemrég, amikor szabadságon volt, elsírta nekem bánatát:

— Ki vagyunk szolgáltatva a vevőnek. Különösen azóta, mióta panaszkönyv helyett ingyenes, felülbélyegzett levelezőlapok állanak a vevő rendelkezésére. Azelőtt a panaszkönyvet kérték és az üzletvezetőnek alkalma volt lebeszélni a vevőt a beírásról. Néha sikerült is. De most? Most kiemel a dobozból egy levelezőlapot, ráírja sérelmét és bedobja a postaládába. Még csak nem is vitatkozhatunk vele. És a lap, amelyen az áll, hogy a hegyes orrú, magas, szemüveges, kopasz eladó nyersen, udvariatlanul beszélt, vagy tíz deka helyett nyolcat adott, eljut a felsőbb szervekhez.

Megértően bólogattam!

— Mit lehet tenni?

— Érvényesítsék a kölcsönösség elvét!

— Ezt hogy értsem?

— Lehetővé kell tenni, hogy mi is panaszt tehessünk levelezőlapon a vevő ellen.

— Nem rossz ötlet, de nem tudják a vevő nevét és azt sem, hogy hol dolgozik.

— Erre én is gondoltam. Amikor átadjuk neki az árut, elkérjük a személyi igazolványát, és ezután mi is írhatunk a viselkedéséről panaszos levelezőlapot.

— Gondolja, hogy ennek lesz valami foganatja?

— Nem gondolom, mert a vevő által írt lapnak sincs. Minden marad a régiben.

— De hiszen akkor semmi értelme az egésznek.

— Persze hogy nincs! De ha mi is írhatunk, akkor érvényesül a kölcsönösség elve. Ne csak ők írjanak! — jelentette ki harciasan.

Harmadnap betértem a boltba, ahol dolgozik. Türelmetlenül várta, hogy az a három asszony, aki a pult előtt állt, kérjen tőle valamit, de azok elmélyülten beszélgettek egymással.

Panaszosan fordult felém:

— Látja, itt állok és lesem, hogy mikor kegyeskednek vásárolni, de ők csak traccsolnak.

Megvigasztaltam:

— Miért mérgelődik? Ők is a kölcsönösség elvét érvényesítik...

Palásti László

Hátha valaki nem ismeri

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

A rettenetesen csúnya Zabhegyi, Povács barátjával ül a kávéházban. Amint szép csendesen beszélgetnek, egyszerre csak bejön a kávéházba egy gyönyörű szép lány, és Zabhegyivel néhány szót váltva eltávozik.

– Ki volt ez a csinos bakfis? – kérdi Povács.

– A lányom.

Néhány perc múlva egy jóképű, stramm fiú jön be a kávéházba, valamit mond Zabhegyinek, aztán elmegy.

– Hát ez ki volt?

– A fiam.

Povács csodálkozva néz rá a rettenetesen csúnya Zabhegyire és megkérdi:

– Hallja, barátom, hol dolgoztat maga?

E heti hirdetéseink

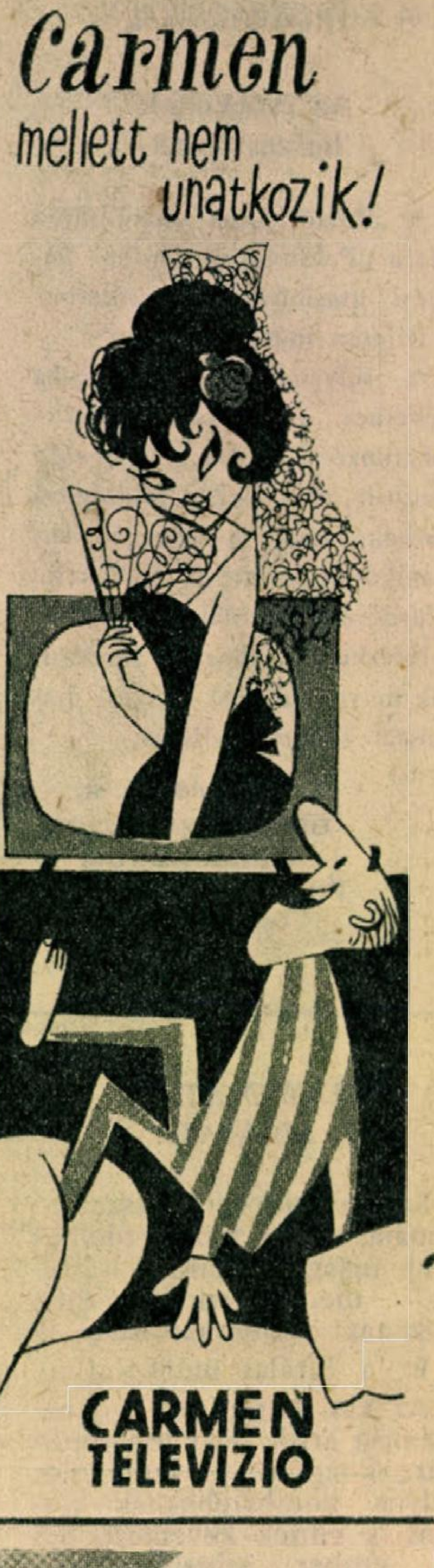
Carmen
mellett nem
unatkozik!
CARMEN
TELEVIZIO

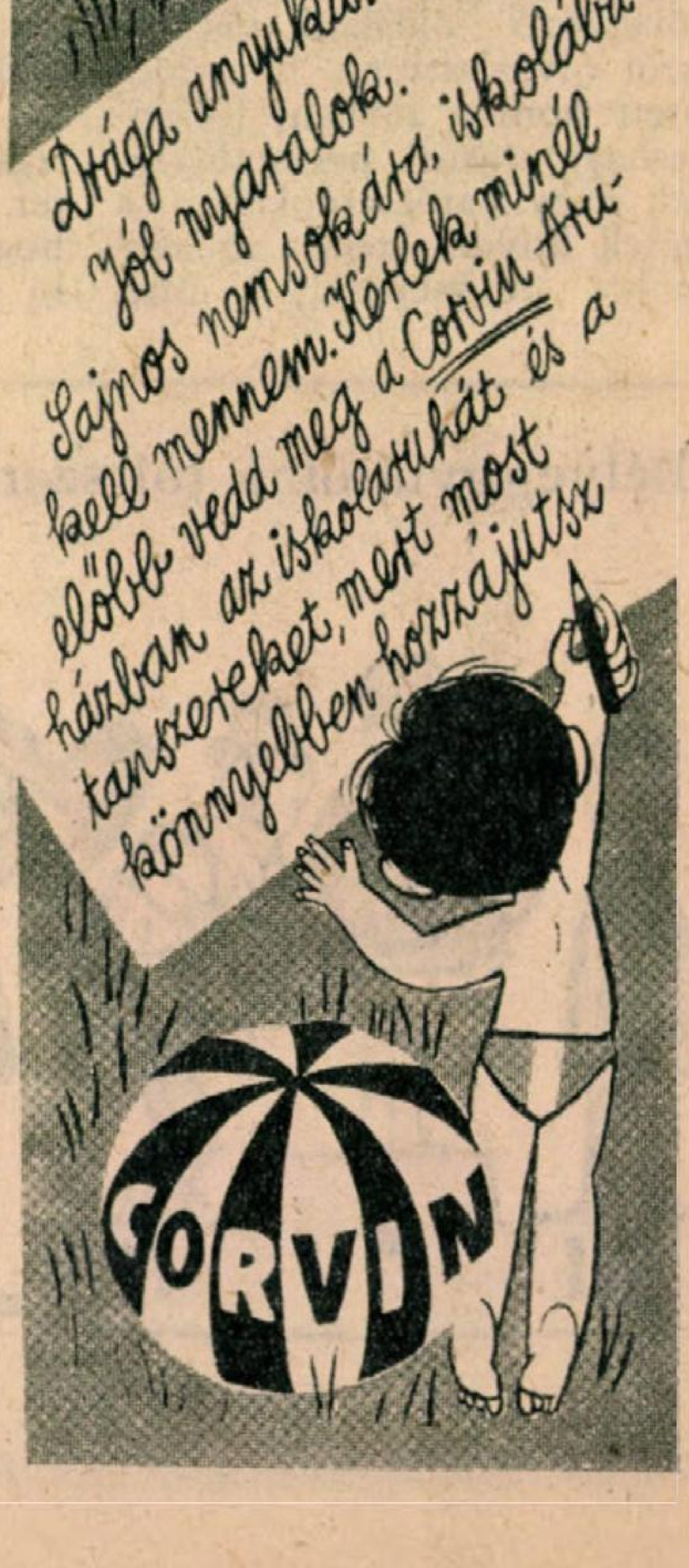
Drága anyukaa!
Jól nyaralok.
Sajnos nemsokára, iskolába
kell mennem. Kérlek minél
előbb vedd meg a Corvin Áruházban az iskolaruhát és a
tanszereket, mert most
könnyebben hozzájutsz
CORVIN

Korszakalkotó ujitás

A történelem tanítása szerint minden fegyverre feltaláltak ellenfegyvert és minden méregre ellenmérget. Előbb jött a baj, aztán jött az orvosság. Amint megszületett mindnyájunk gyötrelme, a *televízióvendég,* a természet törvénye és az önvédelemre kifejlődött emberi leleményesség igyekezett megteremteni az ellene való védekezést.

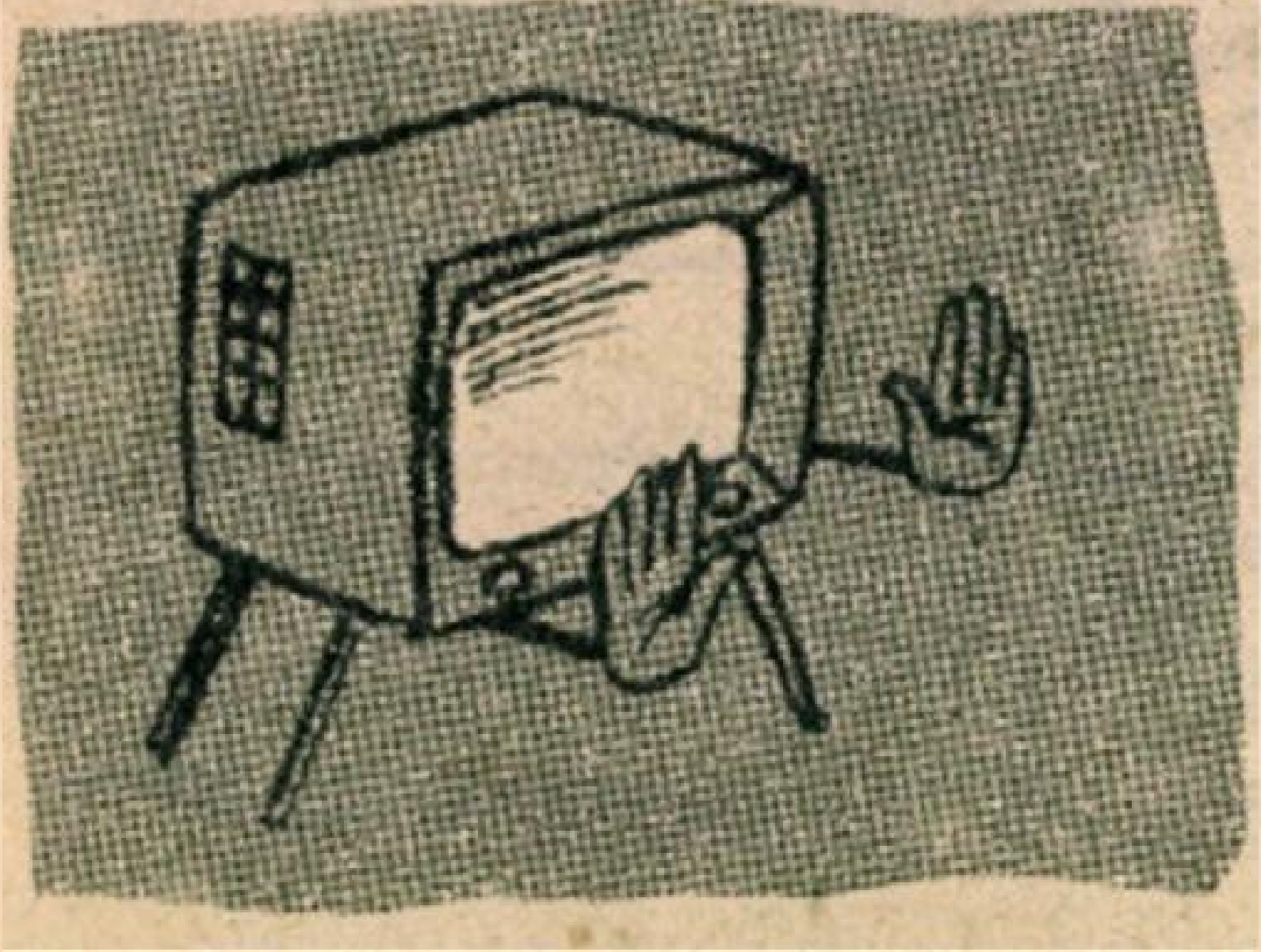

Az alábbi rövid enciklopédia felsorolja, milyen kifogásokkal háríthatjuk el a televízió-programra éhes vendég érkezését, és egyben rámutat a hátrányokra is. A fegyver még nem tökéletes!

„Ma este nem vagyunk itthon!” Hátránya, hogy ilyenkor az éber szomszédok miatt csak teljesen lehalkítva „élvezhetjük” a készüléket.

Influenzás a nagymama. Hátránya: akad vendég, aki „sebaj, magam is influenzás vagyok!” kiáltással megjelenik!

Sajnos, nincs már ülőhelyünk! Hátránya, hoznak magukkal sámlit.

Elromlott a készülék! Sajnos, annyira elterjedt nálunk a technika ismerete, hogy mindig akad jelentkező, aki hajlandó tíz perc alatt megjavítani.

Mint látjuk, ezeknek a kezdetleges kifogásoknak a hatása egyelőre kétséges.

De ne csüggedjünk!

Olvasom, hogy a bajorországi Köditz község (Oberfranken tartomány) egyik derék polgára ellen büntetőeljárás indult. A vád: este 9 órakor kidobta az ablakon televíziókészülékét, és ezzel veszélyeztette az utcai járókelők testi épségét. A rendőrbírónak arra a kérdésére, hogy miért követte el szokatlan tettét, a vádlott kertelés nélkül így válaszolt:

– A rokonok és szomszédok estéről estére betoppantak hozzánk televíziót nézni. Nem bírtam tovább. Az idegeim felmondták a szolgálatot.

A rendőrbíró felmentette a vádlottat. Ő is csak ember. Bizonyára vannak szomszédai, rokonai és – televíziókészüléke.

(stella)

Ami igaz, az igaz…

Fülöp György rajza

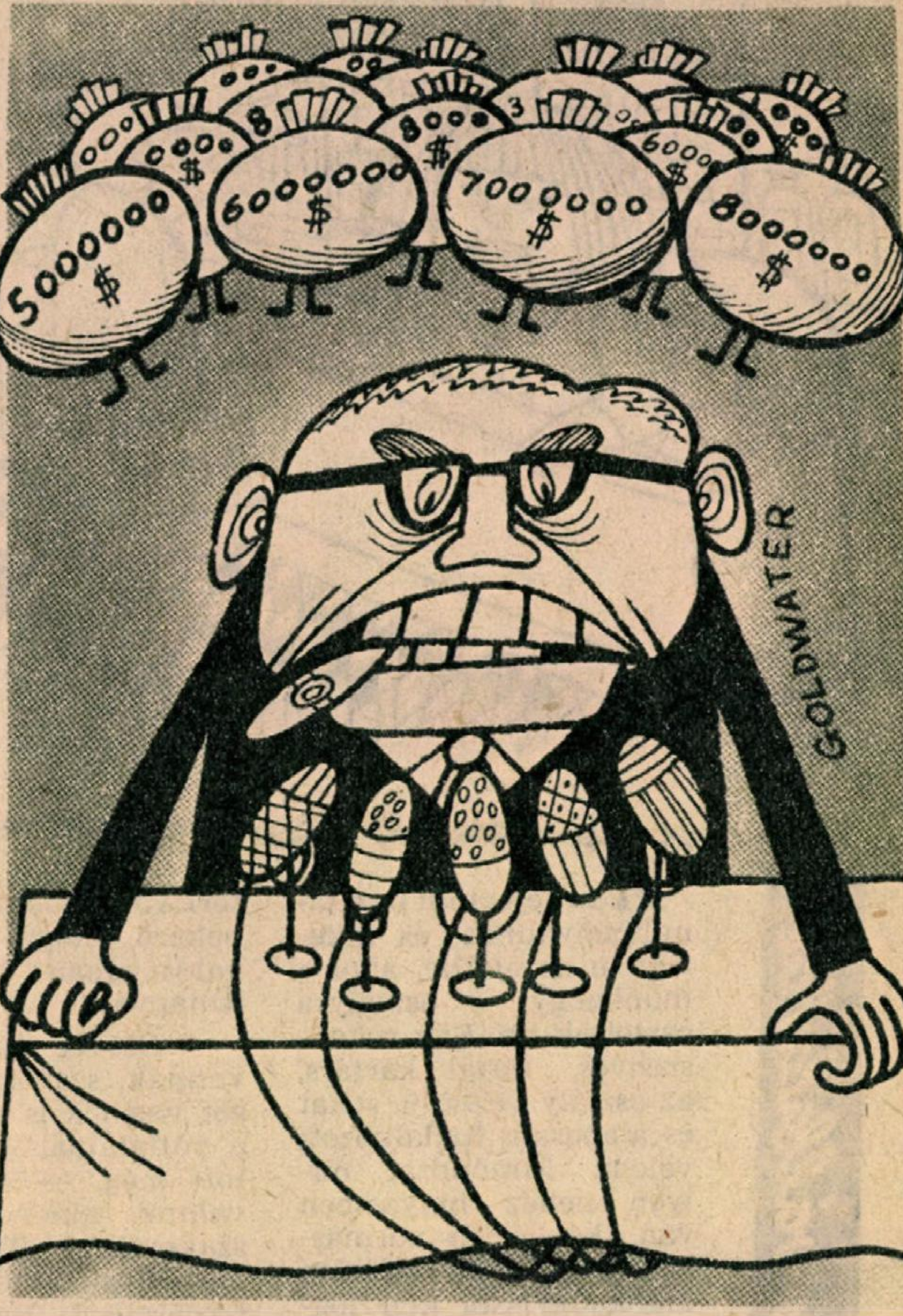

– Milliók állnak a hátam mögött!

Óvatos fogyasztó

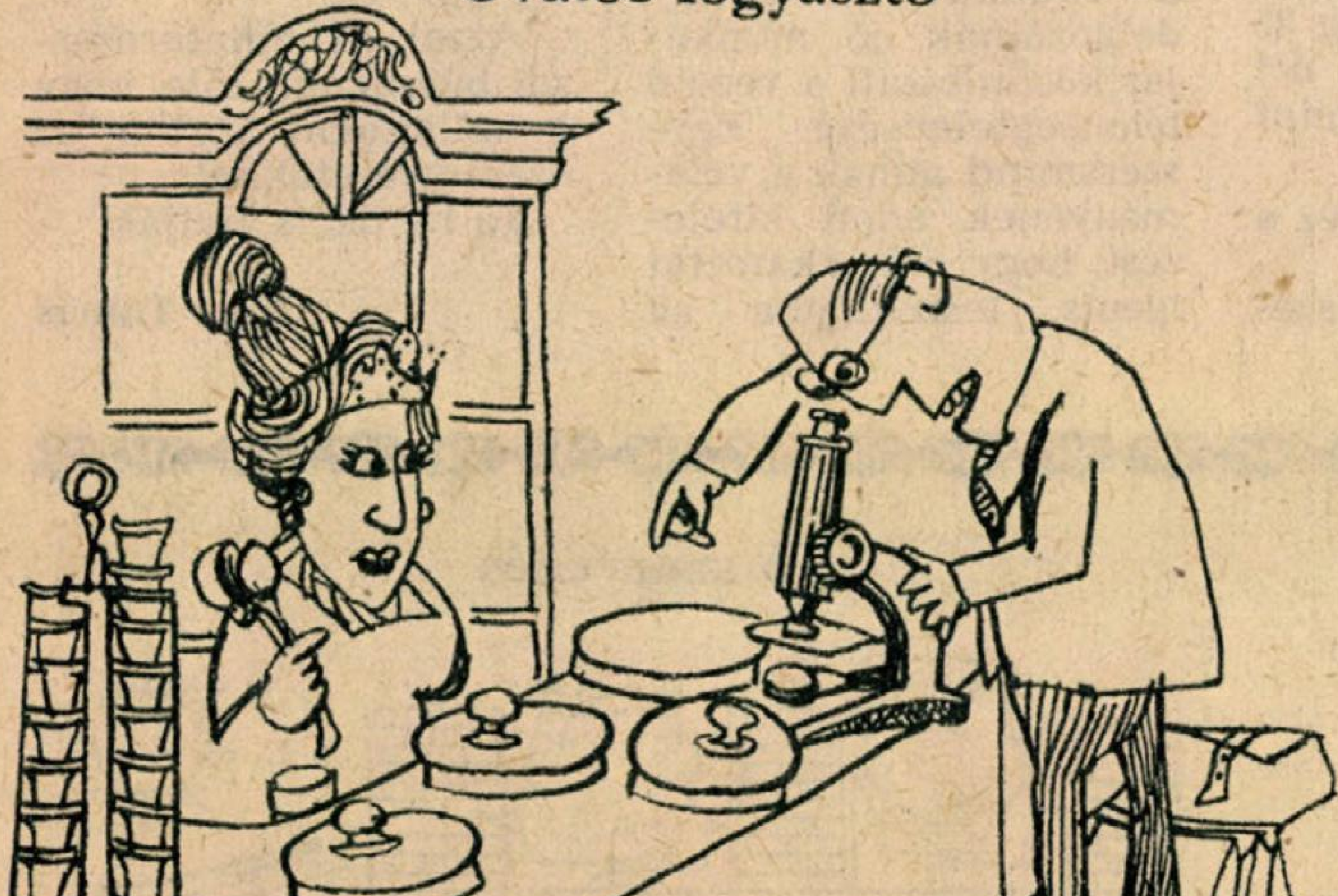

– Ebből adhat egy adagot!

NYERHETEK

Nagy érdeklődéssel olvastam az autóbuszon a cipőjavításról kiragasztott, hirdetést, amelyen sorsolást hirdetnek azok számára, akik július és augusztus hónapokban legalább 25 forint értékben javíttatják cipőjüket. Történetesen talpaltatni kell az egyik pár cipőmet és így lesz egy sorsjegyem. Szerencsés esetben a szövetkezet divatszalonjaiban méretre készülő ruhát, felöltőt, cipőt vagy fehérneműt nyerhetek a szeptember végén tartandó nyilvános sorsoláson, amelynek remélhetőleg lesznek követői. Milyen jó lenne például, ha az, aki aktatáskát javíttat, sorsjegyet kapna, és szerencsés esetben kötött mellényt nyerhetne. Aktatáskám ugyanis sürgős javításra szorul, és meleg kötött mellényt is kell vásárolnom az őszi és téli hónapokra.

Egyik szép, kovácsoltvas csillárunkat is meg kellene javíttatni. Ha ez a javító szövetkezet is adna sorsjegyet, és a nyeremények között töltőtoll is szerepelne, egy kis szerencsével megoldódna a töltőtoll gondom.

Persze, az lenne a legjobb, ha a fodrász szövetkezet is adna sorsjegyet. Megnövekednének az esélyeim, mert gyakran kell hajat nyíratnom. Egyszer talán nyerhetnék egy Moszkvicsot vagy Wartburgot…

(p.)

A hallgatag Szfinx

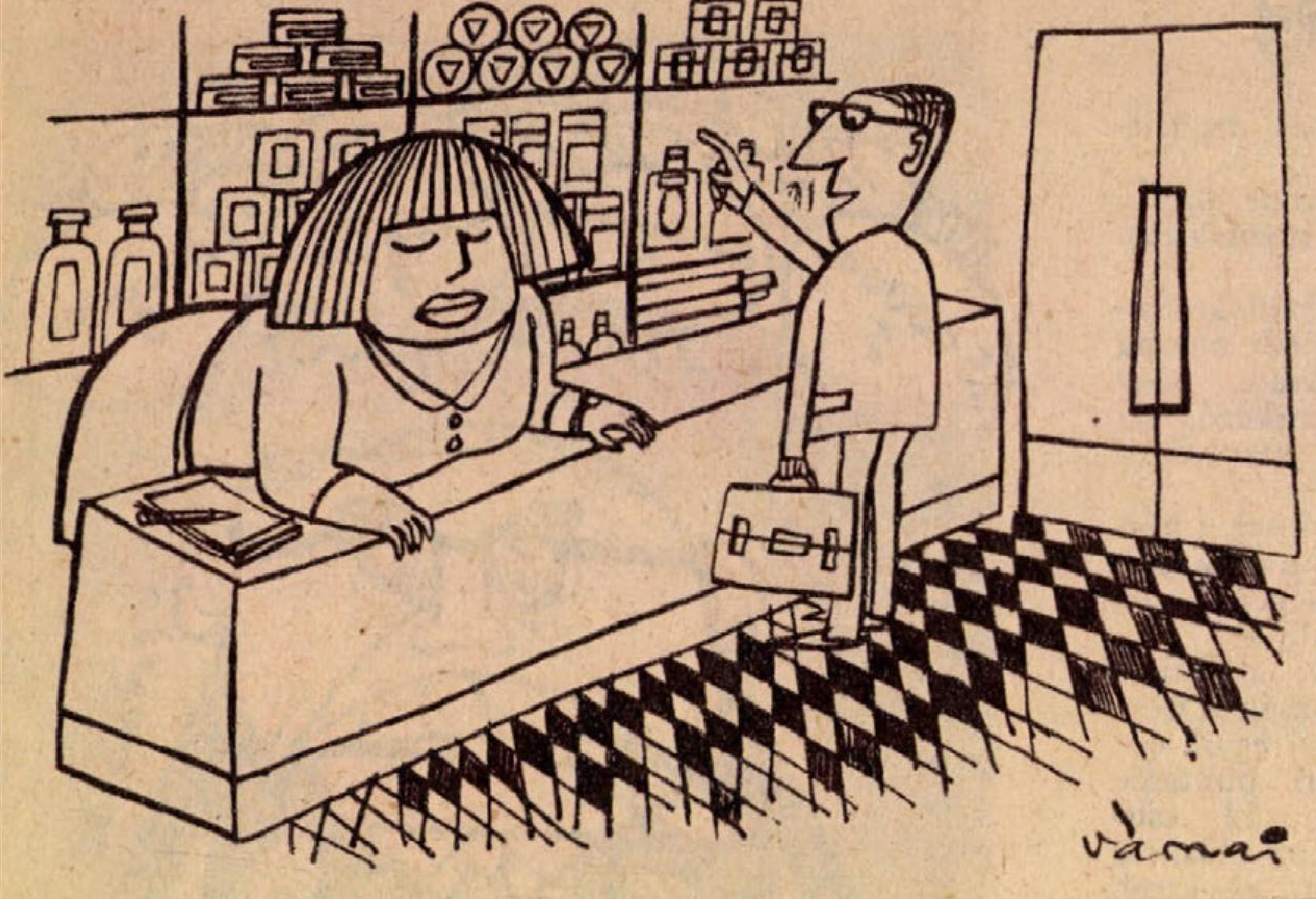

Ifjúsági regényíró a papa

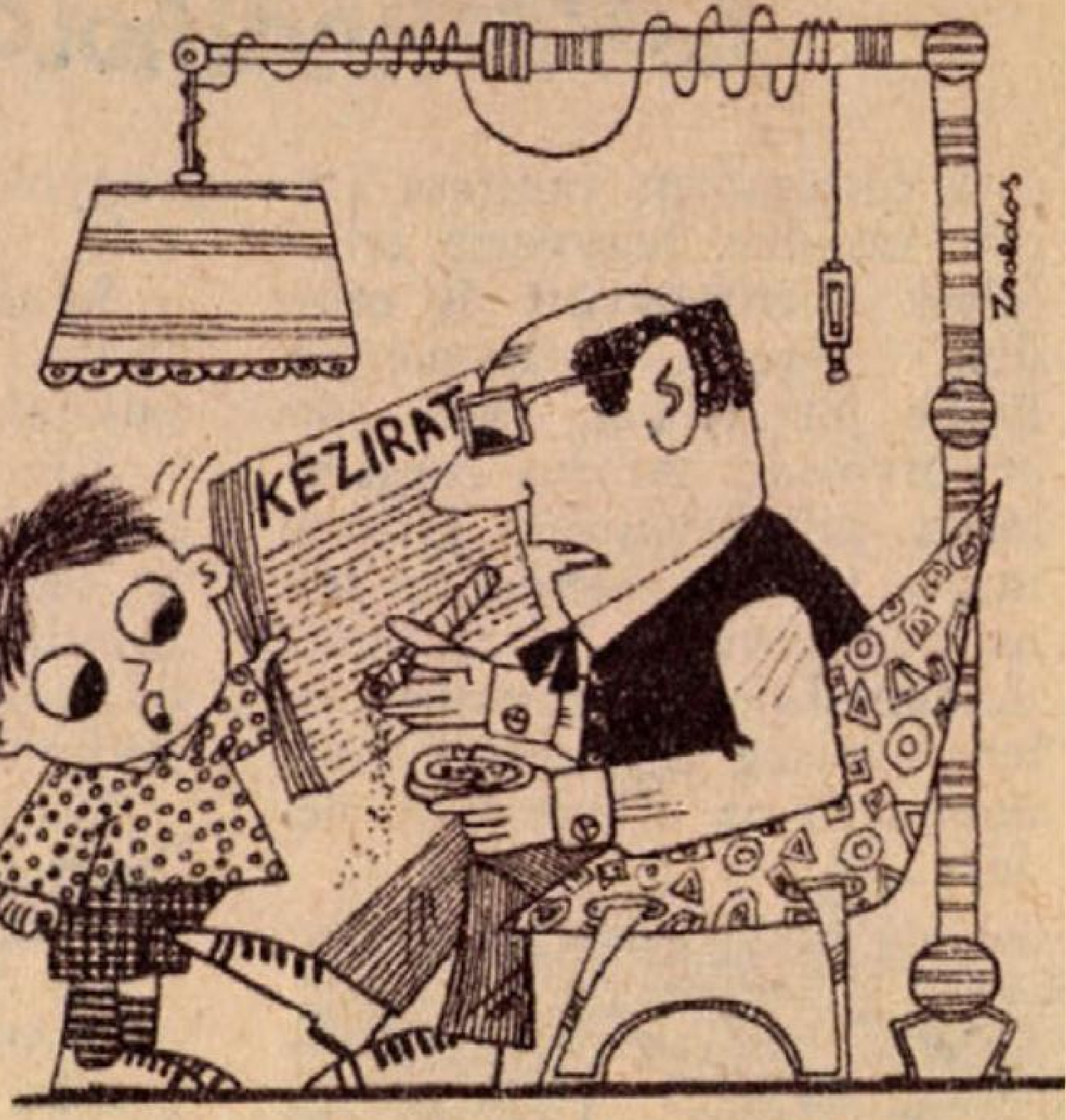

– Apu, miért kell szellőztetni a gyerekszoba-titkokat?

Ismerkedés egy vállalattal

Most fejeztem be a tanulmányaimat és kikerültem az életbe, ahol a munkaügyi osztályra osztottak be. Egy rokonszenves, fiatal kartárs, az osztály vezetője sokat és alaposan foglalkozott velem. Elmondta, milyen nehéz helyzetben van, két őrült normással és egy tehetségtelen munkaügyissel kell foglalkoznia. Egyébként most kaptak jutalmat, mert az Sz. B. elnök korpa közé keveredett, a főkönyvelő pedig ... ugye érti. Ha ő nem volna kifogástalan szakember, és nem lenne kisujjában a szervezés, megenné a fene a munkaügyeket.

Pár nap múlva megismerkedtem a műszaki osztály vezetőjével, egy lelkiismeretes, előrelátó férfival. Sokat segített nekem, hogy a maga valóságában lássam a ruhagyárat.

— Szövet van, gépek vannak, szabók, varrók, sőt vasalók is találhatók a vállalatnál — nyugtatott meg. — Csak egy valami nincs; irányító szakember. Tudja, ki foglalkozik középkáder felvétellel? Nem fogja kitalálni!

— A kultúrfelelős! — próbálkoztam.

— Az még istenes volna. A munkaügyi osztály vezetője!... Egy tehetségtelen őrült, aki két évvel ezelőtt még 25 éves volt. És annyit ért a szervezéshez, mint maga.

— És mit szól ehhez a személyzetis?

— Semmit. A személyzetis néma. Én meg húzom az igát, és nem dicsekvésből mondom, de vállalatunk teljesítette a műszaki tervet. Analfabétákkal ...

Következő alkalommal a személyzeti osztály vezetőjét kerestem fel. Rendes, becsületes, idősebb nőt ismertem meg benne, aki szívén viseli a dolgozókat. Igen barátságosan fogadott, néhány villám-kérdést tett fel, hogy tájékozódjék a műveltségemről. Beszélgettünk. A művezetők nem értenek a műhöz — magyarázta —, a munkaügyi osztály dolgozóinak jó munkáját közömbösíti a vezető tehetségtelensége. Egyszersmind annak a véleményének adott kifejezést, hogy erős akarattal igenis leszokhatna az ivásról a műszaki osztály vezetője.

Az igazgatóhoz porig sújtva voltam hivatalos. Azonban kellemes csalódás ért. Ahogy meglátott, felemelkedett, udvariasan hellyel kínált, és lelkesen beszélni kezdett. Okos, megfontolt szavai nyomán fokról fokra kibontakozott előttem a vállalat igazi képe. Megnyugodva vettem tudomásul, hogy a termelés kimagasló méreteket ölt, az osztályvezetők hivatásuk magaslatán állnak, és olyanok együtt, mint egy nagy család.

Azzal az elhatározással búcsúztam tőle, hogy a hallottakat közlöm az osztályvezetőkkel.

Jó ha ők is tudják.

Kéri Tamás

Egy elégedett vendég

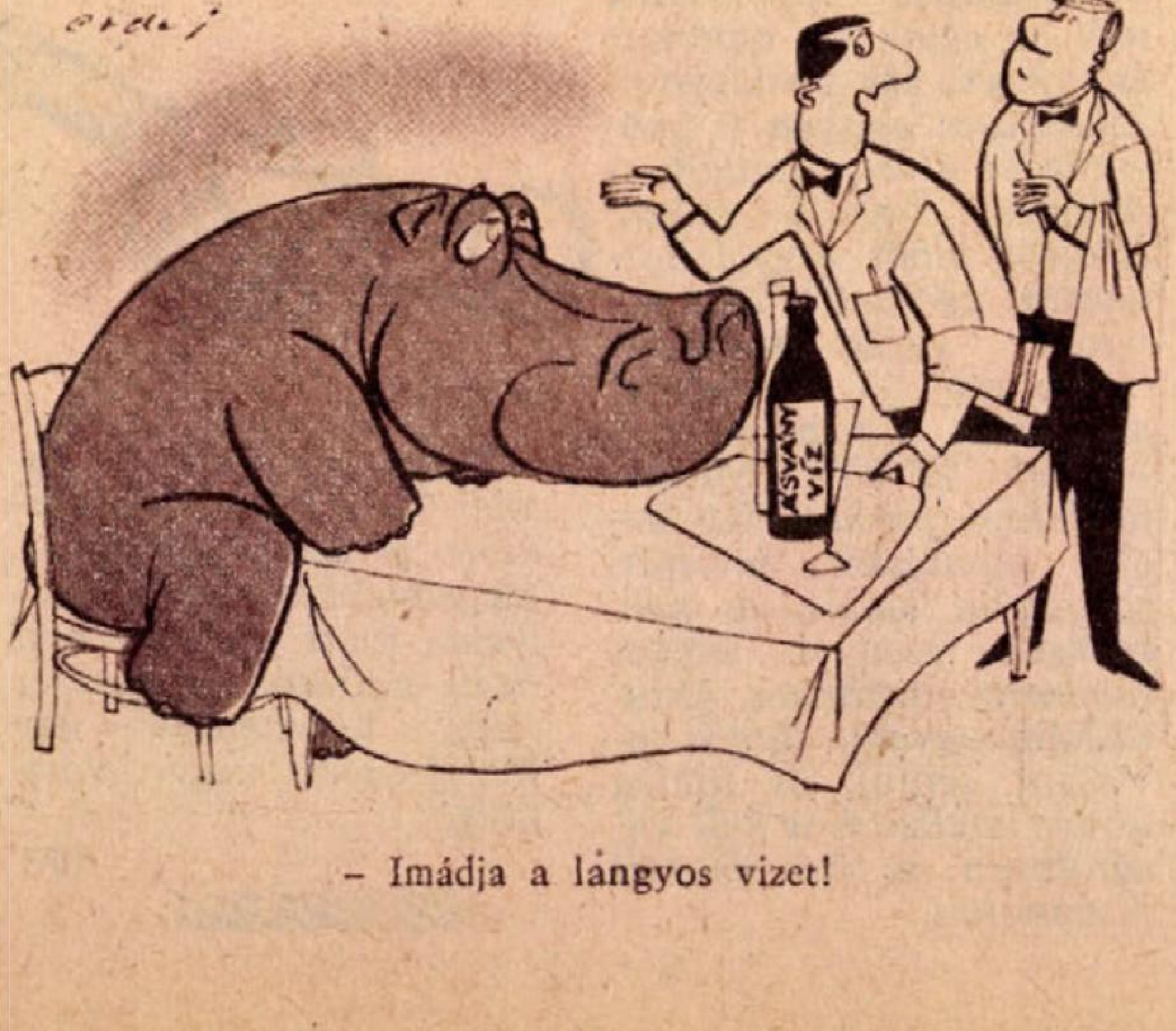

– Imádja a langyos vizet!

Jó szervezés

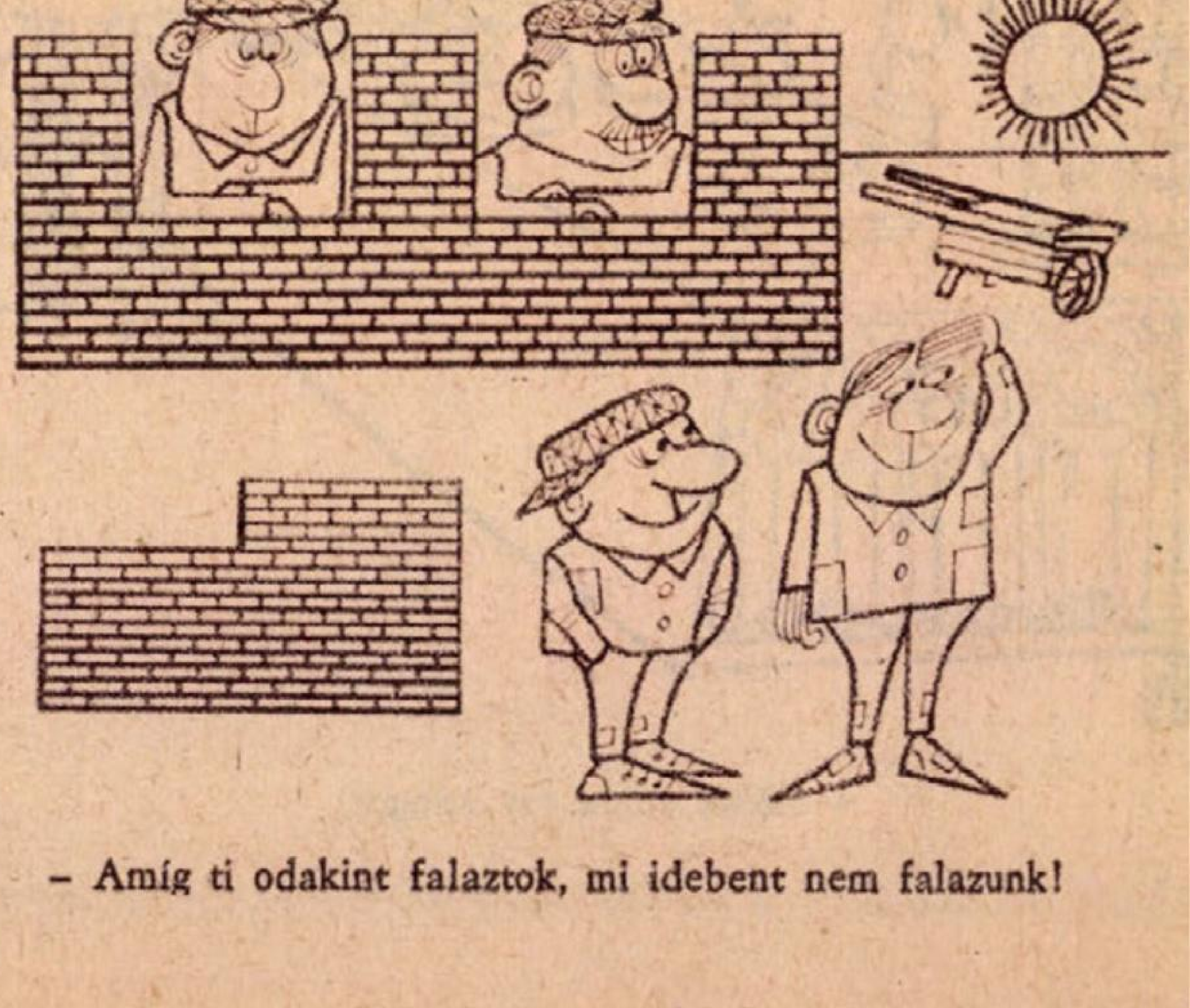

– Amíg ti odakint falaztok, mi idebent nem falazunk!

Az orrszarvú

Az orrszarvú tudja, mér' rossz,
Ha valaki – rinocérosz.
Ha – szépítés nélkül szólván:
Szörnyű szarvat hord az orrán.
Szarvat, amit a tükörbe
Meg se nézhet, olyan görbe,
Olyan girbe, olyan gurba,
Mintha a teremtő által
Balkézzel lett volna gyúrva.
Orr-púpot, mely tülkös, dancsos,
Büszke fején el nem tűrné,
Szarvas, őz, s más dísz-agancsos,
Nem viselné dámvad, zerge,
Bősz bika és kos, a kerge,
Az egyszarvú mesehérosz
A legendában sem nyargal
Ilyen rettenetes szarvval,
Mint a szegény rinocérosz . . . !

Az orrszarvú képmontázsa:
Súlya jó két-három mázsa,
S annak ellenére kövér,
Hogy zöldséggel, gyökérrel él . . .
Mocsáron és erdőn átvág,
Senkit nem bánt, ha nem bántják,
Tisztes emlős, derék patás,
Olyanféle –
Se nem áldás, se nem csapás.
Kicsit lusta, tohonya,
De gondos és hű anya,
S noha bőre sáros, redves,
Kölyköcskéje, mint a harmat,
Olyan üde,
Olyan bájos, olyan kedves . . .

Ám az ember erről hallgat,
S nem lát mást az orrszarvúban –
Csak az orrot . . . meg a szarvat!!!

Békés István

Vágyálom

Mészáros András rajza

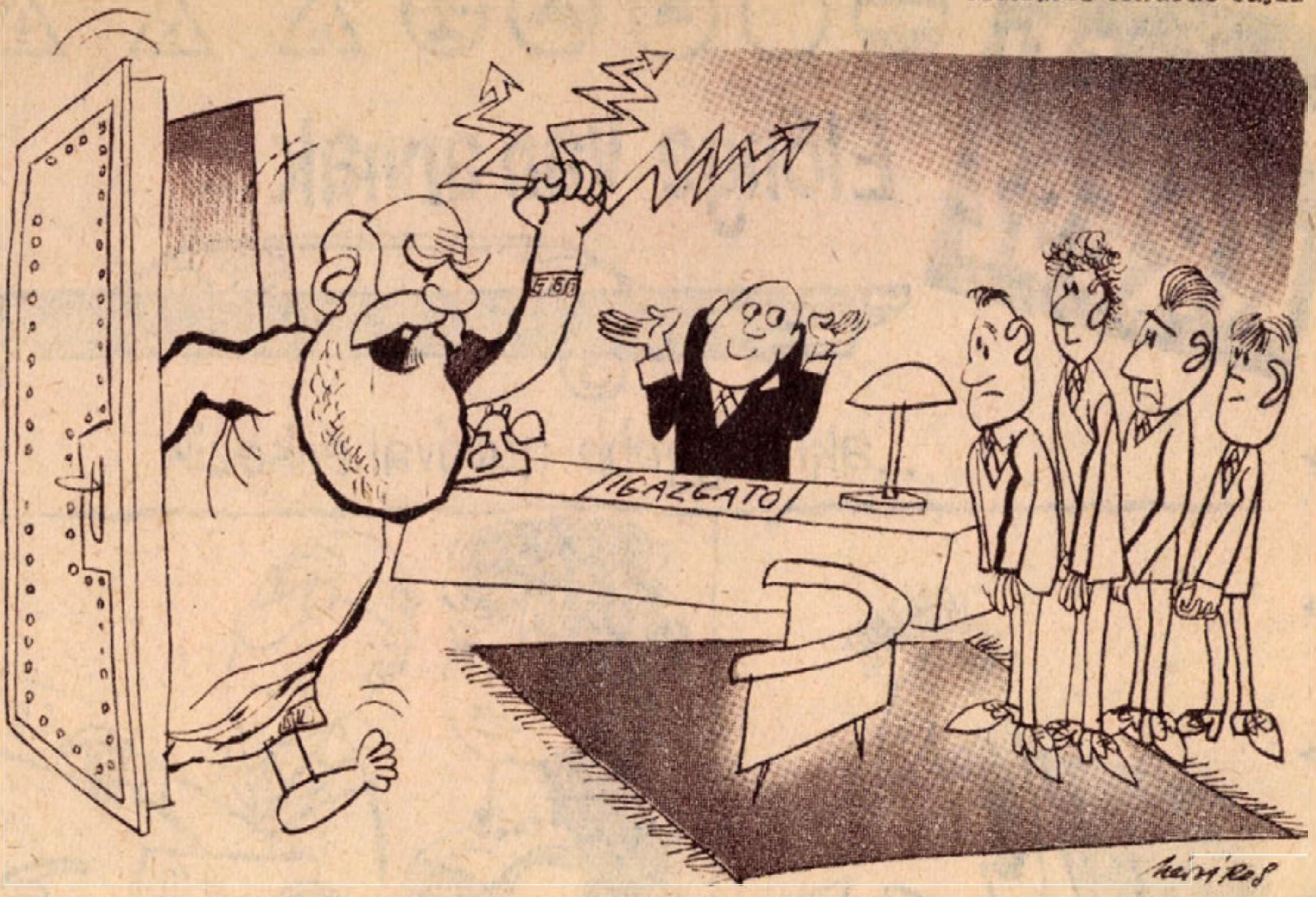

Zeusz: Hol vannak azok a lógósok, hadd büntetem meg őket!

Énekel a művésznő

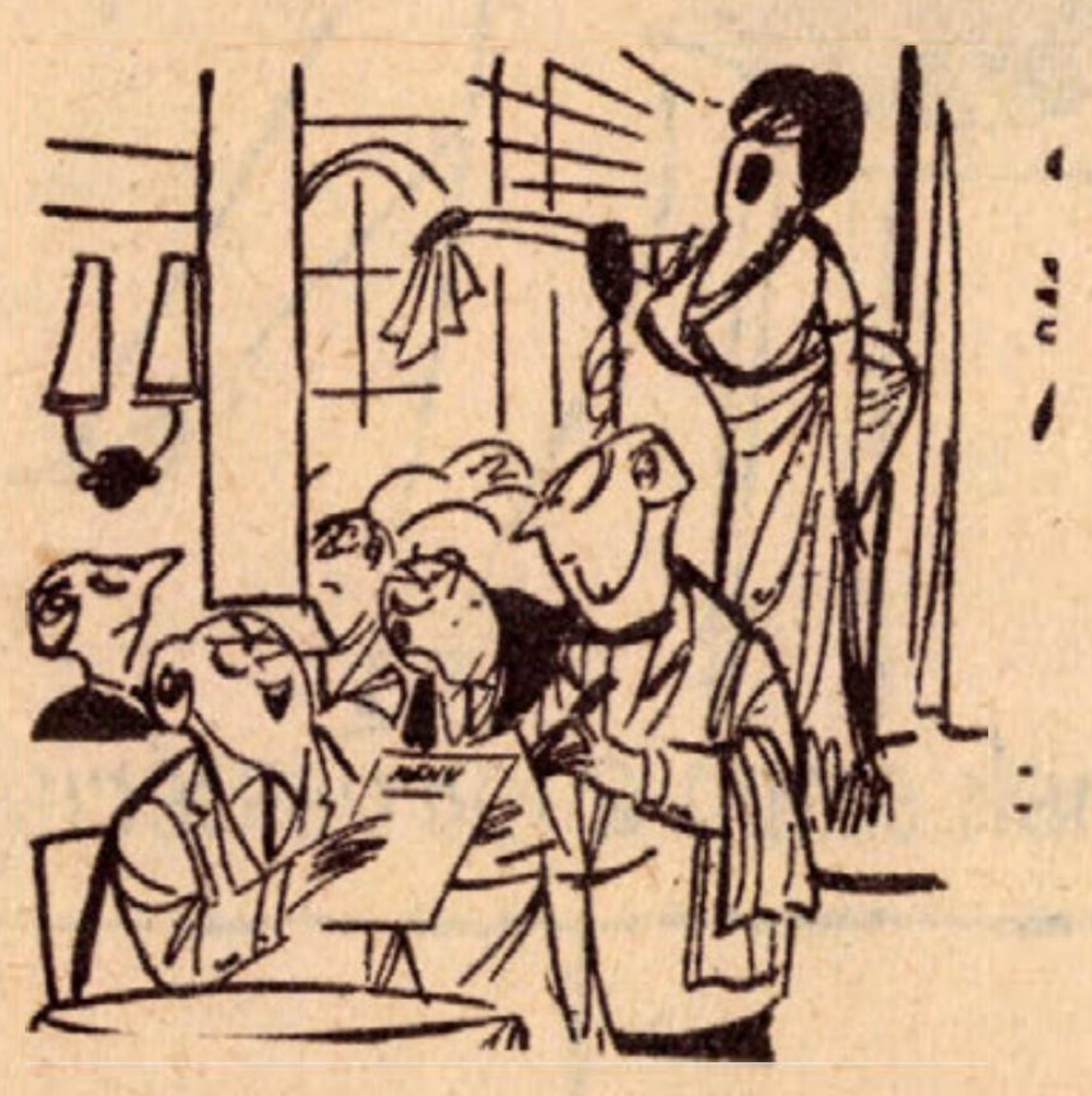

– Kérek egy sertéssültet zöldborsóval ... és hozzon egy fél kiló rothadt paradicsomot.

Nem közölhető kéziratot küldtek:

R. Sándor, Bp. VII., Barát u. – N. Csaba, Bp. XII., Ráth György u. – D. Éva, Sashalom. – K. Rózsi, Kiskunhalas. – K. Tibor, Bp. XI., Villányi út. — M. József, XV., Gergely u. – P. József, Pápa. – Sz. András, Bp. VII., Rumbach S. u. – N. János, Csanádpalota. – D. János, Gyöngyös. – K. Erzsébet, Bp. XIV., Nagybecskerek u. — F. Éva, Bp. VI., Lenin krt. — V. Sándor, Bercel. – P Judit, Bp. VIII., Üllői út. – Sz. Ferenc, Bp. XIV., Lumumba utca.

Kemény futball

Szepes Béla rajzai

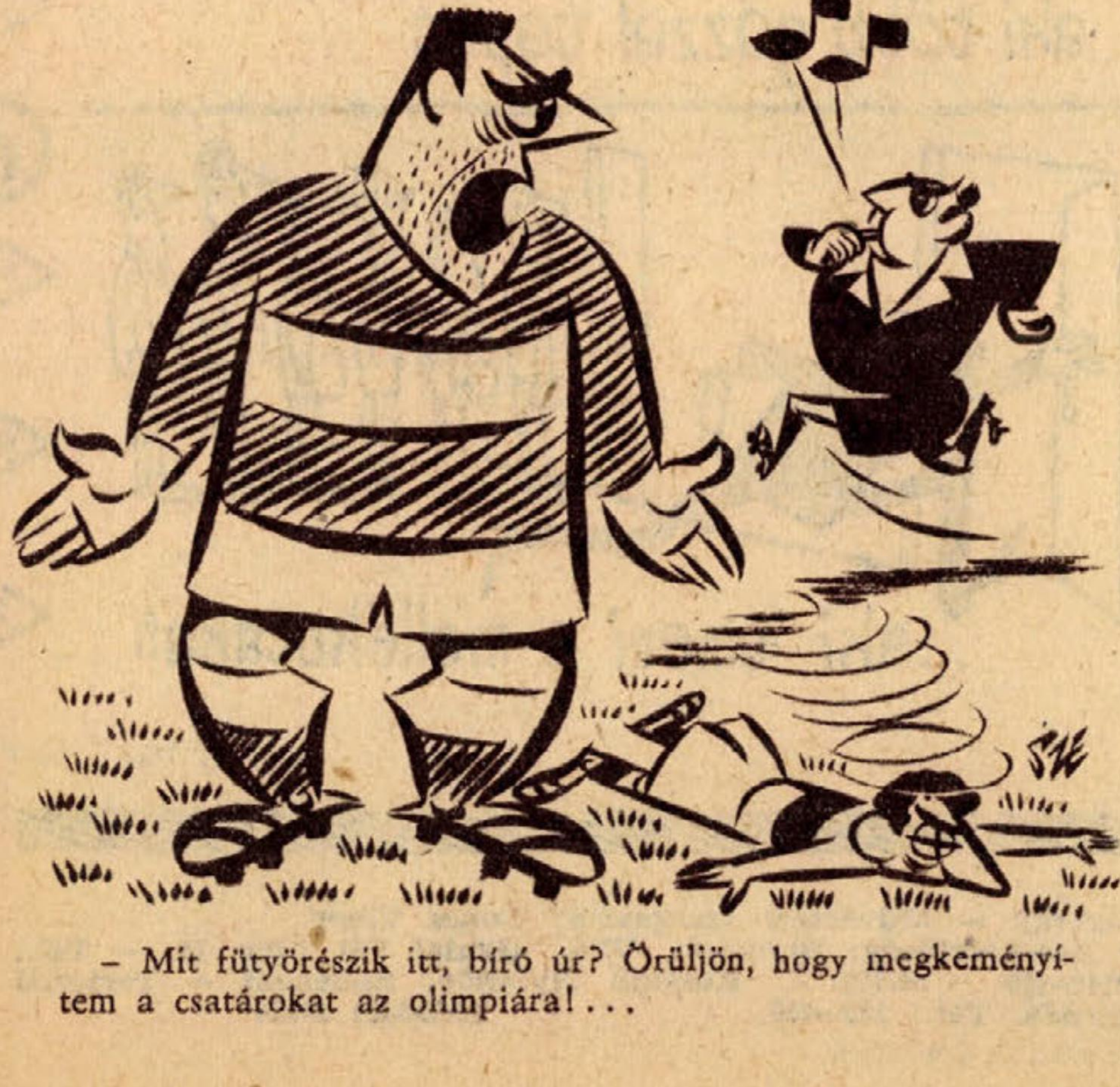

– Mit fütyörészik itt, bíró úr? Örüljön, hogy megkeményítem a csatárokat az olimpiára! . . .

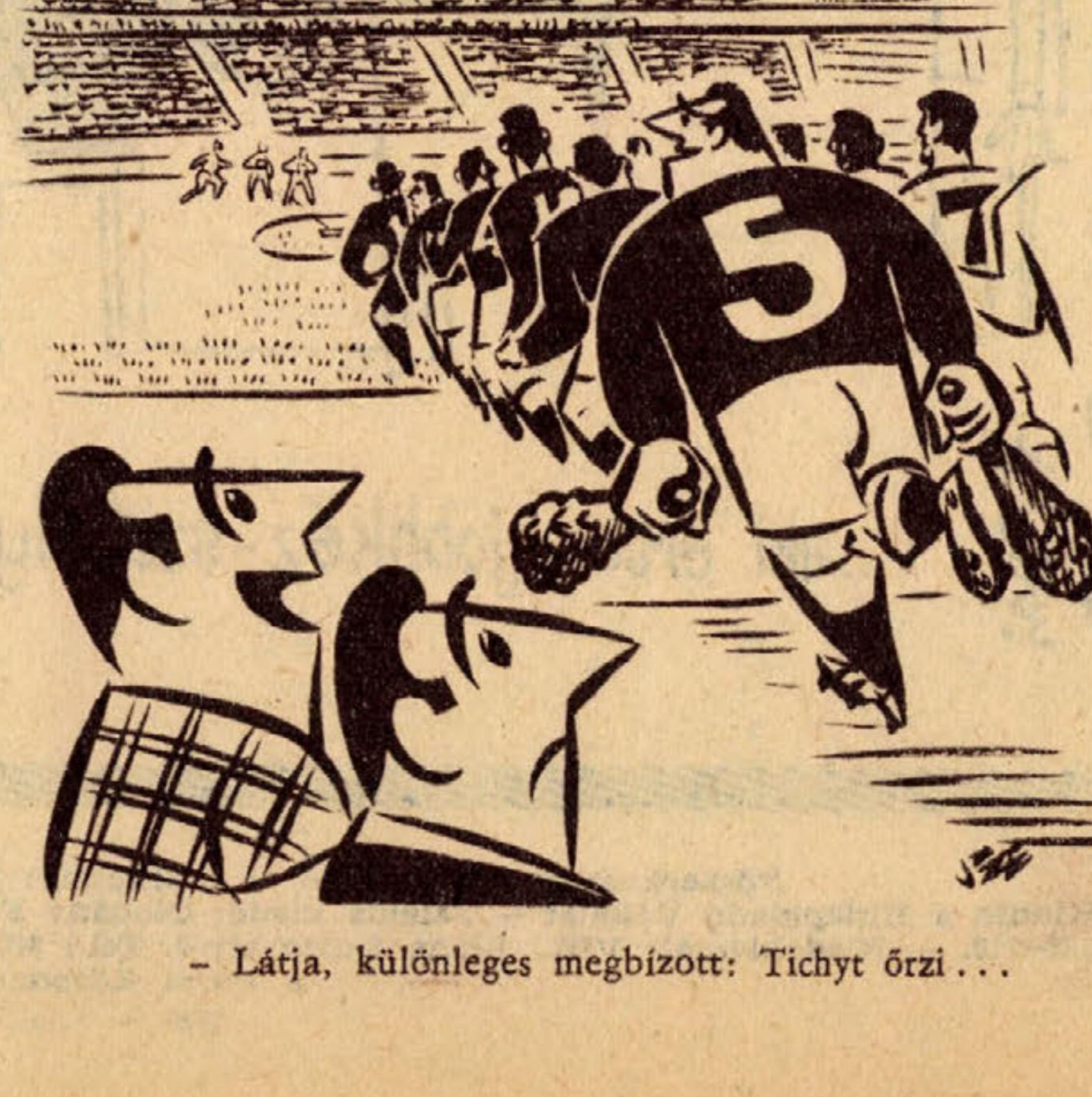

– Látja, különleges megbízott: Tichyt őrzi . . .

KÖZÉLETI KRESZ

Előnye van annak...

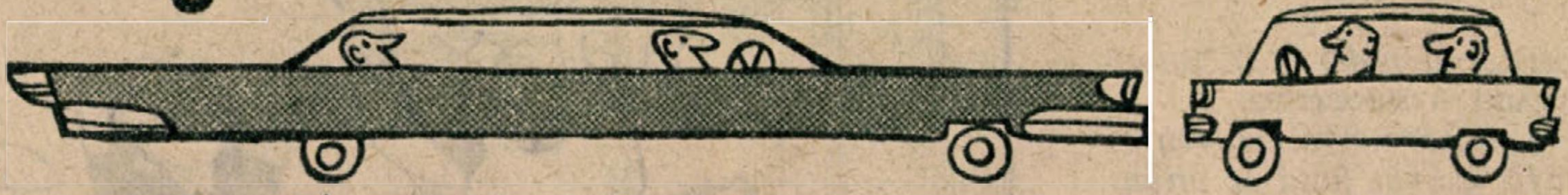

...aki nagyobb autóval érkezik

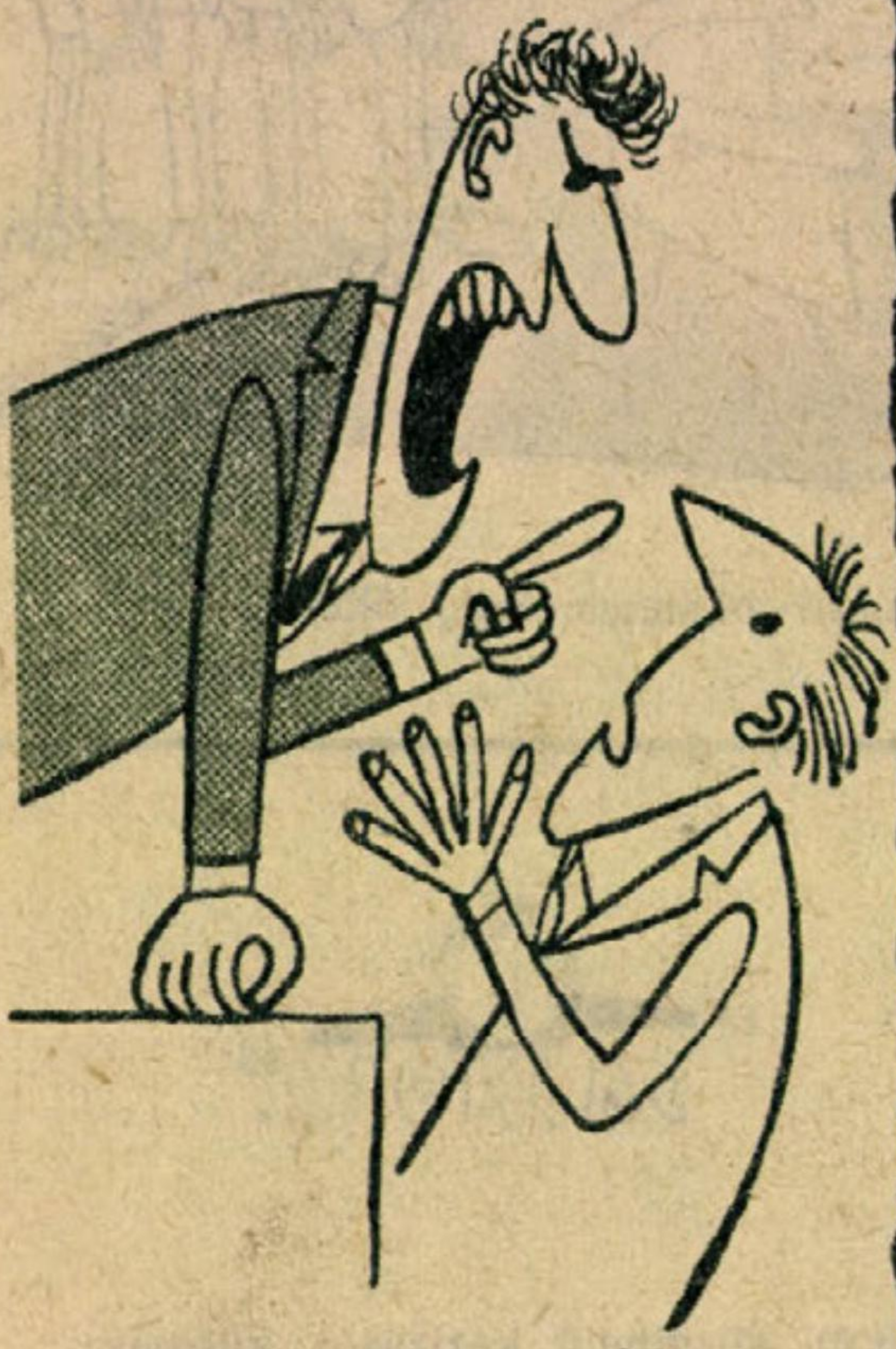

...akinek nagyobb a hangjelzése

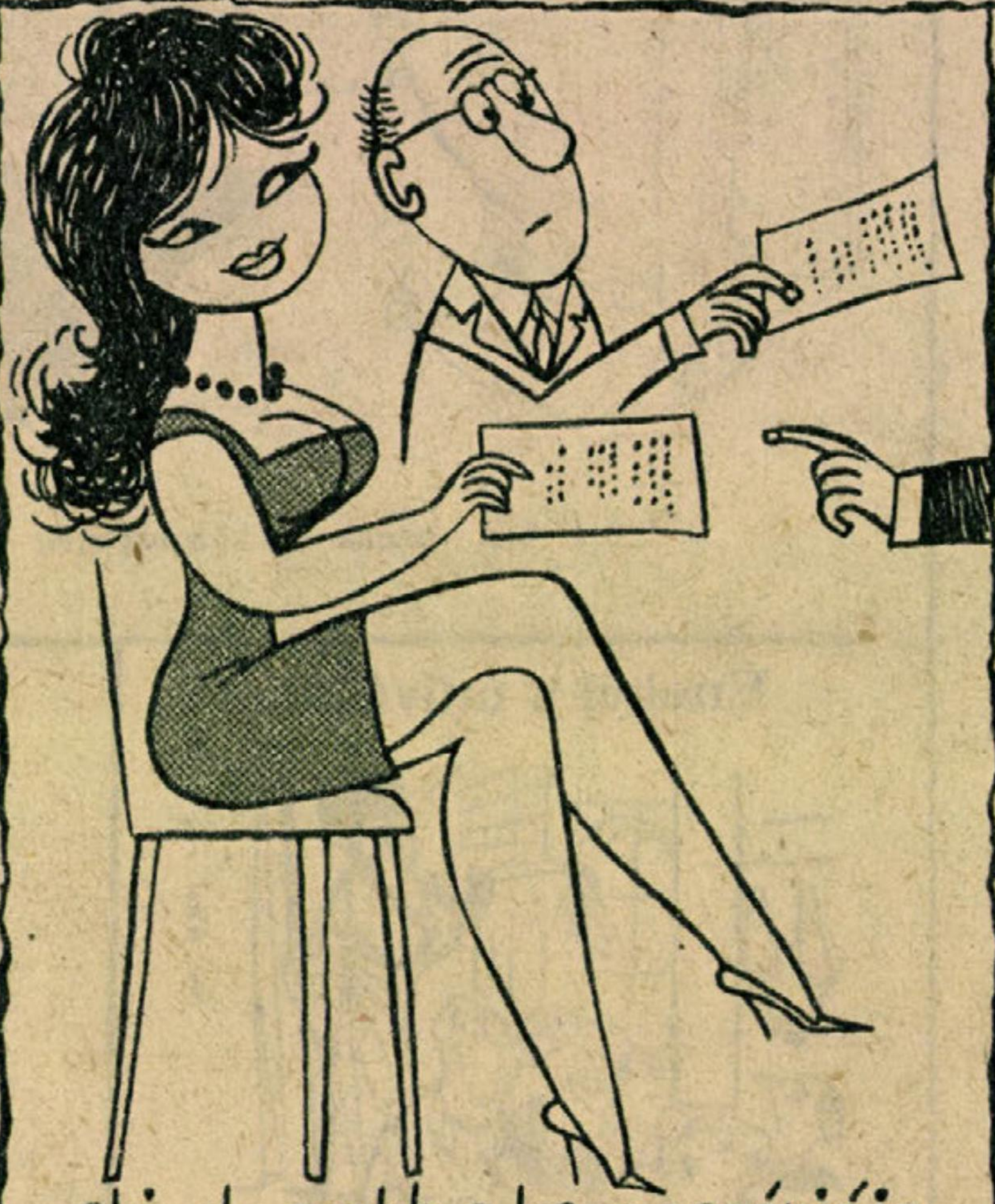

...akinek szebb a karosszériája

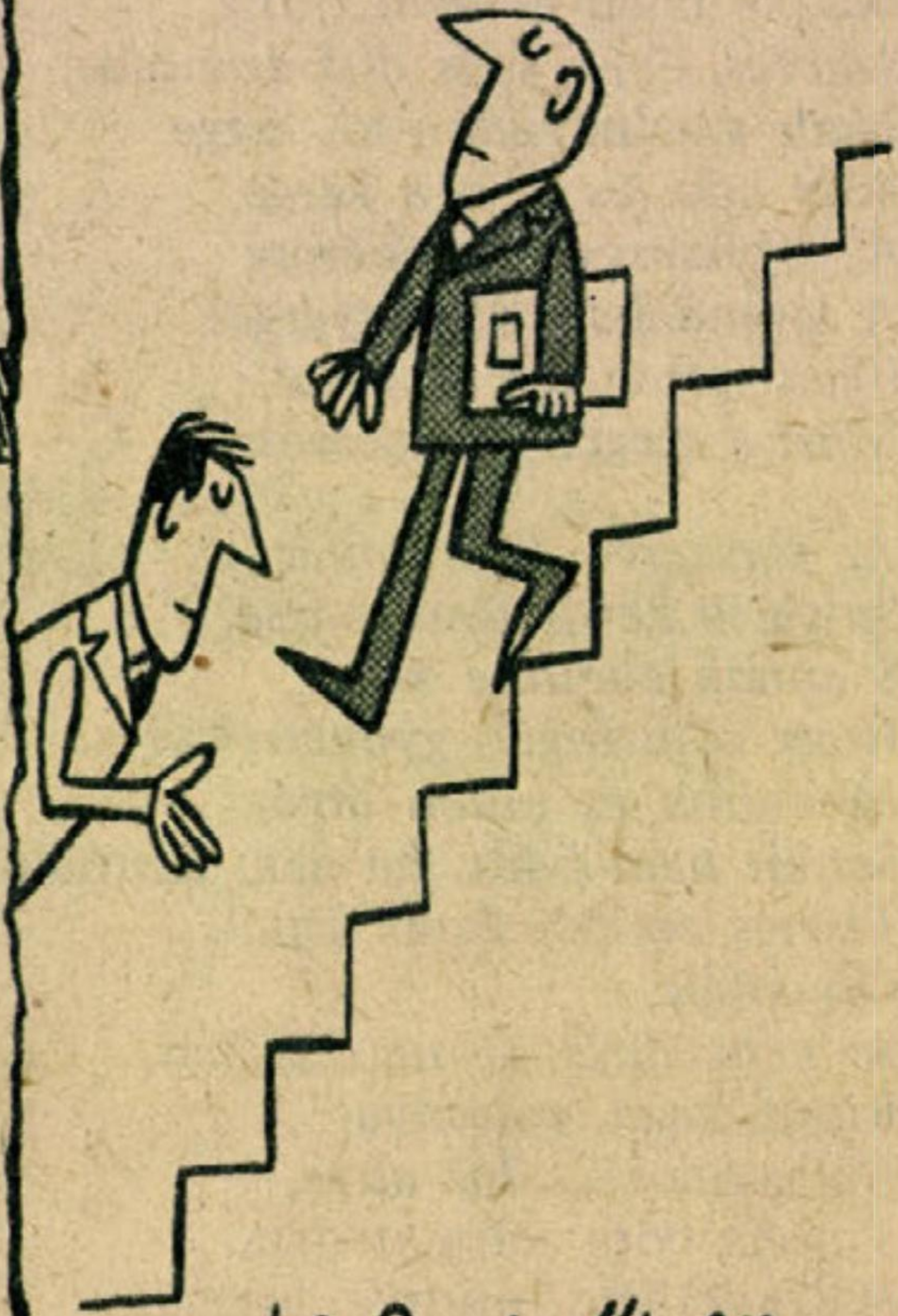

...aki fentről jön

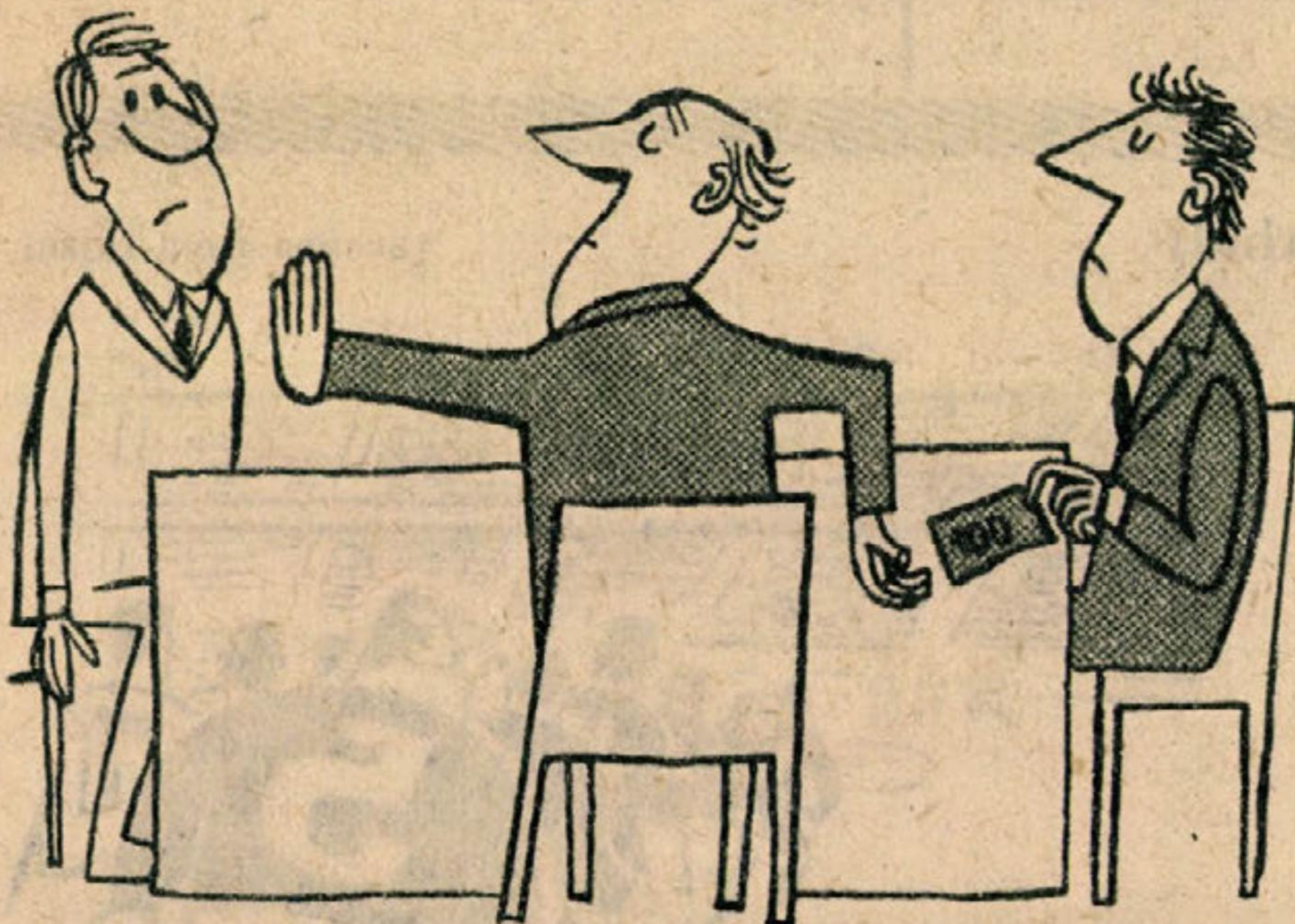

...aki érti a jobbkéz-szabályt

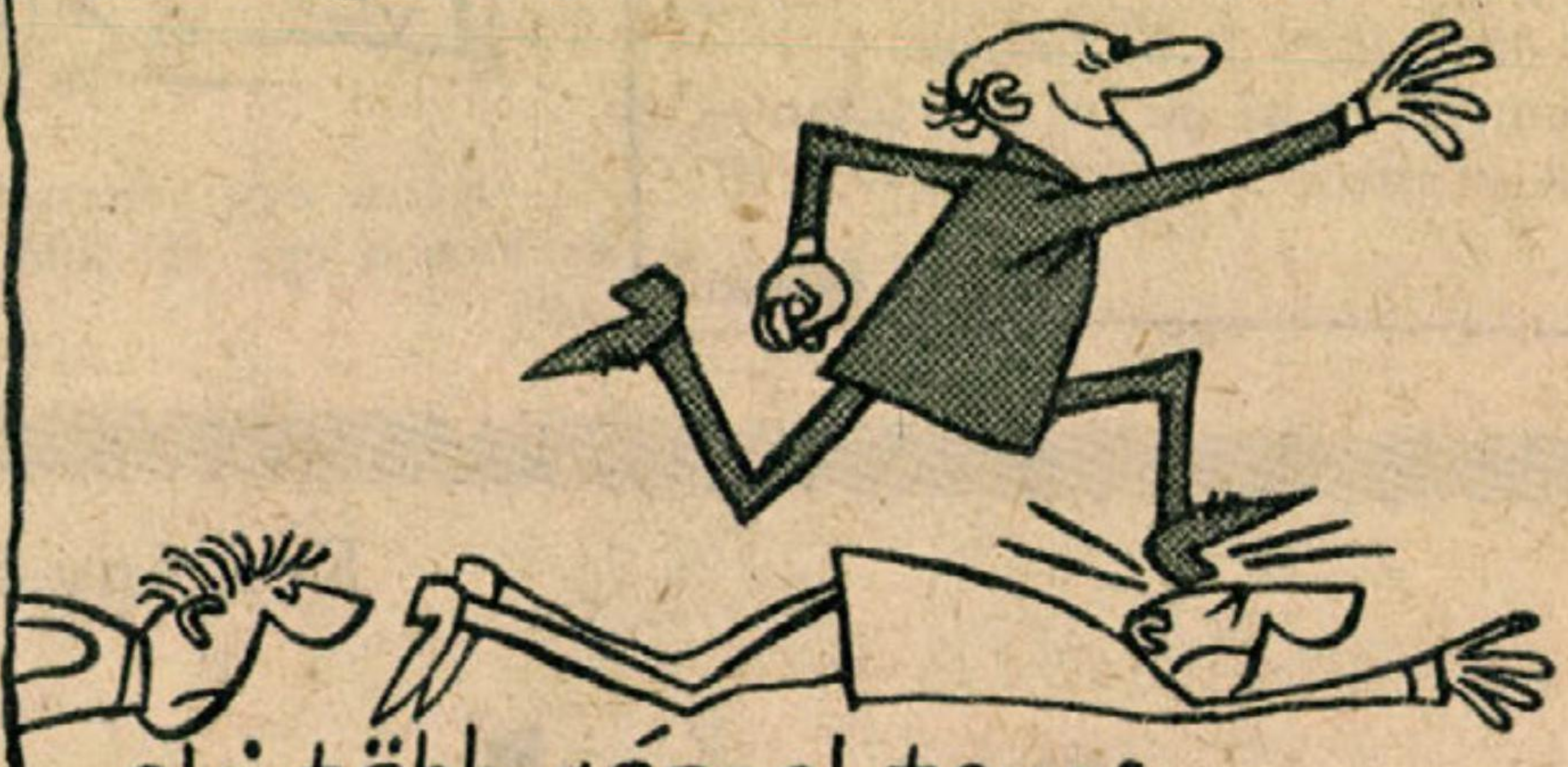

...aki több gázzal tapos

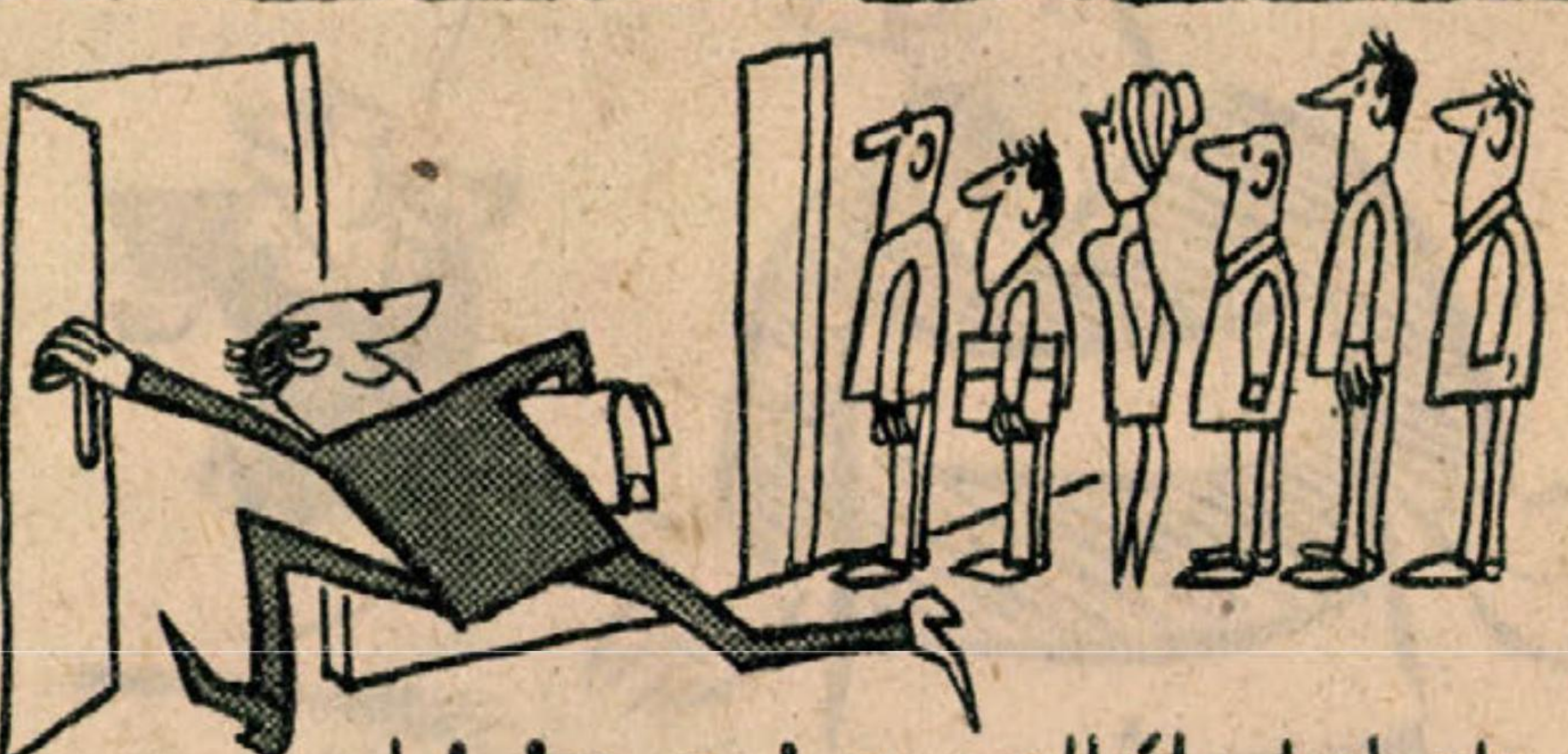

...aki ismeri a mellékutakat

Pusztai Pál rajzai

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel., 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220 — 64.4621 — Kossuth Nyomda, Budapest — Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180—850. INDEX: 25504
5720 — Egyetemi Nyomda, Budapest